ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி - பகவத் விஷயம்

ஈ டு மு ப் ப த் தா று யி ர ப் ப டி.

ஒன்பதாம்பத்து

முதல் திருவாய்மொழி — கொண்டபெண்டிர் : ப்ரவேஶம்

[ஒன்பதாம்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழி.] கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே, பாகவத ஶேஷத்வபர்யந்தமாக நிரதிஶய புருஷார்த்தத்தை நிகிலவிரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக அவன் காட்டிக்கொடுக்க, அதிப்ரீதியோடே அந்த மஹோபகாரத்தை அநுஸந்தித்து "சயமேயடிமை தலைநின்றார்" என்றும், "நீக்கமில்லாவடியார்" என்றும், "கோதிலடியார்" என்றும் பாகவதரை விரும்பினாராய் நின்றார். ஆப்பான்திருவழுந்தூரரையர் ஆஶ்ரயித்ததும், திருவாய்மொழி கேட்டதும், ஆழ்வானோடேயிறே. "'சயமேயடிமை தலைநின்றார்' என்றது, ஸ்ரீபரதாழ்வான் போல்வாரை; 'நீக்கமில்லாவடியார்' என்றது, இளையபெருமாள் போல்வாரை; 'கோதிலடியார்' என்றது, ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் போல்வாரைக்காணும்" என்று ஆழ்வான் பணித்தானாகப் பணிப்பர். "இப்படிப்பட்ட பாகவதஶேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தல்எல்லையைநமக்குத்தந்த ஸர்வேஶ்வரனே நிருபாதிகபந்து' அல்லாதாரடங்க ஸோபாதிகபந்துக்கள். அவனே நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்து, அல்லாதார் பக்கல் தோற்றுகிற ஸௌஹார்த்தம் ஸோபாதிகம்" என்று ப்ராப்யாபாஸங்களைத் தவிர்த்து அவனே ப்ராப்யமென்றும் ப்ராபகாபாஸங்களைக் கழித்து அவனே ப்ராபகனென்றும் அறுதியிட்டுப் பிறந்த லாபத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே சேதநரைக் குறித்து, "நீங்கள் ஸோபாதிகபந்துக்களான அல்லாதாரைவிட்டு நிருபாதிகபந்துவான அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கோள்" என்று பரோபதேஶே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். [* ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம்*] இத்யாதி; [* அவ்யயஃ பிதா*]; அல்லாதார் தாய தமப்பனென்று பேராய் நாலுநாளிருந்து மணற்கொட்டகம்போலே கழிந்துபோவர்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, அழியாதே என்று மொக்க ரக்ஷகனும் பிதா அவனேயாயிற்று. தனக்கு ஹிதஞ்சொன்ன விபீஷணனை [* த்வாந்து திக் *] என்று புறப்படவிட்டானிறே ராவணன்; அவன் தம்பியையொழியச் செல்லாதென்றாரிறே பெருமாள். மகாராஜர் ஜ்யேஷ்டனாலே நோவுபட, தனிமையிலேவந்து உதவினாரிறே பெருமாள். பெற்ற தமப்பன் பகையாக, அவனிலும் அண்ணியனாய்வந்து உதவினானிறே, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு. மாதாபிதாக்கள் கைவிட்டஜயந்தனுக்கு, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்தொடுத்துக் கொடுநிற்கிறவர் தாமேயிறே புகலானார், [*ஸபித்ராச*] இத்யாதி. [*ஸஃ*] நீரிலேபுக்கழுந்துவாரைப்போலே தாரகரானவரே பாதகராயஅம்புதொடுக்கும்படி சூழத்துக் கொடுநின்ற அவன். ஶேஷம் பூர்வவத். த்ரௌபதி, தர்மப்ரதாநரான பர்த்தாக்களைவரும் வெறுந்தரையைக்கீறியிருக்க அவர்களையொழிய தூரஸ்தனான க்ருஷ்ணனையே நினைக்க, "அவள் ஆபந்நையாய் நம்மை நினைக்க, நாம் உதவப்பெற்றிலோம்" என்று [* க்ருஷ்ண மாம தூரவாஸிநம் *] என்று புண்பட்டானவனிறே. அர்ஜுநன் "என்னபிமதம் என்னால் தலைக்கட்டிக்கொள்ளவரிது" என்று ஶோகிக்க, "உன்னைத்தொற்றி வருவதொன்று பேற்றுக்கு உடலாமன்றிறே, உனக்கு ஶோகிக்கவேண்டுவது? உன்னுடைய ஸர்வபரங்களையும் நமதலையிலேபொகட்டு, நாமே கடவோமென்றிரு; உன்னுடைய விரோதிவர்க்கத்தை யடைய நாமே போக்கத்

தருகிறோம்" என்றானிறே. இப்படிகளாலே "அவனே நிருபாதிகபந்து. அவனையே பற்றப் பாருங்கோள்" என்று தாம் அறுதியிட்ட அர்த்தத்தைத் தம்மைப்பற்றினார்க்குத் தஞ்சமாக உபதேசித்தருளுவதாகப் பரோபதேசே ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

முதற்பாட்டில். "ஔபாதிகபந்துக்களான தாரபுத்ராதிகளால் ஒரு ப்ரயோஜநமில்லை: நிருபாதிகபந்துவானவனே ஆபத்ஸகன்; அவனையே பற்றியுஜ்ஜீவியுங்கோள்; வேறு துணையில்லை" என்கிறார்.

கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை *
எண்டிசையுங்கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான் *
தொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீர்துணையே. (1)

[கொண்டபெண்டிரித்யாதி] - தான் தன் ஹ்ருதயத்திலே பந்துக்களாக நினைத்திருக்கும் பார்யாதிகளென்னுதல். [கொண்டபெண்டிர்] - நிருபாதிகமாகவந்ததன்றிக்கே த்ரவ்யாத்யுபாதிகளாலே பரிக்ரஹித்த ஸ்த்ரீகள். அன்றிக்கே, மாதாபிதாக்களைச் செங்கற்சீரை கட்டவிட்டு, தான் ஆர்ஜித்த தநத்தையடையக் கொடுக்கும்படி தஞ்சமாக நெஞ்சிலேகொண்ட பெண்டிரென்றுமாம். ஆசார்யனும்,. பரதேவதையும் ஐஶ்வர்யாதிகளும் எல்லாம் இவளேயாகக் கொண்ட பெண்டிரென்றுமாம். இவளுண்டாகையிறே எல்லாமென்றிருக்கை அன்றியே, இது ஸர்வவிஶேஷணமாய், பந்துக்களாகத் தான் நினைத்திருக்கும் பார்யாதிகளென்னுதல். [மக்கள்] - அப்படிப்பட்ட அவளுடைய யௌவநத்தையழிய மாறிப்பெறும் ப்ரஜைகள். [உற்றார்] - தனக்கும் ஸத்ருஶவிஷயமென்று ஆதரித்த ஸம்பந்திகள். [சுற்றத்தவர்] - அவர்கள் மதிக்கும்படியான ஜ்ஞாதிகள். [பிறரும்] - அந்யரும்: முன்புசொன்னவர்களும், இவர்களிற்காட்டில் வாசி பெரிதன்றென்கை. [பிறரும்] - மித்ரப்ருத்யாதிகளென்றுமாம். [கண்டதோடுபட்டதல்லால்] - ஸந்நிதியிலே ஸ்நேஹிக்குமதொழியவென்னுதல், கையிலே த்ரவ்யங்கண்டபோது அத்தைப்பற்ற ஸ்நேஹிக்குமதொழியவென்னுதல். [காதல்மற்றுயாதுமில்லை] - ப்ரயோஜநங்கண்டபோது உடன்படுமதொழிய, ப்ரகாராந்தரத்தில் ஏகதேசமும் ஸ்நேஹமுடையரல்லரென்னுதல், காணாதபோது மெய்யான ஸ்நேஹமொன்றுமில்லையென்னுதல், கண்டதுக்குமற்று - காணாதபோதிறே. [காதல்மற்று] - ஸ்நேஹமும், அதுக்கெதிர்த்தலையான த்வேஷமுமில்லையென்னுதல், ஸ்நேஹமும் அதுக்கடியான பந்தமுமில்லையென்னுதல். [எண்திசையுமித்யாதி] - பத்துத்திக்கிலுமுண்டான ஸகல சேதநரையும் பிரிகதிர்ப்படாமே திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவன்: இவற்றின்பக்கலொன்று மில்லாதவன்று ரக்ஷிக்குமவன். ப்ரளயாவஸ்த்தையில் ரக்ஷிக்கைக்கு ஸாதநமுமில்லை, அர்த்தித்வமுமில்லையிறே: ரக்ஷிக்கைக்குத் தான் அறிந்த ஆபத்தும் ஸம்பந்தமுமிறே வேண்டுவது. அப்போது விலக்குகைக்குப் பரிகரமில்லையே. [பிரான்] - உபகாரசீலனானவன். [தொண்டரோமாயுய்யலல்லால்] - அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லை, அடியோமாய் உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய. ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானபின்பு அத்தையிழக்கையாவது - விநாஶமிறே. அந்வயத்தாலே அன்றிக்கே வ்யதிரேகத்தாலும் இவ்வர்த்தத்தை த்ருடீகரிக்கிறார். [இல்லைகண்டீர் துணையே] - ஆபத்துக்கு வேறோராபாஶ்ரயமுண்டாயிருக்க, இவனைப்பற்றச்சொல்லுகிறதல்ல இது; அவனைப்பற்றி ஸ்வரூபம்பெறுதல், இல்லையாகில் இல்லையாமித்தனை. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. உபகாரகரைப்போலேயிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்ட நினைக்கும் அவிஸ்வஸநீயரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸஜநகனாய், ஆபத்ஸகனானவனைப்பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார்.

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
அணையவந்தவாக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்சுவைப்பர் *
கணையொன்றாலேயேழ்மரமுமெய்த எங்கார்முகிலை *
புணையென்றுய்யப்போகலல்லால் இல்லைகண்டீர்பொருளே. (2)

[துணையித்யாதி] - துணையாகையாவது. [* ஏகம்து:கம் ஸுகஞ்சநௌ *] என்று ஸுகதுக்கங்களையொக்க அநுபவிக்கை. சார்வாகையாவது - போக்கடியற்ற தசையில், தாங்களே புகலாகை. பாண்டவர்களுடைய வநவாஸத்தில் தனிமையிலே முகங்காட்டியும், த்ரௌபதியை மீட்டுக்கொண்டுபோகிறபோது [* ஜகாம தாம் பார்க்கவகர்மஶாலாம் *] என்று அவர்கள் தங்கின பணிக்கொட்டிலிலே சென்று முகங்காட்டிக் கூடக்கிடந்து கதறியும் துணையாயும், பகதத்தன்விட்ட ஶக்தியை அர்ஜுநனைத் தள்ளித் தன்மார்பிலேயேற்றுப் புகலாயும் போந்த க்ருஷ்ணனைப்போலேயிருக்கை. [ஆகுவார்போல்] - தாங்கள் அபந்துக்களானபடியே கடக்கநிற்பதுஞ் செய்யாதே "ரக்ஷகர்" என்று ப்ரமிக்கும்படி வர்த்திப்பர்கள். [சுற்றத்தவர்பிறரும்]-ஜ்ஞாதிகளும், மற்றுமுள்ளாரும். [அணையவித்யாதி] - கைக்கெட்டின ஸம்பத்துண்டாகில். "இவன்பக்கலிலே ப்ரயோஜநம் தங்களுக்கு உண்டாம்" என்று தோற்றியிருக்கிலென்னுதல். "தங்கள்பக்கல் இவனுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டு" என்று தோற்றியிருக்குமாகில் என்னுதல். [அட்டைகள்போல்சுவைப்பர்] - ரக்தஸ்பர்ஶமற வாங்காநிற்கச் செய்தே, இவனுக்கு ஹிதஞ்செய்தனவாயிறே இவையிருப்பது; அப்படியே, உபகாரங்கொண்டாராய்க் கொள்ளாதே, ஹிதஞ்செய்கிறார்களாய்க்கொண்டு உபஜீவிப்பர்கள். 'உன்பக்கலிலே தாங்கிடக்கில் வாங்கிக்கொள்வர்கள், அவற்றை என்மேலே ஏறிட்டுவை' என்று அவனுக்கு ஹிதஞ்செய்கிறார்களாயாயிற்று, உபஜீவிப்பது. [கணையித்யாதி] - [* ஏகேந மஹேஷுணா *] என்று கைக்கெட்டிற்றேரர் அம்பாலே, மஹாராஜர், தனியருமாய், வெறுவியருமாய், தமையன் பகையுமாய், மநுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத தனிக்காட்டிலேயிருக்க, பெருமாளையும் இளையபெருமாளையுந் தூரத்திலே கண்டு "வாலிவரவிட்டவர்கள்" என்று அஞ்சியோடித் திருவடியை வரவிட்டு அறிவித்தபின்பு, "நாம் உம்முடைய கார்யஞ்செய்யவல்லோம்" என்று மழுவேந்திக்கொடுத்தும் அவர் கார்யஞ்செய்தாரிறே. [ஏழ்மரமுமெய்த] - ஒன்றிரண்டாலே மஹாராஜர் அதிசங்கை தீர்க்கலாயிருக்க, ஏழுமராமரத்தையுமெய்த. [எம்கார்முகிலை] - 'எம்' என்று ஆஶ்ரிதரைச் சொல்லுதல்; ஆத்மநி பஹுவசநமாய், மஹாராஜர்க்குச் செய்தது தமக்குச் செய்ததாக நினைத்திருந்தபடியாலேயாதல். [கார்முகிலை] - ப்ரமோதாரனானவனை. அவன்படியிதுவாகில் நாம் அவனுக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்?—[புணையித்யாதி] - இடவேண்டுவதொரு பச்சையில்லை, ஒருக்திமாத்ரம் அமையும். "என்கார்யம் உனக்கே பரம்" என்றொரு வார்த்தையே அவனுக்கு நேரவேண்டுவது. [இல்லைகண்டீர்பொருளே] - புறம்பொருவரைப் பற்றினால் ஒரு ப்ரயோஜநமுமில்லை. புறம்பாஶ்ரயிக்கையிலே க்லேசிக்கச் சிலருண்டத்தனை; ப்ரயோஜநரூபமானவதொன்றில்லை. (2)

மூன்றும்பாட்டு. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜந முள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி, ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ரமாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்,

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில்போற்றியென்றேற்றெழுவர் *
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில்என்னே என்பாருமில்லை *
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
அருள்கொளாளாய்உய்யலல்லால்இல்லைகண்டீர்அரணே. (3)

[பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணில்] - இவன்தான் சிலவற்றை அழிப்பது முடிவது சேமிப்பதாய்ப் போராநிற்குமிறே. பொருளானது கையிலேயுண்டாய்ப் போரக் காணில். [போற்றியென்று] - பரஸம்ருத்த்யேகப்ரயோஜநரைப்போலே வார்த்தைசொல்லு வர். உனக்குஇன்னமும் கிழிச்சீரை பெறுகவேணு மென்பர்கள். "நம் ஸம்ருத்தியே தனக்கு ப்ரயோஜநமாயிருப்பானொருவனுண்டாவதே!" என்று குளிரப்பார்க்குமே! இவன்இனி நமக்குக் கண்ணறமாட்டானென்றறிந்தவாறே, [ஏற்றெழுவர்] - இடலாகாதோபோக வென்று ஏற்றுக்கொண்டெழுந்திருப்பர்கள். [இருள்இத்யாதி] - அஜ்ஞாநாவஹமாய், து:கஹேதுவா யிருக்கிற வெறுமையைக் காணில். [என்னேயென்பாருமில்லை] - ஐயோ என்பாருமில்லை. பிள்ளை திருநறையூரரையர், "ஒருவனுக்கிட்டொருவன் வெறுவியனாவது; அவனாலே ஸம்ருத்த னானவன் இவனை 'என்' என்னுதல், இவன்க்ருஹத்திலே வந்தொருநாள்கால்கழுவிப்போதல் செய்ய,அவ்வளவாலே'இன்னான் இன்னானுக்கு பந்துவாகாதே!' என்று இவ்வளவுகொண்டு ஜீவிக்கலாயிருந்தால், அவ்வளவுஞ் செய்வாரில்லை" என்று பணிப்பர். [மருள்இத்யாதி] - பொருள் கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணாதவன்றும் ஆச்ரிதருடைய ஆபத்தைப் போக்குகைக்காக அகர்மவச்யனான தான் வந்துஅவதரித்து உதவுவா னொருவனுண்டென்கிறதுமேலே. சேதநர் நெஞ்சிலே இருள் குடிபுகுரும்படியான ப்ரவ்ருத்திகளையுடைய ஆஸுரவர்க்கம் முடியும்படி, ஒருவர் அபேக்ஷியாதிருக்கத்தானேவந்து அவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனுக்கு. அவனுக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென் என்னில்? [அருள்கொள் இத்யாதி]-க்ருபாபாத்ரமான சேஷபூதராய்க் கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கிலல்லது, அவன்பண்ணும் அருளை விலக்கா தொழியுமத்தனையே வேண்டு வது; தன்னருள்கொள்வாரை [* உதாரா: *] என்னுமவனிறே யவன். இவன் பக்கல் இதுக்கு மேற்படக் கொள்ளலாவதில்லை; அவனுக்கும் இதுக்குமேல் செய்யவேண்டுவதில்லை; பூர்ணனா கையாலே. ஸம்பந்தமோ ஸ்வாபாவிகமாயிருந்தது; இவன் புகுராநின்ற ஸம்மதமுண்டாகில், தன்பேறாக நினைத்திருக்குமவனா யிருந்தான்; இனி விலக்காமையிறே வேண்டுவது. [இல்லை கண்டீர்அரணே] - ரக்ஷகமாவது இதொன்றுமே; அல்லாததெல்லாம் அநர்த்தத்தோடே தலைக் கட்டு மித்தனை. சிறுப்ரஜை "குன்றிச்சூடு" என்று நெருப்பிலே கைவைக்குமாபோலே யிருப் பதொன்றிறே, புறம்புஇவன் ரக்ஷகமாக நினைத்திருக்கும் இவை. [*ஆதரேணயதாஸ்தௌதி தநவந்தம் தநேச்சயா-ததாசேத்விச்வகர்த்தாரம் கோநமுச்யேதபந்தநாத்*]-ஸ்தோத்ரம்பண்ணிப் போந்த வாஸனையாலே உச்சைஸ்ஸாக ஸ்துதியாநிற்கும். இப்படி ஸ்துதிக்கிறது உதார னையோ வென்னில்? [* தநவந்தம் *] - ஓர்பற்றையை யென்றபடி; அவன்பக்கல் நெகிழ்ச்சி யில்லை. ஆகில் அவனை ப்ரேரித்தார் ஆர்என்னில்?— [* தநேச்சயா *]. ஸர்வத்தையுமுடைய னாய், இவனளவன்றிக்கேயிருக்கிற அவன்பக்கலிலே இவ்வாநுகூல்யத்தைப் பண்ணப்பெறில், பிறர்கீழேயிருந்து ஸ்துதிக்கவேண்டும்படி இவனை வையான். (3)

நாலாம்பாட்டு. சிலரை ஆபத்ஸகரென்று அர்த்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆச்ரயித் தால்; ஆபத்துவந்தவாறே கண்ணற்று உபேக்ஷிப்பர்கள்; நிர்ஹேதுகமாக வந்தவதரித்து ஆபத்ஸகனானவனே யாச்ரயணீயனென்கிறார்.

அரணமாவர் அற்றகாலைக்குஎன்றென்றமைக்கப்பட்டார் *
இரணங்கொண்ட தெப்பராவ ரின்றியிட்டாலுமஃதே *
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே *
சரணென்றுய்யப் போகலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே. (4)

[அற்றகாலைக்கு - அரணமாவர் - என்றென்றமைக்கப்பட்டார்] - கைம் முதலற்ற காலைக்கு ரக்ஷகனுவானொருவன் வேணுமென்று பலகாலும் அநுஸந்தித்து, தனக்கு இயற்றியுள்ளகாலத்திலே பச்சையிட்டுஆஶ்ரயித்து, தனக்கு அபாஶ்ரயமாகச் சமைத்து வைத்தவர்கள். இப்படி அர்த்தாதிகளாலே வசீகரிக்கப்பட்டவர்கள் ஆபத்துக்கு உதவும்படி யென்னென்னில்? [இரணங்கொண்ட தெப்பராவர்] - இவனிட்டபச்சையை இவனொன்று செய்தானாக நினைத்திருக்கையன்றிக்கே, தங்களுக்கு ப்ராப்தமானத்தை வாங்கினாராய், இவனுக்குஇயற்றியின்றிக்கே பச்சையிடாத நாளைக்கும் "நமக்குஇட்டிலன்" என்று வெறுத்து, இப்படி கொடுத்தது வாங்கினாரோபாதி புல்லியராம்படியையுடையராவர். தெப்பர் - தப்ரர்; சப்ரரென்றபடி. [இன்றியிட்டாலுமஃதே] - பச்சையிட்டாஶ்ரயியாவிடிலும் ஆபத்து வந்தால் கைவிடுவாரைக் கிடைக்கும். ஆபத்துவந்தால் கைவிடுவார்க்குப் பச்சையிட்டு ஆஶ்ரயிக்க வேண்டாவே. அன்றிக்கே, இப்படியே இப்பச்சையிட்டவன் "நமக்கு ரக்ஷகன்" என்றாஶ்ரயியாநிற்கச்செய்தே நடுவேயவன்முடிவது, அப்போதும் கீழ்ச்சொன்னதுவே பலிதமாமித்தனை. [வருணித்தென்னே] - உபகரித்தார்திறத்திலே அபகாரம் பண்ணுவார்படியை யநுஸந்தித்துவெறுத்து, 'வருணித்தென்னே' என்கிறார். இளைய பெருமாள் கைகேயியுடையபடிகளை யநுஸந்தித்து, [* ஆத்மகாமா ஸதாசண்டீ க்ரோதநா ப்ராஜ்ஞமாநிநீ *] என்றாற்போலே சிலவற்றைச்சொல்ல; வாராய் பிள்ளாய்!நீதான் இவையெல்லாஞ்சொல்லுகிற நடுவிலாய்ச்சியையே: [*நதேம்பா மத்யமா தாத கர்ஹிதவ்யா கதஞ்சந *] - ஒருபடியாலும் நீ அவளை இவ்வார்த்தை சொல்லக்கடவையல்லை. [* தாமேவ *]-வேணுமாகில் கைகண்டமருந்தைச்செய்யப்பாராய்' [* இக்ஷ்வாகுநாதஸ்ய பரதஸ்ய *] - ஐயரோ பொகட்டுமுடிந்துபோனார்; நாம் பொகட்டுப்போந்த ராஜ்யத்தை இக்குடியில் மர்யாதைகுலையாதபடியாக நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தபிள்ளை பரதனன்றோ இக்குடிக்கு நாதன். [*பரதஸ்ய கதாம் குரு *]-நா நீர்வரும்படியான வார்த்தை சொல்லப்பாராய். ஆக, உபகரித்தார் விஷயத்திலே அபகாரமாக நினைத்திருப்பார்படி யநுஸந்தித்து, இவ்வர்த்தகதையைக்கிடந்து வர்ணிக்கிற இத்தால் ப்ரயோஜநமென்? பச்சையிட்டமையாதவனும் அபேக்ஷித காலத்திலே வந்து உதவுவானொருவனுண்டு; அவனையாஶ்ரயித்துப் பிழைத்துப்போகப் பாருங்கோள்! [வடமதுரையித்யாதி] - ஒருவர் அபேக்ஷியாதேயிருக்கச் செய்தே, இவற்றினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் தானேவந்து ஸ்ரீமதுரையிலேயவதரித்தவனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரகமான ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை நமக்கு ரக்ஷகமென்று உஜ்ஜீவித்துப்போகையொழிய. [இல்லைகண்டீர்சதிரே] - நெற்றிபெருத்து பலமொன்றுமின்றிக்கேயிருக்குமென்னுமது - இளிம்பிறே; நெற்றி யல்பமாய் பலம் கனக்கப் பெறுமதிறே - சதிரா வது. 'நமோ' வென்னலிறே - நெற்றி; 'சமன்கொள்வீடு' இறே - பலம். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. தங்களைப்பெறுவிடில் தரிக்கமாட்டாதபடி ஸ்நிக்தைளான ஸ்த்ரீகளாலே ஆபத்துவந்தால் இகழப்படுவர்; ஆனபின்பு, ஏகப்ரகாரமாக ஸ்நிக்தனானவனை ஆஶ்ரயிக்குமதொழிய வேறுஸாதகமில்லை யென்கிறார்.

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்துஇன்மொழியார் *
மதுரபோகம்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர் *
அதிர்கோள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்கு *
எதிர்கொளாளாயுய்யலல்லால் இல்லைகண்டீரின்பமே. (5)

[சதுரமென்று] - சதிராகவாழாநின்றோமென்று. "நாஞ் சதிரர், நாஞ் சதிரர்" என்றாயிற்று, இருந்ததேகுடியாகத் தந்தாமை நினைத்திருப்பது. [தம்மைத்தாமே சம்மதித்து]- தங்களைத்தாங்களே ஸம்மதித்து. தாங்களேயிசைந்து. அல்பம்இயற்றியையுடையனா யிருக்குமவன், "அங்கே நம்மை 'சதிரன்' என்று நினைப்பிட்டுக்கொடுவா:நாம் அதிலே மேலெழுத் திட்டுத்தர" என்னும்; இவ்வஸதஸ்யப்ரவ்ருத்திக்கு வேறுஸஹகரிப்பாரைக் கிடையாதே; தானேயிறேயுள்ளது [இன்மொழியார்] - இனிய பேச்சையுடையராயிருந்துள்ளவர்களுடைய. அகவாய் மயிர்க்கத்தியாயிருக்கச்செய்தேயும், ப்ரணயஸரஸமான பேச்சாலே வசீகரிக்கவல்ல வர்கள். [மதுரபோகந் துற்றவரே] - மதுரமான்போகத்தை, அவர்களுடனே நெருங்க புஜித்தவர்களே. [வைகிமற்றொன்றுறுவர்] - போகத்துக்குப்பாங்கான யௌவநமும், அதுக் குக்கைம்முதலான த்ரவ்யமும்போமே; பின்னையும் ஆசை மாறாதே; அவ்வோவிடங்களிலே போயிருக்கும், வருவார்க்கும் விரோதியாய், முற்பட, மனிச்சிலே நாலிரண்டுபண்ணை "போக லாகாதோ" என்பர்களே; "போகிறோம், போகிறோம்" என்றிருக்குமே, போகாதே; பின்னை வெள்ளாட்டியையிட்டுப் பரிபவிப்பர்கள்; அதுக்கும் போகானே; பின்னை யானையிட் டெழுப் பிப்பார்ப்பர்கள்; அதுக்குமெழுந்திரான்; பின்னைக் காலைப்பற்றி யிழுப்பர்கள்: இவன் தூணைக் கட்டிக்கொள்ளும்; இப்படியால் அவர்களாலே பரிபூதராவர்கள்; விபாகத்தில் பிறக்கும் பரி பவத்தை யநுஸந்தித்து வெறுத்து, அது தம்வாயாலருளிச்செய்ய மாட்டாமையாலே 'மற் றொன்று' என்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, விபாகத்தில் நன்மையோடே தலைக்கட்டும் விஷயத் தைப்பற்றி உஜ்ஜீவித்துப் போகப்பாருங்கோளென்கிறார். [அதிரித்யாதி] - சேதநருடைய நெஞ்சுகள் அதிரும்படியான ப்ரவ்ருத்திகளையுடைய: அசுரவர்க்கம் முடியும்படி வடமதுரை யிலேவந்து திருவவதரித்தவற்கு. [எதிர்கொளாளாயுய்யலல்லால்] - ஆபிமுக்யம்பண்ணும் அடியாராய் உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய: அவனுக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதிது,—அவன்தானே மேல் விழாநின்றால், விமுகராகாதொழியு மத்தனையே வேண்டுவது. [* அங்யத்பூர்ணாதபாம்கும் பாத் *]—பாண்டவபக்ஷபாதியாயிருக்கிற க்ருஷ்ணன் வாராநின்றான்; அவனுக்கு நாட்டையுங் கொடுத்து, பொன்னையுங்கொடுத்து, நமக்காக்கிக்கொள்ளுகிறோமென்றாற்போலே த்ருதராஷ்ட் ரன் சிலசொல்ல; அதுக்குக்கருத்து - இவற்றாலே அவனைப் படையறுத்துக் கொள்ளுகிறே னென்றாயிற்று. அவன்தான் நெஞ்சாலே நினைப்பதொன்றாய், வாயாலே வ்யவஹரிப்ப தொன் றாயிறே யிருப்பது; இத்தையறிந்த ஸஞ்சயன், வருகிறவன் அங்ஙனொத்தவனல்லன்காண்: அவ னுக்குவேண்டுவது இவ்வளவென்கிறான்; தான் குடிக்குந்தண்ணீரைக் குளிரவைக்கக்கடவனே அத்தை அவன் வருகிறவழியிலே வாசலிலே வைக்கவமையும். தன் க்ருஹத்திலே அதிதி வந்து புகுந்தால் கால்கழுவுவதாக ஸாமாந்யமாஸ்த்ரம் விதித்தது, அதுக்கு மேற்பட அவனை வாசிக்கு விசேஷித்துச் செய்யவேண்டுவதில்லை:— [* அங்யத் பாதாவநேஜநாத் *]-அந்தக்குடத் தில் நீரையிட்டு அவன் திருவடிகளை விளக்க அமையும், மற்றுவேண்டா. [* அங்யத் குமல ஸம்பரஶ்நாத் *] நெடுந்தூரம் வந்தவனை "நடந்தகால்கள்நொந்தவோ?" என்ன ப்ராப்தமிறே. [* நசேச்சதி *] - உண்டவனுக்கு உண்ணப்போகாதிறே; அப்படியே இவனுடைய உத்யோகத் திலே அவனுக்கு வயிறுநிறையும்; பின்பு அவன் செய்யுமவையடைய மிகையாயிருக்கும்.

[இல்லைகண்டீரின்பமே] - து:கங்களிலே சிலவற்றை ஸுகமென்று ப்ரமிக்கிறவித்தனைபோக்கி, இதொழியஸுகரூபமாயிருப்பதொன்றில்லை. உயிர்க்கழுவிலே யிருக்கிறவனுக்கு பிபாஸையும் வர்த்தித்து, தண்ணீருங்குடித்து, தாஹமும்சமித்தால் பிறக்கும் ஸுகம்போலே யிருப்பதொன்றிறே, ஸம்ஸாரிகளுக்கு போகத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. ஆடுகிறபாம்பின் நிழலிலே யொதுங்கி, "அது அள்ளிக்கொள்ளும்" என்றறியாதே "வெய்யிலைத்தப்பப்பெற்றோம்" என்று ஹ்ருஷ்டராயிருப்பாரைப்போலேயிறே, விஷயாநுபவங்களாலே களித்திருக்கிறவிருப்பு இவனுக்கு. (5)

நிரதிஶயபுருஷார்த்தத்தை யுணராதே முன்புள்ளாரநேகர் முடிந்துபோனார்கள்; அப்படியே நீங்களும் நசியாதே, ஆஶ்ரிதர்க்காக அவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனையே ஆஶ்ரயிக்குமத்தனையல்லது, ஆத்மாவுக்கு ஹிதமில்லையென்கிறார்.

இல்லைகண்டீரின்பமந்தோ உள்ளதுநினையாதே *
தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் *
மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
சொல்லியுய்யப்போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. (6)

[இல்லைகண்டீரின்பம்] - [* ஸர்வம் து:கமயம்ஜகத் *] என்கிற ஸம்ஸாரத்தில், கெடுவிகாள்! ஸுகலேஶமுமில்லைகிடிகோள். [அந்தோ!] - போக்தாக்களான உங்களுக்கு நான் உபதேசிக்கவேண்டுவதே! ப்ரத்யக்ஷமும் அகிஞ்சித்கரமாயிருக்க உபதேசிக்கிறாரிறே. [உள்ளதுநினையாதே] - உண்டான புருஷார்த்தத்தை நினையாதே. "ஸுகரூபமுமாய் நித்யமுமாயிருப்பது பகவத்விஷயம்" என்று அநுஸந்தியாதே. உண்டான இல்லாமையை நினையாதே யென்று கீழேகூட்டவுமாம். [தொல்லையித்யாதி] - பழையராயிருப்பா ரெத்தனைபேர், உத்பத்தியானது விநாசத்தோடே கூட்ட, நடுவுள்ளநாள் புருஷார்த்தத்துக்கு உடலன்றிக்கே கழிந்துபோனார். சிலபூண்டுகளுண்டாய், தோன்றின இடந்தன்னிலேநின்று தீய்ந்துபோவன; அப்படியே. [மல்லையித்யாதி] ஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய், அவனுக்கு என்றுமொக்கக் கலவிருக்கையாய்ப் போருகிற ஸித்தாஶ்ரமமாய், ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருந்தும்; ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் படை வீடுசெய்தும், க்ருஷ்ணன்வந்தவதரித்தும், இப்படி பகவத் ஸம்பந்தம் மாறாதே போருகிற தேசமாயிற்று. [மூதூர்] - பழையதாய் வருகிறவூர்; அங்கேவந்து அவதரித்தவனுடைய உதாரமான புகழையே வாயாலே சொல்லி யுஜ்ஜீவித்துப் போமதொழிய. [மற்றொன்றில்லைசுருக்கே] - புறம்பேநின்று பரக்கக்காடுகைக்கலாவதுண்டித்தனைபோக்கி, சுருங்கவொரு பாசுரத்தாலே சொல்லலாவதில்லை. (6)

ஏழாம்பாட்டு. பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய எளிமையையும் இனிமையையும் அருளிச்செய்கிறார்.

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் *
சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும் கண்டீர்களந்தோ *
குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான் *
குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டீர் குணமே.

[மற்றொன்றில்லை] - இத்தோடொக்க வேறு எண்ணலாவதில்லையென்னுதல், இப்போது இத்தைச்சொல்லி வேறொருபோது வேறொன்றைச்சொல்லுகிறானென்றிருக்க வேண்டா

வென்னுதல் [சுருங்கச்சொன்னோம்] - இது தன்னைப்பரப்பறச்சொன்னோம். ப்ரதிபத்திக்கு அவிஷயமாம்படி சொல்லுகையன்றிக்கே, ஸங்க்ரஹமாகச்சொன்னோம். [மாநிலத்து]-இதுக்கு அதிகாரிகள் ஸம்ஸாரத்திலே. இவ்வர்த்தத்துக்குஅண்ணியார் பரமபதத்திலுள்ளாராகிலும் உபதேசத்துக்கதிகாரிகள் ஸம்ஸாரத்திலுள்ளாரென்கை. [எவ்வுயிர்க்கும்]-இது அதிக்ருதாதிகாரமன்று; ஸர்வாதிகாரம். [சிற்றவேண்டா] - ஆயாஸிக்கவேண்டா. சிற்றுதல் - சிதறுதலாய், பரக்கவேண்டாவென்கை. ஒரு வ்யாபாரம் வேண்டாவென்றபடி. [சிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்கள்]-உக்திநிரபேக்ஷமான சிந்தாமாத்ரமே யமையுங்கிடிகோள். [அந்தோ]-"நற்சரக்குக்கிட்டினதனையும் கைவிடுகைக்கு உடலாவதே! " என்று அந்தோ! என்கிறார். [குற்றமன்று] - கீழ்ச்சொன்ன நன்மைகளொன்றுமில்லையேயாகிலும், இதுசொன்னாலும் உங்கள் தலையில் முந்தற முன்னம் இடிவிழாது. [* யோவஸாதஸ்ஸ உச்யதாம்] - ப்ராதர்த்தேவேதிக்ருஷ்ணேதி - இவ்வுபாயத்துக்குப் பலமில்லையானாலும், இதுதானே ப்ரயோஜநம் போரு மென்கை. [எங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப் பிறந்தான்] - வந்துபிறப்பதற்கு முன்னேபெற்றத்தாயன்போலே காணும், வந்தவதரிப்பதாக ஸங்கல்பித்ததில் புரையற்றிருந்தபடி. ஆஸ்ரிதர்க்காக வடமதுரைப் பிறந்தானை பசுமேய்க்கும் ஆயனென்னுதல். பெற்றத்தாயன் - பசுமேய்க்கும் இடையன். [குற்றமில் சீர்கற்று] - ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை யப்யஸித்தென்னுதல்; பிறப்பிலும் சேஷ்டிதங்களிலும் புரையற்றிருக்குமென்னுதல். [அஹம்வோ பாந்தவோஜாதঃ]. [வைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே] - கற்பதொருகாலாய், பின்பு வாழ்ச்சி நித்யமாயிருக்குமாயிற்று; இதொன்றுமே குணம்; இதொழிந்ததடைய அப்ராப்தம். (7)

எட்டாம்பாட்டு. அவதாரத்துக்கு நிதாநத்தைச் சொல்லி, அவனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றுமிதொழிய, வேறுவிலக்ஷணமாயிருப்பதோர் அபாஸ்ரயமில்லையென்கிறார்.

வாழ்தல்கண்டீர் குணமிது அந்தோ மாயவனடிபரவி *
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு *
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. (8)

[வாழ்தல்கண்டீர்குணமிது] - அவன்குணங்களை யநுஸந்தித்து வாழுமிதுவே கிடிகோள் யுக்தம். [அந்தோ] - கரும்பு தின்னக் கூலிகொடுப்பாரைப்போலே இவர்களை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவதே எனக்கு. வாழ்ச்சி உங்களதாயிருக்க, இரந்து திரிவேன் நானாவதே! [மாயவனித்யாதி] - ஸௌந்தர்யசீலாதிகளால் ஆஸ்சர்யபூதனாயிருந்துள்ள வஸ்துவினுடைய குணஜ்ஞராய், ப்ரீதியாலே அவன் திருவடிகளை யக்ரமமாகவேத்தி, அத்தாலே காலக்ஷேபம் பண்ணுவதாக அத்யவஸிக்கவல்லரான நன்மையையுடையவர்கள், சீரியவர்கள். அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு. தெருத்தெழுதிவாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போதுபோக்குமவர்கள். "இந்த மாயவனடிபரவுகை சூதுசதுரங்கத்தோபாதி காலக்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவர்கள்" என்று பட்டர். [வாழ்துணையித்யாதி] - புன்மையுடையவர்களும் அகப்படக் கழித்து அதுவே போதுபோக்காக நின்றபின்பு, முதலிலே அதுகுடிபுகுராதவனுக்கு ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷமொழிய வேறு ப்ரயோஜநமில்லையிறே. அவர்கள் தன் குணங்களை யநுபவித்து வாழ்கைக்குத்துணையாக வடமதுரையிலே வந்து அவதரித்தவனுடைய அவதார ப்ரயோஜநம் [* பரித்ராணாய ஸாதூநாம் *] என்றிறேயிருப்பது. [வண்புகழித்யாதி] · அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையே யாசைப்படுந்துணையாகப் பற்றுமிது

போக்கி. [வீழ்துணை] - ஆசைப்படுந்துணை. "தாம்வீழ்வார் தம்வீழப்பெற்றவர்" என்னக் கடவதிறே ஆஶ்ரயுக்தரை. [இதனில்] - இதிற்காட்டில். [யாதுமில்லை மிக்கதே] - இதனில் மேலாயிருப்பதொன்றுண்டாய், "இதில்நின்று" என்னவேணுமே; இதுக்கு மேலாயிருப்பதொன்றுமில்லை. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. இவனை யொழிய வேறே யொன்றை ரக்ஷகமென்று பற்றினவர்கள், பண்டு நின்ற நிலையுங்கெட்டு அநர்த்தப்பட்டுப்போவர்கள்; ஆனபின்பு, இவனல்லது சரணமில்லையென்கிறார். அன்றிக்கே, கைவல்யபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி *
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் *
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த *
தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லால் இல்லைசண்டீர்சரணே. (9)

[யாதுமித்யாதி] - பகவத்வ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்றைப்பற்றி, "இதொழிய வேறு ரக்ஷகமாயிருப்பதொன்றுமில்லை" என்று சொல்லி, அத்தை ரக்ஷகமாக நினைத்து. [*ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதே கஶ்சித் *] என்கிற ப்ரதிபத்தியை அதிலேபண்ணி. [காது செய்வான் கூதை செய்து] - காதுபெருக்கப்புக்கு, பண்டுள்ள யோக்யதையையுங் கெடுத்துக் கூதையாக்கினாற் போலே. [கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம்] - தண்ணிதான முறைமையாலே வாழக்கடவ வாழ்வு உண்டு - ஸம்ஸாரத்திலே பசலுங் குட்டியுமாய் அளாய்குளாயாய்ப் போருமது: அதுவுங்கூடக் கெடுமித்தனை. ஆபத்தில்அது ரக்ஷகமாகமாட்டாது; அதின்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாயிருக்கையாலே, தான்செய்துகொள்ளுமத்தனையுமிழக்கும். [மாதுகிலித்யாதி]- கம்ஸன் வாழ்கிறனாய், அலங்காரமாகக்கட்டினகொடியைக்ருஷ்ணனுடைய அவதாரத்துக்கென்றே நினைத்திருக்கிறாரயிற்று இவர். சிசுபாலன், பாணிக்ரஹணத்துக்கு உடலாகச்செய்த சடங்குகளடையத் தனக்கு உடலாக நினைத்துக்கைப்பிடித்தானிறே. [தாதித்யாதி]- வைஜயந்திதொடக்கமான மாலைகளாலே யலங்க்ருதமான திருத்தோள்களையுடையவன். வேறொருப்ரயோஜநந்தான் வேண்டா. [அல்லாலில்லைகண்டீர்சரணே]- அவனை யொழிய வேறு ரக்ஷகமாகவல்ல தொரு வஸ்து இல்லைகிடீர்கோள். கைவல்யபரமானபோது. [யாதுமித்யாதி]- "இவ்வாத்மாநுபவஸுகத்துக்கு மேற்பட்டிருப்பதொன்றில்லை" என்று, அவ்வருகே பகவதநுபவஸுகமுண்டேயாகிலும் அத்தையேபுத்திபண்ணி, காதுபெருக்கப்புக்கவன் அத்தைப் பலகாலும்அறுத்து வைத்து முன்புத்தையோக்யதையுங்கூடக் கெடுக்குமாபோலே, பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு யோக்யமான ஸம்ஸாரத்திலே ஶப்தாதிவிஷயங்களை யநுபவித்திருக்கும் அத்தையும்இழக்கும்; ஆனபின்பு,ஸர்வாதிகனை க்ருஷ்ணனே பரமப்ராப்யனென்கை. (9)

பத்தாம்பாட்டு. தான் ஶரணமென்னும் அர்த்தத்தை ப்ரதிஷ்டிக்கைக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர் சரணதுநிற்கவந்து*
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்*
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேல் அவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ*
எண்ணவேண்டாநும்மதாதும் அவனன்றிமற்றில்லையே. (10)

[கண்ணனித்யாதி]- க்ருஷ்ணனையொழிய வேறுஶரணமாவாரில்லை என்னும் இவ்வர்த்தம் நிலைநிற்கைக்காக, இவ்வர்த்தத்தை ஸ்தாபிக்கைக்காகவும், அதுக்கு உறுப்பாக பூபாரத்

தைப்போக்குகைக்காகவும் திருவவதாரம்பண்ணினன்; ஆனபின்பு, நீங்களும், உங்களுடைமையென்று நினைத்திருந்தனவுண்டாகில் கடுகஅவன் திருவடிகளிலே ஶேஷத்வேந த்ருடமாக ஸமர்ப்பியுங்கோள்! உண்டேலென்றது-ஸ்வபக்ஷத்தாலில்லை; அவர்களுடைய அந்யதாஜ்ஞானத்தாலுண்டான ப்ரதிபத்தியாலேவந்தன வுண்டாகிலென்கை. [எண்ணவேண்டா]- "இதுதான் அவனதோ, நம்மதோ" என்று விசாரிக்கவேண்டா; உங்களோடு உங்களுடைமையோடு வாசியற அவனுக்கேஶேஷம். [மற்றில்லையே]-வேறில்லை. அன்றிக்கே, உங்களுடைய பாதத்தில் கர்த்தவ்யாம்ஶமுடைய உங்கள்தலையிலே கிடக்கிறதல்ல; எல்லாம் அவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்னுதல். [மற்றில்லை]- பலஸித்திக்கீடான ஸாதனமும் அவனை யொழியவில்லை. ஸமிதைபாதி, ஸாவித்ரிபாதியாக நீங்களும் ஒருதலை கூட்டுப்படவேண்டுவதில்லை. (10)

பதினோராம் பாட்டு. நிகமத்தில், [* அத்யேஷ்யதேச யஇமம் *] என்று தொடங்கி அவனருளிச்செய்தாற்போலே, இத்திருவாய்மொழி யப்யஸிப்பார் எனக்கு ப்ரியகரரென்கிறார்.

ஆதுமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து*
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
தீதிலாதவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துளிப்பத்தும்*
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே. (11)

[ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவேதுணிந்து]- அவனையொழிய வேறுப்ராப்யப்ராபகங்களில்லை யென்றத்யவஸித்து. இவர்க்குஇப்படி இந்த வ்யவஸாயத்தைக் கொடுத்தார்ஆர்? என்றால்,—வேறுண்டோ? அவனுடையதோளும் தோள்மாலையுமன்றோ? [தாது இத்யாதி]- அவனுடைய ஸௌந்தர்யமாயிற்று, இவரை இப்படி துணியப்பண்ணிற்று. [தீதிலாத]- கதாந்தரப்ரஸ்தாவமின்றிக்கேயிருக்கை. [ஒண்தமிழ்கள்]- உள்ளுண்டான அர்த்தத்தையடைய வெளியிட்டுக்கொடுக்கவற்றாயிருக்கை. நிர்த்தோஷமாய், பஹுகுணமானவையென்றுமாம். [ஓதவல்லபிராக்கள்]- இப்பத்தை யதிகரிக்கவல்லஉபகாரகர். ஸம்ஸாரத்தின்தண்மையும், ஈஶ்வரனுடைய ப்ராப்யப்ராபகபாவமுமிறே இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லிற்று; இத்தை யப்யஸிக்கவே, தீயவழியைத்தவிர்ந்து நல்வழிபோகத்தொடங்குவர்கள். இதுக்குமேற்பட இவர்க்கு உபகாரமில்லையிறே இவர்கள்பண்ணுவது. [நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே]- ஒருஜந்மத்திலே யித்தையப்யஸிக்கைக்கீடான அதிகாரத்தை யுடையராயிருப்பாராகில்,அவர்கள் பண்டே நமக்கு நாதபூதர். [* அத்யேஷ்யதே *] என்கிறபடியே, இத்தையப்யஸிக்கைக்கீடான யோக்யதையுள்ள ஜந்மந்தொடங்கி நமக்கு நாதர். (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

கொண்டபெண்டிர்தாம்முதலாக்கூறுமுற்றார் * கன்மத்தால்
அண்டினவரென்றேயவரைவிட்டுத் * - தொண்டருடன்
சேர்க்குந்திருமாலைச்சேருமென்றான்* ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும்புகழ்மாறன்பண்டு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து முதல் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந் திருவாய்மொழி — பண்டைநாள்: ப்ரவேசம்

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே - "அவனையொழிந்தாரடங்கலும் ஸோபாதிகபந்துக்கள்: அவனொருவனுமே நிருபாதிகபந்து" என்றார்; நிருபாதிகபந்துவானால் பின்னை பந்துக்ருத்யம் பண்ணாதிருக்க வொண்ணாதிறே. இப்படி பரமபந்துவானவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்புளிங்குடியிலே எல்லாப்பரிமாற்றத்தையும் ஆசைப்பட்டு இவர்சென்று கிட்டினவிடத்தில், இவரையென்னென்னுதல், திருக்கண்களாலேகுளிரநோக்குதல், ஒருவார்த்தைசொல்லுதல் செய்யக் கண்டிலர்; காணாமையாலே மிகவும் அவஸந்நரானார்; அது அவனுளனாகத்தீருமிறே. அதுக்கு மேலேயும் ஒன்றுண்டாயிற்று - "திருமேனி யலசும்படி ஏகரூபமாகக் கண்வளர்ந்தருளா நின்றான்: என்வருகிறதோ?" என்று ஒருபயமோடிற்று. கீழே, ஆராவமுதிலே, "என்னார்த்தியைத் தீர்க்கிறிலன்" என்றின்னாதானார்; இங்கே "என்றார்த்தியும் தன்னார்த்தியுந் தீர்க்கிறிலன்" என்றின்னாதாகிறார். ஆக "கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும், மடியாதின்னே" என்றஅதுவே தலையெடுத்து, பெரியவாற்றாமையோடே, "என்னுடையவார்த்தியெல்லாந்தீரும்படி திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கியருளவேணும்; என்தலைமேலே திருவடிகளைவைத்தருள வேணும்; தேவரும் பிராட்டிமாருங்கூட எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பை யெனக்குக்காட்டியருள வேணும்; ஸஞ்சயன் பெற்றபேற்றில் எனக்குக்குறையவொண்ணாது". [* யத்ர க்ருஷ்ணௌச க்ருஷ்ணாச ஸத்யபாமாசபாமிநீ*] என்றுசொல்லுகிறபடியே, அவ்விருப்பிலேயிறே யவனையழைத்துக்காட்சிகொடுத்தது. இப்படி "ஸஞ்சயன்வந்தான்" என்றறிவிக்க, "நமக்குநல்லானொருவன்; உகவாதார்க்கும் இவ்விருப்பைப் போய்ச்சொல்லுவானொருவன்; அநுகூலனான இவனுக்கு விளைநீரடைத்தோமாகிறோம்: உகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி. கார்யம் பார்த்தோமாகிறோம்: புகுரவிடுங்கோள்" என்றானிறே. [* நசாபிமந்யுர்ந யமௌ தம்தேஶமபி ஜக்மது:*] - தாயுந்தமப்பனும் சேரவிருந்தவிடத்தில் ப்ரஜைகளுக்குச்சென்று கிட்டவொண்ணாமையில்லையிறே; அவர்களுக்குஞ்சென்று கிட்டவொண்ணாதபடியாயிற்றெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு; அவ்விருப்பிலேயிறே அவனையழைத்துக் காட்சி கொடுத்தது. அப்படியே "தேவரும் பிராட்டிமாரும் எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பை யெனக்குக்காட்டவேணும்: என்னைக்கண்ட காட்சியிலே விக்ருதனாய் என்முன்னே நாலடிபுலாவி யருளவேணும்: அநுகூலதர்ஶநத்தால் பிறக்கும் ஸ்மிதங்காணவேணும்: ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்" என்று இங்ஙனே தாமும் அவனும் அறிந்ததாகத் திருவாசலைத்திருக்காப்புக்கொண்டு ஏகாந்தத்திலே தம்முடைய மநோரதங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்து, "இவற்றை இப்போதேபெறவேணும்" என்று த்வரிக்கிறார். ப்ராப்தியை யநுபவித்தார் கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே; ப்ராப்தி பலத்தை ஆசைப்பட்டு அபேக்ஷிக்கிறார் இதில்.

முதற்பாட்டு. அநந்யகதிகளான அடியோங்களைக்குறித்து ஒரு வார்த்தை யருளிச்செய்து, விடாய்கெடும்படி குளிர நோக்கியருளவேணு மென்கிறார்.

பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங் *
கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும் *
தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களானோக்காய் *
தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழந்த திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. (1)

[பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும்] - நெடுநாள்கூடப்பண்ணிப்போந்த உன் கடாக்ஷத்தையும், நீ நேற்றுஇன்று பண்ணிப்போந்த க்ருஷியின்பலமோ இது? எதிர் சூழல்

புக்கு நெடுநாள்பட்ட க்லேசத்தின் பலமன்றோ இது? நெடுநாள் க்ருஷியைப்பண்ணி பலவேளையில் கைவிடவோ? [பங்கயத்தாள் திருவருளும்] - அதுக்கடியான பெரிய பிராட்டியார் கடாக்ஷத்தையுங்கொண்டு, அவனுடைய அருளின் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத் தவிர்க்கும் அருள். ப்ரணயித்வத்தால் வந்த பாரதந்த்ர்யமிறே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத்தவிர்ப்பது. "என்னடியார் அதுசெய்யார்" என்னும் உன்கடாக்ஷமும் [* நகஶ்சிந்நாபராத்யதி *] என்னுமவள் கடாக்ஷத்தையும் பெற்று. [* க்ருபயா பர்யபாலயத் *] என்று, க்ருபாபரதந்த்ரனை உன்னுடைய கடாக்ஷமும், அப்பாரதந்த்ர்யத்துக்கடியான அவள் கடாக்ஷமும் என்றுமாம். [பங்கயத்தாள் திருவருளும்] - உன்னருளின் ஸ்வாதந்த்ர்யகந்தத்தைத் தவிர்க்குமவள் அருளும்படியாக வன்றோ வந்தது. அவளருள் அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் பின்செல்லாதபடி பண்ணுமாயிற்று. "அவனுடைய பாரதந்த்ர்யம் ப்ரணயித்வமன்றோ? நிலை நிற்குமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமேயன்றோ ப்ரக்ருதி?" என்று அஞ்சவேண்டா; அவளருகே யிருக்க ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஜீவியாது. ஆகையிறே, முற்கூற்றில் அவள் புருஷகாரமாகப் பற்றுகிறது. [நின்கோயில் சீய்த்து] - உகந்தருளினநிலங்களிலே, அஸாதாரணபரிசர்யை பண்ணி தந்தாமுடைய ஸுக்ருதத்தாலே பகவதநுக்ரஹ முடையரானவர்கள், தந்தாம் க்ருஹங்களைப் பேணுவர்கள்; பிராட்டி புருஷகாரமாக பகவத்ப்ரஸாதம்பெற்றவர்கள், உகந்தருளின நிலங்களைப் பேணுநிற்பர்கள். [* நகிஞ்சிதபி குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் *] - ஒருதுரும்பு நறுக்கேன் என்னுமவர்களுக்கும், உகந்தருளின நிலத்தைப் பற்றிக்கிடக்கவேணும். ஶரீர ஸம்பந்தமற்றால் பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுகிற அடிமையை, இஶ்ஶரீரத்தோடே கிடைக்குமாகில் விடானிறே. "வயலணியனந்தபுரங் கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினை களையலாமே-" ப்ராப்யத்தை லபிக்கவே ப்ராப்ய விரோதிகளைப் போக்கலாமாயிற்று. திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், அங்கே ஒரு திருமகிழடியிலேயிருந்து, சருகைத்திருவலகிடாநிற்க, கூடவாசித்து நாஸ்திகனாயிருப்பானொருவன், "பகவான் உபாயம், நாம் அநந்யப்ரயோஜநர், இப்போது இந்த க்லேசத்துக்கு பலமென்?" என்ன, திருவலகிட்ட இடத்தையும் இடாதவிடத்தையும்காட்டி, "இவ்விடமும் அவ்விடமுமிருந்தபடி கண்டாய்க்கு, 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ?" என்றான். [பல்படிகால்] - இதுதான் இன்றுதொடங்கி வந்ததொன்றோ? நீகடாக்ஷிக்கப் புக்க அன்று தொடங்கி வந்ததன்றோ? [குடிகுடி] - ஸபரிகரமாக. [வழிவந்து] - ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற முறை தப்பாதபடி வந்து. [ஆட்செய்யுந்தொண்டரோர்க்கருளி] - அடிமைசெய்கிற அடியோங்கள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி. [சோதிவாய்திறந்து] - பூ அலருமாபோலேயாயிற்று, வாய்திறந்து வார்த்தையருளிச் செய்யும்போது திருமுகத்தில் பிறக்கும் செவ்வி. [*மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி *] என்று வார்த்தையளவிலேயாயிற்று, அக்ரூரன் அநுபவித்தது. தத்காலத்தில் திருமுகத்தில் செவ்வியும் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. [உன்தாமரைக் கண்களால் நோக்காய்] - வார்த்தையில் தோற்றாத பந்தமும் நோக்கிலே யநுபவிக்கும்படி குளிரநோக்கியருளவேணும்; [* அவலோகநதாநேந பூயோமாம்பாலயாவ்யய*] என்னுமாபோலே வார்த்தையருளிச்செய்யப்புக்கு விக்கினால் குறைபுந்திருக்கண்களாலே தலைக்கட்டியருளவேணும். பிள்ளை தேவப்பெருமாளரையர், "உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய்" நோக்காய் என்று பலகாலுஞ் சொல்ல, ஆழ்வாரெழுந்திருந்து "பிள்ளாய்! நீ இங்ஙனே திருவுள்ளம் புண்படும்படி பலகாலும்நிர்ப்பந்திக்கிறதென்? அழகிய மிடற்றைத் தந்தாராகில், நல்லபாட்டைத்தந்தாராகில்,பிள்ளைகளையும் ஐஶ்வர்யத்தையும் தந்தாராகில் என் செய்யாதாராக நீர் இங்ஙனேகிடந்து படுகிறது?" என்றருளிச்செய்தாராம். [தெண்திரையித்யாதி] - திருமேனியில் ஸௌகுமார்யத்துக்கு

அதிரூபமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருள்ப்பெற்றது. தெளிந்த திரைகளை யுடைய திருப்பொருநலோடே சேர்ந்து அழகிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினமையுண்டு; இது - செய்தவம்ஸம். [உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்] - செய்தவம்சத்துக்கு க்ருதஜ்ஞனாகவும், செய்யவேண்டும் அம்சத்துக்கு ப்ரார்த்திக்கவும் வேணுமிறே அதிகாரிக்கு. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. ஸர்வஸுலபமான உன்திருவடிகளை என்தலையில் வைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்து * உன்பொன்,
னடிக்கடவாதேவழிவருகின்றஅடியரோர்க்கருளி * நீயொருநாள்,
படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய், *
கொடிக்கோள்பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. (2)

[குடிக்கிடந்து]-குடிக்கிடாக வர்த்தித்து. குலமர்யாதை தப்பாதபடி வர்த்திக்கை. "இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரில், தமையனிருக்கத் தம்பிமாரில் முடிசூடியறிவாரில்லை" என்றானிறே ஸ்ரீபரதாழ்வான். [ஆக்கஞ்செய்து] - குடியில் பண்டில்லாத நன்மைகளை யுண்டாக்கி; [* பங்கதிக்தஸ்து ஜடிலோபரதஸ்த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே-பாதுகேதேபுரஸ்க்ருத்ய ஸர்வஞ்சகுஶலம்க்ருஹே *] என்றும் [* ஜடிலம்சீரவஸநம்] என்றும், [* நஹிதே ராஜபுத்ரந்தம் காஷாயாம்பரதாரிணம் - பரிபோக்தும் வ்யவஸ்யந்தி பௌராவை தர்மவத்ஸலம் *]-அருகேயிருக்கச்செய்தேயும் இவனைச் சூழவிருக்கிற பௌரரானவர்கள் இவனை யநுபவிக்கையில் நசையற்றார்கள். அதுக்கடியென் என்னில்? - [* ராஜபுத்ரம்] - பெருமாள் பேரநின்றவநந்தரம் முடிந்தவன்மகனன்றோ? இவனோதான் நமக்குத் தொங்கப்புகுகிறான்? என்றிருந்தார்கள். [*தர்மவத்ஸலம்*] இதுக்கும் அவனோடொக்கும்; தர்மத்துக்காகத் தன்னை யழியமாறினானிறே யவன். [* ஏபிஶ்ச ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்*]-தானொருவனுமே போகவமைந்திருக்க, ஆர்த்தர்பலரையுங் கொண்டுபோனான்; அதுக்கடி - நாம் ஒருவருமேயன்றிக்கே, பலர் கண்ணநீர்கண்டால் மீளாரோ?" என்னுமத்தைப்பற்ற. வினைசெய்யப் போவாரைப்போலே, ஆனைகுதிரைகளை யகப்படத் திரட்டிக்கொடு போனானயிற்று. பிரிவாற்றாமைக்குத் தன்னிற்குறைந்தா ரொருவருமில்லையாயிற்று பரிகரத்தில். [* ஶிரஸா யாசிதோ மயா *] - நான் தலையாலே இரந்த கார்யத்தையும் மறுப்பரோ? [*ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் நக்ருதம்மயா*] என்றாரிறே யவரும்; "அவனும் தனக்கடுக்கும்படிசெய்தான், நாமும் நமக்கடுக்கும்படி செய்தோம்" என்றாரிறே. "அவன் தலையாலேயிரந்த கார்யத்தை மறுத்துப்போந்தோம்" என்றிறே அவர்திருவுள்ளம் புண்பட்டது. [*ப்ராது:*]-[*ப்ராதாஸ்வாமூர்த்திராத்மந:*] என்கிறபடியே, அவர்தந்திருமேனியாக வன்றோ என்னைநினைத்திருப்பது? ஶேஷம் பூர்வவத். இப்படி இக்குடியிலில்லாத ஏற்றங்களையுஞ்செய்து. "மூத்தாரிருக்க விளையார் முடிசூடக்கடவதன்று" என்றுபோந்தவித்தனை முன்பு; ஆற்றாமையும், கண்ணும் கண்ணநீருமாய், ஜடையும் புனைந்து வல்கலையுமுடுத்திருந்தாரில்லையிறே முன்பு இவனையொழிய. [நின் தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்து] - தன்னுடைய ரஸ்யதையாலே இதரபுருஷார்த்தத்தில் நசையறுக்கவல்ல அடிமைகளில் அந்தரங்கமான அடிமைகளைச்செய்து. [உன்பொன்னடிக்கடவாதே] - தன்சாபலத்தாலே நிர்ப்பந்திக்குமதுவும் அன்றிக்கே, முன்பு பெரியவாற்றாமையோடே ஸ்ரீவஸிஷ்ட்டபகவான் தொடக்கமானாரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு மீட்பதாகச் சென்றவன், "நாம் ஐயர் சொன்னதாரும் செய்தோமான நிறம்பெறலாவது, நீர் பதினாலாண்டு ராஜ்யத்திலேயிருக்கில்

காணும்" என்ன; [*ஆருரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்டஃ*] என்று ஹ்ருஷ்டனாய் மீண்டுபோந்தானிறே: அப்படியே, உன்னுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணாதே. உன்திருவடிகளுக்குத்தப்பாதே: அன்றியே, உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையல்லதறியாதே என்னுதல். அதாவது அநந்யப்ரயோஜநனாகை. [வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி] - அடிமை முறைதப்பாதே போருகிற அநந்யகதிகளான எங்களுக்கு க்ருபையைப்பண்ணி. [நீயொருநாளித்யாதி]-அந்தஸ்வபாவம் ஒருநாளிலேயாய்ப் பின்பு வற்றுமதோ? அப்ரதிஷேதத்துக்கு மேற்பட ருசி மிகையோ? குறைகுணநிரூபணம்பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும்வைத்த திருவடிகளை, ஆசையுடைய என்தலையிலும் வைக்கலாகாதோ? [படிக்களவாக] - பூமியை விளாக்குலைகொள்ள விஞ்சவளருமதிலும் அரிதுபோலேகாணும், அதுக்களவாகத் திருவடிகளைக் குறைதாங்கின அருமையும் உனக்குஅரியதுஒன்றாய் நான் க்லேசப்படுகிறேனோ? இத்தனையன்றோ செய்ய வேண்டுவது? [நின்பாதபங்கயமே] - ஒருசெவ்விப்பூவைக்கொண்டு காணும் காடுமோடையும் அளந்துகொண்டது. [தலைக்கு அணியாய்] - ஏதேனுமாகக்கொள்ள நினைத்தகார்யத்துக்கு அளவாக்குமித்தனையாயிருந்ததிறே; பூமிக்களவாக்கின திருவடிகளை என்தலைக்களவாக்கலாகாதோ? [தலைக்கணியாய்] - "கோலமாமென்சென்னிக்கு" என்று இருப்பார்தலையில் வைக்கலாகாதோ? [கதா] என்கிறார். [கொடியித்யாதி]-[*ஸா ராமஸங்கீர்த்தநவீதஶோகா ராமஸ்ய ஶோகேந ஸமாந ஶோகா *] - பெருமாளுடைய ஸத்பாவத்தில் அதிஶங்கையாலேயும் ஒரு ஶோகமுண்டு. பிரிவாற்றாமையாலே படுகிறதும் ஒருஶோகமுண்டு; அதில் திருவடியைக்கண்டபின்பு ஒன்று தீர்ந்ததிறே; அப்படியே, ஸுரக்ஷிதமாய் ஶ்ரமஹரமான தேசத்திலே கண்வளர்ந்தருளப் பெற்றது "என்வருகிறதோ?" என்கிற பயந்தீர்; இனியென்னை விஷயீகரிக்கும் அதுவேகுறை, அக்குறையுந் தீர்த்தருளவேணும். (2)

மூன்றாம்பாட்டு. திருவுடம்பசைய ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளாதே, அடியோமுக்காகப் பிராட்டியும் தேவரும் எழுந்தருளவேணும் என்கிறார்.

கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தி யுன்திருவுடம்பசையத் *
தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித் *
தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து நீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையும்நீயும் *
இடங்கொள்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. (3)

[கிடந்தநாள்கிடந்தாய்] - "கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்று கிடையழகுகாணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டிருப்பா னொருவனுக்காக, ஆசைப்பட்டஅன்றுதொடங்கிக் கண்வளர்ந்தருளினாய். [எத்தனைகாலங்கிடத்தி] - இனியொருவன்வந்து "கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசு" என்னுமளவும் கிடக்குமித்தனையிறே. எல்லாச்சேஷ்டிதங்களும், [* பக்தாநாம் *] என்றிருக்கை தவிராதிறே. [உன்திருவுடம்பசைய] - ஸுகுமாரமான திருமேனியலசும்படி. அர்த்திகளையே பார்க்குமித்தனையோ? உன்னையும் பார்க்கவேண்டாவோ? [தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து] - "இத்தசையில் செய்யவடுப்பதுஇது, இத்தசையில் செய்யவடுப்பதுஇது" என்றுணர்த்தி அந்தரங்கவ்ருத்தியைப்பண்ணி பெருமாள், தமக்கு அபிமதங்களில் அவஹிதரன்றிக்கே யிருந்தபோதும், "இவ்வடிமையைக் கொண்டருளவேணும், இவ்வடிமையைக் கொண்டருளவேணும்" என்று அவ்வவகாலந்தோறும் [*மாம்வத, மாம்வத*] என்று வடிம்பிட்டு அடிமைசெய்தாற்போலே, அந்தரங்கவ்ருத்திகளைப்பண்ணி. [தொல்லடிமை] ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான அடிமையாகையாலேபழையதாய்ப்போருகிற அடிமை [* ஆவிஃஸ்யுர்மம ஸஹஜ

கைங்கர்யவிதய:] என்னக்கடவதிறே. [வழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளி] - அடிமைமுறை தப்பாமேபோருகிற அநந்யகதிகளான எங்களுக்கு க்ருபைபண்ணி. இம்மூன்றுபாட்டிலும், தம்முடைய யோக்யதையைச் சொன்னாப்போலேயிறேயிருக்கிறது; அதுஅன்று சொல்லுகிறது; 'ஒருவர்க்கேயாயிருப்பாரை வேறுமுகம்பார்ப்பாரில்லை" என்று தம்முடைய அநந்யகதித்வஞ் சொல்லுகிறார். [தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து] - பொய்கையைக் கண்செறியிட்ட தாமரை போலே, இடமுடைத்தான திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி. [நீயெழுந்து]-நீயெழுந்திருந்து. "சீரியசிங்கமறிவுற்று" என்கிறபடியே, உணர்ந்தருளும்போதை யழகு காணவேணும். [உன் தாமரைமங்கையும்நீயும்] - "பகவத்விஷயத்தில் முதலடியிடுவார் பிராட்டிபுருஷகாரமாகப் பற்றக்கடவது" என்னுமத்தாலே, "பங்கயத்தாள்திருவருள்" என்றார் கீழ்; அடிமைசெய்யுமிடத்திலும் இருவருமான சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்வதாகச் சொல்லிப் போருமத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது இங்கு. [இடங்கொள்மூவுலகும்] - இடமுடைத்தான ஸகலலோகங்களிலுள்ளாரும். [தொழவிருந்தருளாய்] - அநந்யப்ரயோஜநரைப்போலே முறையிலேதொழ நீ யிருக்குமிருப்பை நான் கண்டநுபவிக்கவேணும். [திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே] - நீ ஸ்வாலபனை பின்பு, எல்லாம் செய்தருளவேணும். அபேக்ஷிதங்களெல்லாஞ் செய்தருளக்கடவதானால் அதில் ஏகதேசஞ்செய்தால், குறையுஞ்செய்து தலைக்கட்டவேண்டாவோ? [திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - இருந்தருளாய்] - சாய்ந்தருளின அழகுகாட்டினாய்; இருந்தருளினபோதை யழகையுங் காட்டியருளாய்! (3)

நாலாம்பாட்டு. திருப்பதிகளிலே ஸந்நிஹிதனாய் என்னை இவ்வளவாக்கினாப்போலே, மேலும் என் அபேக்ஷிதஞ் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று *
தெளிந்தஎன்சிந்தையகங்கழியாதே என்னையாள்வாய்எனக்கருளி *
நளிர்ந்தசீருலகம்மூன்றுடன்வியப்ப நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப *
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல் கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே. (4)

[புளிங்குடி இத்யாதி] - நான் இரக்கவோ இவையெல்லாம் நீ செய்தது? பட்டர், திருநாராயணபுரத்தில் வெறுப்பிலே, "தேவர் ஸ்வாதந்த்ர்ய மெல்லாங் காட்டினாலும் பின்னையும் பண்ணினவிஸ்வாஸத்தில் குலைத்தலின்றிக்கேயிருக்கும்படி எலும்புஉரமுடைய எம்பெருமானார் போல்வார்பக்கல் செய்யுமத்தை எலியெலும்பனான அடியேன்பக்கலிலும் செய்வதோ? [* மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம் *] என்கிறபடியே ஏதேனும் ஒன்று வந்தாலும் 'இங்குத்தைக்கு ஒன்று வருவதாய் வந்ததன்று; இதுக்கடி, நம்முடையபாபம்' என்று பண்ணின விஸ்வாஸம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை—இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி இளநெஞ்சர் பக்கலிலும்—அத்தைச் செய்யக்கடவதோ?" என்றாராம். திருப்புளிங்குடியிலே "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்னுமழகைக்காட்டியும், வரகுணமங்கையிலே "பிரானிருந்தமை காட்டினீர்" என்னும் இருப்பழகைக்காட்டியும்; ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே "நிலையாநின்றான்", என்னும் நிலையழகைக்காட்டியுமன்றோ என்னைப் புகுரநிறுத்திற்று? [தெளிந்தஎன் சிந்தை யகங்கழியாதே] - "அயோக்யன்" என்றுஅகலாதபடி கண்கள்சிவந்திலே என் ஹ்ருதயத்தைத் தெளிவித்தும் அத்தைக்கைவிடாதே நிரந்தரவாஸம் பண்ணி. [என்னையாள்வாய்] - என்னை "அயோக்யன்" என்று அகலவுமொட்டாதே, பிரிவாற்றாமையால் முடியவுமொட்டாதே, குணஜ்ஞானத்தாலே தரிப்பித்துக்கொண்டு போந்தாய், [எனக்கருளி] - புறம்புபோகாதபடி வளைத்து நீயும் ஜீவந

மிடாவிட்டால் எங்ஙனே தரிக்கும்படி? [களிர்ந்தஇத்யாதி] - அநுஸந்தித்தார் ஹ்ருதயம் குளிரும்படியான ஶீலகுணத்தை. "ஆழ்வாரபேக்ஷிதஞ் செய்தருளினன்" என்கிற கல்யாணகுணத்தை. [உலகமூன்றுடன்வியப்ப] - விலக்ஷணரோடு அவிலக்ஷணரோடு வாசியற எல்லாருமொக்கஅநுபவித்து விஸ்மயப்படும்படியாக. [நாங்கள் இத்யாதி] - நாங்கள் விஸ்மயப்படுமளவன்றிக்கே, விக்ருதராம்படி. இவர்க்கு விஸ்மயப்பட அவஸரமில்லையாயிற்று. [பனிங்கு நீர்முகிலின் பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப] - தெளிந்தநீரை முகக்கையாலே தர்ஶநீயமான மேகமானது பவளத்தைப்பூத்தார்போலேயாயிற்று, திருவதரத்தில் பழுப்பிருப்பது. இவர் ஸம்ப்ரமத்தைக் கண்டு அவன்பண்ணும் ஸ்மிதமிருக்கிறபடி. [நீ காணவாராயே] - என்னெதிரே உன்னழகு காணவரவேணும். அவன் கூத்திருக்கிறபடி. அவன் மாறிமாறிஇடும் அடி, வல்லாராடினாற்போலேகாணும் இருப்பது. பிள்ளையழகியமணவாளவரையரைப் பெருமாள் ஒருநாள் அருளப்பாடிட்டு, "நாம் இங்ஙனே நடக்கிறோம்; நீ அதுக்கீடாக ஆடிக்காண்!" என்ன, "தம்பிரானே! என்னால் அந்நடைக்கீடாக ஆடப்போமோ? "கானகம்படியுலாவியுலாவி" இத்யாதி: தேவருடையகுழலோசையைக்கேட்டவாறே, பாடல்தவிர்ந்தார்கள்! தேவருடைய ஸ்வாபாவிகமானநடைக்குத் தங்களுடைய ஶிக்ஷாபலத்தாலுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தார்கள்; குரக்குக் கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ?" என்றாராம். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினாற்போலே வந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறார்.

பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்துநின்பல்நிலாமுத்தம் *
தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரைதயங்கநின்றருளாய் *
பவளநன்படர்க்கீழ்ச் சங்குறைபொருநல்தண் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் *
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே. (5)

[பவளமித்யாதி] - [* அவாக்யநாதரஃ *] என்கிறபடியே ஒன்றுக்கும் விக்ருதனுகாத நீ, அநுகூல தர்ஶநத்தாலே யகவாயில் பந்தந்தோற்ற விக்ருதனாய் ஸ்மிதம் பண்ணிநிற்கும் படியைக் காணவேணும். [நின்பல்நிலாமுத்தம்] - பல்லாகிற நிலாவையுடைய முத்துநிரையானது. [தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து] - 'கதிர் தவழ முறுவல்செய்து' - கதிருள்ளடங்காதே புறம்பே தவழும்படி. முத்தத்திலே பல்நிலாக்கதிர் தவழும்படி. முத்தம் - அதரம். கதிர் புறப்படும்படி முறுவல்செய்து. [நின்திருக்கண்தாமரை தயங்க நின்றருளாய்] - கண்ணினுடைய ஸ்மிருதமிருக்கிறபடி. தயங்குகையாவது - அப்போதுபிறந்தவொளியாதல், கடல் சலித்தாற்போலே யசைந்துவருகிறபடியைச் சொல்லிற்றுதல். [நின்றருளாய்] - முந்துற நாலடிவந்து, பின்னை அதுவும் மாட்டாதே ஸ்தப்தனாய் நிற்கும்நிலை காணவேணும். [பவளமித்யாதி] - நல்ல பவளப்படரின்கீழே சங்குகள் நிர்ப்பாதமாய்வர்த்திக்கிற திருப்பொருநலையுடைத்தாய், ஶ்ரமஹரமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! படர் - தூறு. அவ்வூரில் பதார்த்தங்களுக்கு, பாதகத்துக்கு பயப்பட்டுவர்த்திக்குமது இல்லையாயிற்று. அத்தேஶஸ்வபாவம் இதுவாயிருக்க, "எனக்கு உன்னைக்கிடைக்குமோ? கிடையாதோ?" என்று நான் பயப்படும்படி யிருக்கிறதென்? [கவளமித்யாதி] - கவளங்கொண்டிருப்பதான பெரிய ஆனை. கவளங்கொண்ட என்ற இத்தால் - மதமுதிதமென்கை. இதுக்குமுன்பு இடர்பட்டறியாத ஆனை [இடர்கெட] - "வாராயென்னிடரைநீக்காய்" என்று, தன்வாயாலே "ஆரிடர்" என்னும்படியிறே பட்ட இடரின் கனம். "ஆனையின்துயரம்" என்று நெஞ்சுளுக்கும்படியிறே

பட்டது. [தடத்து] தன்னிலமல்லாத பொய்கையிலே க்ஷுத்ரபதார்த்தத்தின் கையிலேயகப்பட்டு ப்ரதிக்ரியையின்றிக்கே யிருக்கும்படியான ஆபத்துப் போம்படியாக. தடமென்றுகரைக்கும், பொய்கைக்கும் பேர். [காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே] ப்ரதிபக்ஷத்தைக் காயுஞ்சினத்தையுடைய பெரிய திருவடியை, அவன்வேகம்போராமை அதனைப்ரேரித்துக்கொண்டுவந்து தோற்றிற்றில்லையோ? அவ்வானையின் தசைகிடாய் என் தசை! அதுக்குத் தோற்றினாப்போலே என்முன்னேவந்து தோற்றியருளவேணும். ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு. உம்முடைய அபேக்ஷிதங்கள் செய்யவொண்ணாதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றோ என்னில்? — 'மாலி, சுமாலி, மால்யவான் இவர்களிலும் வலிதோ என் ப்ரதிபந்தகம்' என்கிறார்.

காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல் *
மாசினமாலிமாலிமானென்று அங்கவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற *
காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானே கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் *
காய்சினவாழிசங்குவாள்வில்தண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே. (6)

[காய்சினப்பறவையூர்ந்து] ப்ரதிபக்ஷத்தில் உனக்குக் கண்ணோடிலும் கண்ணற்றழியச்செய்யும் பெரிய திருவடியை நடத்தி. [பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல்] அப்போதிருக்கும்படி. மேருவைக்கினிய காளமேகம் படிந்தாற்போலேயாயிற்று இருப்பது. இப்போது இது சொல்லுகிறது பெரியதிருவடி முதுகிலிருப்பைக் காண்கைக்காக. [மாசினமாலி] பெரிய சினத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு வந்த மாலி. [மாலிமான்] மஹானான மாலி. சுமாலி என்றபடி. [என்று அங்கவர்பட] என்கிறவர்கள் அங்கேமுடியும்படியாக. [கனன்றுமுன்னின்ற] சீறி அவர்கள் முன்னேநின்ற. வடிவைக் கண்டபோதே எதிரிகள் முடியும்படியாயிறே வீரமிருப்பது. [காய்சினவேந்தே] திருநாமம். காயுஞ்சினத்தையுடைய நிர்வாஹகனே! [கதிர்முடியானே] விளங்காநின்ற திருவபிஷேகத்தையுடையவனே! நீ ரக்ஷணத்துக்கு முடிசூடியிருக்க, நான் இழக்கவோ? [கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்] நீ தூரஸ்தனாய்த்தான் இழக்கிறேனோ? ஸம்ருத்தமான வயலையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! [காய்சினவாழி இத்யாதி] காயுஞ்சினத்தையுடைய திருவாழி முதலான திவ்யாயுதங்களை தரித்தது ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்தைப் போக்குகைக்காகவன்றோ? "எம்மிடர்கடிவானே திருக்கண்தாமரை தயங்க நின்றருளாய்" என்று கீழ்ப்பாட்டிலே இப்பாட்டுக்கு க்ரியை. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. துர்ப்பலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனான நீ, நாங்கள் வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணுமென்கிறார்.

எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய் *
செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் *
நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்து நாம்களித்துளநலங்கூர *
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாள் இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே. (7)

[எம்மிடர்கடிந்து] எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிக ஸகல து:கங்களையும் போக்கி. [இங்கென்னையாள்வானே] பகவஜ்ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத இஹலோகத்திலே என்னை அடிமைகொள்ளுகிறவனே! [இமையவர் தமக்கு மாங்கனையாய்] அகிஞ்சநரான எங்களுக்கே யன்றிக்கே *ஈம்ஸவரோஹம்* என்றிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அங்கு அப்படி நிர்வாஹகனானவனே! [செம்மடலித்யாதி] சிவந்த மடல் மலராநின்றுள்ள தாமரைகளையுடைய நீர்நிலங்களையுடைத்தாய், ப்ரமஹரமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! உள்ளும் புறம்புமெல்லாம் தாமரையாயிற்று. [நம்முடையித்யாதி] உன்னடியார் உன்னை யநுபவிக்கிற ஆரவாரத்தைக்கண்டு நாங்கள் உகந்து, அந்தவுகப்புத் தலைமண்டையிட்டு, ஹ்ருதயத்திலே ஸ்நேஹமானது மேன்மேலெனமிக்குவா. [இம்மடவுலகர்காண] இந்த ஸம்ஸாரத்தில் அறிவுகேடராய், இடக்கை வலக்கையறியா

தவர்களும் கண்ணாலே காணும்படியாக, [நீ ஒருநாளிருந்திடாய் எங்கள்கண்முகப்பே] எங்கள் கண்வட்டத்திலே ஒருநாள் இருந்தருளவேணும். நித்யஸூரிகளுக்கு ஸதா தர்ஶநவிஷயமான நீ, ஒருநாள் எங்கள் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருந்தா லாகாதோ? உன்னுடைய தர்ஶநம் அதிக்ருதாதிகாரமாக வேணுமோ? ... ... (7)

எட்டாம் பாட்டு. பரமபதத்திலேயன்றோ இருப்பழகுகாட்டலாவதென்ன? அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாளிருந்தருளவேணுமென்கிறார்.

எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களேல்லாம் இணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி *
தங்களன்பாரத்தமதுசோல்வலத்தால் தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப *
திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா *
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமோருநாள் இருந்திடாய்வீற்றிடங்கோண்டே. (8)

[எங்களித்யாதி] எங்கள்கண்முகப்பே இருக்கவேணும். அது செய்யுமிடத்தில், லோகத்திலுள்ளாரடங்க, திருவடிகளிலுண்டான சேர்த்தியழகுகண்டு திருவடிகளிலே விழுவதெழுவதாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயித்து. [தங்களன்பார] தங்கள் ப்ரேமம் மிக்குவர. [தமது சொல்வலத்தால்] ஶக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே யென்னுதல்: தாந்தாம்சொல்லவல்லவளவாலேயென்னுதல்; * யதாஜ்ஞாநந்துவக்ஷ்யாமி புருஷம்தம் ஸநாதநம் * என்னக்கடவதிறே. அதாவது “ நாறுபிராயம்புகுவீர், பொன்னாலே பூணுநூலிடுவீர்” என்றுப்போலே சொல்லுகை. வங்கிப்புரத்துநம்பி * விஜயஸ்வ * என்ன ஆண்டான் சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. [தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப] ஒருவருக்கொருவர் மேல்விழுந்து மிகவும் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டாட. [திங்களித்யாதி] சந்த்ரனுக்கு இதஸ்ததஸ் ஸஞ்சரிக்கையாலுண்டான இளைப்பெல்லாம் ஆறும்படியிருக்குமாயிற்று மாடங்களினுடையவோக்கம்; அதிலே ஸந்நிஹிதனானவனே. [திருவைகுந்தத்துள்ளாய்] அவ்வளவேயன்றிக்கே, திருவைகுந்தத்திலே நின்றருளினவனே. [தேவா] பரமபதத்திற்காட்டில் ஸம்ஸாரத்தில் நிலையால் வந்த புகர். [இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்] இந்த மஹாப்ருதிவியிலே, திருப்புளிங்குடியிலேயும் ஒருநாளிருந்தருளவேணும். இருக்குமிடத்தில் [வீற்றிடங்கொண்டு] பரமபதத்திலிருக்குமாபோலே, உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருக்கவேணும். “ இதனுளும் ”என்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்?—சாய்ந்தருளினவழகு கண்டோமுக்கு, “ இவனிருந்தால்எங்ஙனேயிருக்கிறதோ?” என்றும், “ இப்படியிருக்கிறவன்றான் நின்றால் எங்ஙனேயிருக்கிறதோ?” என்றும், இங்ஙனே சில அபேக்ஷைகள் பிறக்குமிறே இவர்களுக்கு; அது வேறொருபடியிறே நமக்கு. இவையெல்லாம் நரகாவஹமான விஷயங்களிலேயுண்டு; இவ்விஷயத்தில் தெரியாது. செய்ததெல்லாம் பரிதாகையும், அவ்வருகே சில பரிமாற்றங்களை யாசைப்படுகையு மெல்லாம் நமக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களிலே யுண்டாயிருக்கும். இப்படியிருக்குமோ வென்று அறியுமித்தனை. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. ‘இவ்விருப்பில் வாசியறியாத ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிறதென்?’ என்னில்,—ருசியுடைய நாங்கள் கண்டநுபவிக்க என்கிறார்.

வீற்றிடங்கோண்டுவியன்கோள்மாஞாலத்திதனுளுமிருந்திடாய் * அடியோம்
போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப் புதுமலராகத்தைப்பருக *
சேற்றிளவாளைசெந்நேலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய் *
கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதலரிந்த கோடுவினைப்படைகள்வல்லானே. (9)

[வீற்றிடங்கொண்டு] ஶேஷித்வத்தால் வந்த வேறுபாடு தோற்றும்படி. [வியன்கொள் இத்யாதி] விஸ்மயநீயமான மஹாப்ருதிவியான இதிலேயுமிருந்திடாய்; உன்னைக்கொண்டு ஒருகார்யமில்லாத ஸம்ஸாரத்திலே. [இதனுளும் இருந்திடாய்] இந்தத் திருப்புளிங்குடியாகிற திருப்பதியிலேயும் இருந்திடாய். உன்னை யொழியச் செல்லாமையுடையார் முன்னே யிருந்தாயென்னுமிது போருமோ? [இதனுளும் இருந்திடாய்] சாய்ந்தருளினபோதிருக்கும் இருப்பையநுபவிப்பித்தருளிற்று. இனி, இருந்தால் இருக்குமழகையும் அநுபவித்தருளவேணும். “ நமக்கு

இவையெல்லாம் இங்கேகாணலாமிறே: சாய்ந்தருளின அழகு, பெரியபெருமாள்பக்கலிலேகாணலாம்; நின்றருளினவழகு, நம்பெருமாள்பக்கலிலே காணலாம்; இருப்பிலுண்டானவழகு, பெரியபிராட்டியார்பக்கலிலே காணலாம்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். நாம் இங்கிருந்து நீர் பெறப்புகுகிற பேறு ஏதென்ன? [அடியோமித்யாதி] அடியோம் அவ்விருப்பைப்படிவிட, அதுவே ஜீவநமாகவிருக்கிற நாங்கள். [போற்றி] இவ்விருப்பு இங்ஙனே நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஸாஸநம்பண்ணி. [ஓவாதே] உச்சிவீடும் விடாதே. [கண்ணிணை குளிர] காணப்பெறாமையாலே கமர்பிளந்துகிடக்கிறகண்கள், விடாயெல்லாந்தீர்ந்து குளிரும்படியாக. [புதுமலர் இத்யாதி] செவ்விப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யநுபவிக்கும்படியாக. புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமானவடிவை, * லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ * என்கிறபடியே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெறுகை. [சேற்றிளம் இத்யாதி] அவ்வூரில் பதார்த்தங்களுடைய அபிமதலாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்குமாயிற்று. செந்நெலின் நடுவே சேற்றிலே, பஞ்சவிம்ஸதிவார்ஷிகரான முக்தரைப்போலேயிருக்கிற வாளைகள் களித்துத் துள்ளாநிற்பதான அழகியநீர்நிலத்தையுடைய. [செழும்பணை] அழகியமருதநிலமென்றுமாம். [கூற்றமாய்இத்யாதி] ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவான திவ்யாயுதங்களை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்னுதல்; அன்றிக்கே, ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் கூற்றமாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய குலத்தை முதலிலேயரிந்து பொகடுமவனாய், அதுக்கு உடலாகக் கொடிய தொழில்களையுடைய திவ்யாயுதங்களையுடையனாயிருக்கிறவன் என்னுதல். இப்போது இதுசொல்லுகிறது இதுக்குமுன்பு, தம்முடைய ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கினபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்னுதல்; உனக்கு என்னகுறையுண்டாய் இழக்கிறேன் என்னுதல். ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. நிரதிஶயபோக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்து அடிமைசெய்யும்படி, என்னையங்கேயழைத்தல், நீ இங்கேவருதல் செய்யவேணுமென்கிறார்.

கோடுவினைப்படைகள்வல்லையாய் அமரர்க்கிடர்கெடஅசுரர்கட்கிடர்செய் *
கடுவினைநஞ்சே என்னுடையமுதே க்லிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் *
வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை *
கோடுவினையேனும்பிடிக்கநீயோருநாள் கூவுதல்வருதல்செய்யாயே. (10)

[கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்] நீரிலேநெருப்பெழுந்தாற்போலே, உனக்கு ஶேஷமாய்வைத்து ப்ரதிகூலித்தவர்கள்பக்கல்சீறி, ஆயுதமெடுக்கவல்லையாய். அவன் மாட்டாதது சிலரையழியச்செய்கையாயிற்று; * யதிவா ராவணஸ் ஸ்வயம் * என்னுமவனிறே. கடலையணைசெய்து, ஊரைச்சூழப்போந்து, பின்னை அங்கதப்பெருமாளைப்புகவிட்டு, கையிலேவந்தகப்பட்டவனை * கச்சாநுஜாநாமி * என்று தப்பவிட்டது, "இன்னமொருகால் அநுகூலிக்குமோ?" என்று; "நான்முடிந்தேபோமித்தனை" என்று அவன் அதிலேமுதிரநின்றபின்பு, கண்ணுங்கண்ணீருமாயிறே நின்றுகொன்றது. இவர்கள் பண்ணும்ப்ராதிகூல்யத்தாலே யழியச் செய்யுமித்தனை போக்கி, தானாக அழியச்செய்யமாட்டானாயிற்று. [அமரர் இத்யாதி] அஸுரர்களாலே தேவர்களுக்கு உண்டான து:கந்தீரும்படி, அஸுரர்களுக்கு து:கத்தைவிளைக்கும். [கடுவினைநஞ்சே] அப்போதே சடக்கெனமுடிக்கவற்றாய், ப்ரத்யௌஷதமில்லாத நஞ்சானவனே! [என்னுடையமுதே] அந்நஞ்சுதானே இவர்க்கு அம்ருதமாயிருக்கிறபடி. தேவர்களுடைய உப்புச்சாறன்று. [கலிவயல்இத்யாதி] இவ்வம்ருதத்துக்குக் கடல்கடைதல், ஸ்வர்க்கத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா; திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவ்வம்ருதம். [கலிவயல்] ஸம்ருத்தமான வயல். [வடிவிணையித்யாதி] வடிவில்வந்தால் ஒப்பின்றிக்கேயிருக்கும். பகவத்தத்த்வமும் ஒப்பன்று; * தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா * என்று ஏற்றமாயே நின்றதிறே. [மற்றைநிலமகள்] ஏவம்பூதையென்னுமித்தனையவளையும் [பிடிக்கும்மெல்லடியை] அவர்களுந்திருவடிகளைப் பிடிக்கப்புக்கால், பூத்தொடுவாரைப்போலே "கன்றுகிறதோ?" என்று கூசித் தொடவேண்டும்படியாயிற்று ஸௌகுமார்யமிருப்பது; அப்படிப்பட்ட திருவடிகளை. [கொடுவினையேனும்பிடிக்க] * கண்கள்சிவந்துக்குப் பின்பு இவர்க்கு நிகர்ஷாநுஸந்தாநமில்லையிறே. "அவர்களும் ஸந்நிஹிதராய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க, நான்இழந்திருப்பதே!" என்று; "பாவியேன்" என்பாரைப்போலே, 'கொடுவினை

யேன்' என்கிறார். [நீயொருநாள் கூவுதல்வருதல்செய்யாயே] நிரதிசயபோக்யனுப் ஸந்நிஹிதனை நீ, ஸத்தையைநோக்குகைக்கு ஒருநாள் அங்கேயழைத்தல், இங்கேவருதல் செய்தருளவேணும். முற்பட 'வருதல்' என்றிலராயிற்று, அஸ்ஸமுதாயத்தைக் குலைக்கவொண்ணாதென்னுமத்தாலே. அபேக்ஷையுடையார்பக்கல் அவனைத்தனிவிட்டிரார்களிறே, கூடக்கொடுவருவார்களென்னுமத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறார். ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

கூவுதல் வருதல் செய்திடாயென்று குரைகடல் கடைந்தவன்தன்னை *
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன் சடகோபன் *
நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளும் இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள் *
ஓவுதலின்றியுலகமூன்றளந்தான் அடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே. (11)

[கூவுதல்இத்யாதி] 'குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை கூவுதல்வருதல்செய்திடாய்' என்றாயிற்றுஇவர்சொல்லிற்று. முறைகெடவுமாம், முறையிலேயாகவுமாம் காணுமித்தனையேவேண்டுவது. [குரைகடலித்யாதி] இவ்வபேக்ஷையில்லாதார்க்கும் உடம்புநோவக்கடல்கடைந்து அம்ருதங்கொடுக்கு மவனையாயிற்று இவர் அபேக்ஷித்தது. [மேவிநன்கமர்ந்த] இந்தஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தாலே பொருந்திக் கால்தரையிலேபாவினாராயிற்று. [வியனித்யாதி] விஸ்மயநீயமானநீரையுடைய திருப்பொருநலையுடைய திருவழுதிவளநாட்டுக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். [நாவியல்பாடல்] மநஸ்ஸஹகாரமுமொழியவாயிற்றுச் சொல்லிற்று. [ஓவுதலித்யாதி] ஆச்ரிதஸுலபனானவனுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே யநுபவிக்கப்பெறுவர். இத்தனைபோதும், இவர்தாம் "இவற்றைப்பெறவேணும்" என்னும் அபேக்ஷையோடே, "திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி யருளவேணும், திருவடிகளைத் தலைமேலேவைத்தருளவேணும்; தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பைக்காணவேணும்; நாய்ச்சிமாரும் தேவரீருமாயிருக்கும்படிகாணவேணும்; உலாவும்படி காணவேணும்! ஸ்மிதம் இருக்கும்படி காணவேணும்." என்று ஆசைப்பட்ட இவர்க்கு அப்போதே கிடையாண்மையாலே, "இவற்றைப் பெறவேணும்" என்னும் மநோரதந்தானே பேறாய்த் தோற்றிற்று; இத்தைபப்யஸித்தவர்களுக்கும் இம்மநோரதம் மாறாதே முடியச்செல்லும் என்கிறார். * யதி நாசம்நவிந்தேததாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸதா * என்கிறபடியே. ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

பண்டையுறவானபரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டெனக்கெல்லாவுறவின்காரியமும் - தண்டறநீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாறன்தாளிணையை
உய்துணையென்றுஉள்ளமே! ஓர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம், ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி — ஓராயிரம்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி - ஓராயிரம் ப்ரவேசம்.

"நீர் இங்ஙனே யர்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக் குடல்துடக்கையறியீரோ?" என்ன; அத்தை யநுஸந்தித்து இனியாகிறார். "கூவுதல்வருதல்செய்யாய்" என்று ப்ரார்த்தித்தார் கீழ்; "ஆர் ப்ரார்த்திக்கக்கடவவற்றை யார் ப்ரார்த்திக்கிறீர்? உம்முடையலாபத்துக்கு நாம் ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்படியன்றோ உம்மோடு நமக்கு உண்டான ஸம்பந்தம்? ஆனபின்பு, உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுஞ் செய்யக்கடவோம்; நீர்வெறுக்கவேண்டா" என்று ஸமா

தாநம்பண்ணினான். "மைபலேற்றிமயக்கவுன்முகம் மாயமந்திரந்தான்கொலோ" என்னக்கடவதிறே; ஸ்ரீகௌஸல்யையார், "ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப்பிரிந்து தனியிருக்கமாட்டேன்: கூடப்போருமித்தனை" என்று பின்தொடர, புரிந்துபார்த்து, "ஆர்ச்சே! நீர் என்னைப்பின்தொடருகிறவிடம் தர்மஹாநிகிடீர்" என்று முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்ய, மீட்கைக்காகப்போன இவள் மங்களாஶாஸநம்பண்ணி மீண்டாளிறே; இதிறே அவனுடைய பார்வைகளும் உக்திகளுமிருக்கும்படி. அவன் ஒருவார்த்தை சொன்னால் பின்னை அவன்வழியே போகவேண்டும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆக, அவன் நாராயணனாயிருக்கிற இருப்பை யநுஸந்தித்தார்; அந்நாராயணஶப்தத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஆராய்வென்றிழிந்தவாறே, ஒரு வஸ்துவுக்கும் தன்னுடைய பேறிழவுக்குத் தனக்கு ப்ராப்தியற்றிருந்தது; இப்படியிருக்கிறவன் தன்பக்கலிலே விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணினபடியையும், இந்நாராயணஶப்தார்த்தத்துக்கு எல்லையான அவனுடைய ஶீலகுணத்தையும் அநுஸந்தித்து, "இப்போதே இப்படிசீலவானானவனைக்காணவேணும்" என்னும் அபேக்ஷை பிறந்தது; அதில் தமக்கு அவனிருந்தவிடத்தளவும் கால்நடைதாராதபடிக்கீடாகவாயிற்று, அவனுடைய ஶீலாதிகளிலே ஈடுபட்டுத் துவக்குண்டபடி. இனித்தான், இவர்போனாலும் ஒன்றுசெய்கை மிகையாம்படி யிருப்பானொருவனாயிருந்தான் அவன்; இவர்தாம், ஒன்றுசெய்தநுபவிக்கவல்லவரன்றிக்கேயிருந்தார்; அவனுடைய ஶீலகுணங்களிலே கால்தாழ்ந்திருக்குமவராகையாலே. இப்படிப்பட்டவனுடைய ஶீலகுணப்ராசுர்யத்தையே சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது, இத்திருவாய்மொழி. அன்றிக்கே, * கண்கள்சிவந்திலே ப்ரணவார்த்தத்தை யநுஸந்தித்தார்; அதில் முதலிரண்டுபாட்டாலே அகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்து, மேல் ஒன்றரை பாட்டாலே சதுர்த்யர்த்தத்தையும் மத்யமாக்ஷரத்தில் அர்த்தத்தையும் த்ருதீயாக்ஷரத்தில் அர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து, அவைபிரித்தருளிச்செய்யாதொழிந்தது; சதுர்த்யர்த்தமும் மத்யமாக்ஷரத்திலர்த்தமும் ஸாம்யமாயல்லதிராமையாலே கூடவருளிச்செய்தார்;—மேல்நாலுபாட்டாலே த்ருதீயாக்ஷரவாச்யனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்து, மேலிரண்டுபாட்டாலே இவ்வடைவிலே ப்ரணவார்த்தாநுஸந்தாநம்பண்ணாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளைநிரஸித்து ஆக, ப்ரணவார்த்தத்தையருளிச்செய்து, மேல், நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை "கருமாணிக்கமலை," "நெடுமாற்கடிமை" இரண்டாலும் அருளிச்செய்து,—நமஶ்ஶப்தத்துக்கு ஶாப்தமாகவும் ஆர்த்தமாகவும் இரண்டிறே அர்த்தம். அதில் ஶாப்தமானவர்த்தத்தை * கருமாணிக்கமலையிலே யருளிச்செய்து, ஆர்த்தமானவர்த்தத்தை * நெடுமாற்கடிமையிலே யருளிச்செய்தது. நமஶ்ஶப்தத்துக்கு ஶாப்தமானவர்த்தம் "நான் எனக்குரியேனல்லேன்" என்கையிறே. ஒருகந்யகையானால் ஒருவனுக்கேயாயிருக்கையும், தான் தனக்கு உரியளன்றிக்கேயிருக்கையுமிறே ஸ்வரூபம்; அத்தையருளிச் செய்தார் * கருமாணிக்கமலையாலே:—மேல், நாராயணஶப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்தார். கொண்டபெண்டிராலே; நாராயணஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் ஸ்வாமித்வவாத்ஸல்ய உபாயத்வோபேயத்வவ்யாபகத்வம் இத்யாதியிறே; மேலே, சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்தார் * பண்டைநாளாலே; சதுர்த்திக்கு அர்த்தம் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையிறே. ப்ரணவார்த்தமும், நமஶ்ஶப்தார்த்தமும், வ்யாபகத்வமும், அவ்யாபகத்வமும், அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்களிலுமுண்டு; அதில், தாம் ஆதரித்தருளிற்றுத் திருவஷ்டாக்ஷரமென்னுமிடத்தை * ஓராயிரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இது நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

முதற்பாட்டு. "அவன் நாராயணனன்றோ? நம் அபேக்ஷிதஞ்செய்கை கிம்ஸிதம்" என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும். *
பேராயிரங்கொண்ட தோர் பீடுடையன் *
காராயின காளநன்மேனியினன் *
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. (1)

[ஓராயிரமாய்] ஓரொரு திருநாமங்களே யாயிரம்முகத்தாலே ரக்ஷிக்கவற்றாயிருக்கும். * ஐச்வர்யஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யசஸச்ஶ்ரிய: என்று ஸர்வசப்தத்தாலே அநேகம்படி

ரக்ஷிக்க வற்றாயிறேயிருப்பது. [உலகு] ரக்ஷிக்குமிடத்தில், ஒரொருத்தராகவன்றிக்கேலோக மாக ரக்ஷிக்கும். [ஏழு] அதுதன்னிலும் ஒருலோகமாத்ரமன்றிக்கே, ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக் கும். ஆஸ்ரிதரொருத்தரை ரக்ஷிக்குமது உண்டிறே யவனுக்கு! அங்ஙனன்றென்கை திருநாமங் கள். [அளிக்கும்] இவைபண்ணின பாபங்களைப்பார்த்து * க்ஷிபாமி * என்பதும் ஒருபோதுண்டு அவனுக்கு; அளிக்குமது ஒன்றுமேயாயிற்று. இவற்றுக்கு ஸ்வபாவம். [பேர்] ரக்ஷிக்கைக்கு ஒருபேர்காணும் வேண்டுவது. அப்படிப்பட்ட திருநாமங்களைத்தான் எத்தனை யுடையனென் னில்?—[ஆயிரங்கொண்டதோர்பீடுடையன்] * தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந் * என்னுமாபோலே. பல பசுவுடையவனென்னுமாபோலே. ஸர்வாதித்யம்பண்ண நினைத்தவர்கள் சோறுந்தண் ணீருங் குறையறுத்துக் கொண்டிருக்குமா போலே, ஜகத்ரக்ஷண சிந்தை பண்ணின ஈஸ்வர னுக்கு, அதுக்கு உபாயமாக ஆயிரந்திருநாமங்களுண்டாயிருக்குமாயிற்று. கோயிலாத்தான் புத்ர வியோகத்தாலே பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலேவந்து தன்ஸோக மெல்லாந்தோற்றவிழுந்துகிடக்க, அவர் அருளிச்செய்தவார்த்தையை நினைப்பது. ஆயிரந்திருநாமத்தையுடையனுகையால் வந்த பெருமையையுடையவன். அவைதாம் கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால், அவற்றை யெல்லாம் ஒருமுகஞ்செய்தநுபவிக்கைக்கு ஈடான வடிவையுடையனுயிருக்கும். [காராயினகாள நன்மேனியினன்] காரென்றேயிருக்கிறாராயிற்று, ரூபகம் முற்றுகையாலே. கறுத்திருந்துள்ள காளமேகம்போலே யிருப்பதாய், அதுதானும் பெருக்காற்றிலிழிவார் ஒருதெப்பந்தேடி இழியு மாபோலே ஒன்றைச் சொல்லும்போது உபமாநம் முன்னாகவல்லது சொல்லவொண்ணாமையா லே சொன்ன வித்தனைபோக்கி, திருமேனியைப் பார்த்தால் உபமாநரஹிதமாயாயிற்று இருப் பது. இப்படியிருக்கிறவை தன்னை யுடையவன்தான் ஆர் என்ன? [நாராயணன்] ஜ்ஞாநஸக்த்யா திகளும் குணங்களாயிருக்கச்செய்தே, ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள் ஸ்வரூபநிரூபகமாயிருக்கு மிறே; அப்படியே, "பேராயிரங்கொண்டதோர்பீடுடையன்" என்றவனுகிறான் ஆர் என்ன? "இன்னான்" என்று விசேஷிக்கிறவிடத்தில், 'நாராயணன்' என்கையாலே நிரூபகமாய்ப்புக்க திறே இது. ஆயிரந்திருநாமங்களைச் சொல்லி, அவற்றிலே மூன்றைப்ரதாநமாக எடுத்தது வ்யாபகமந்த்ரங்களாகையாலே; அவற்றிலே இரண்டை மற்றையவற்றோடொக்கச் சொல்ல லாம்படியாயிற்று இதுக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம். "அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த மந்திரத் தை" என்றும், "நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்றுநான் உற்றதும்" என்றும் "நாராயணாவென் னும்நாமம்." என்றும், "நமோநாராயணம்" என்றும், இவையிறே திருமங்கை யாழ்வார்படி; நம்மாழ்வாரும், "வண்புகழ்நாரணன்" என்று தொடங்கி, திருவாய்மொழி முடியவநுஸந்தித் தது இதுவாயிருக்குமிறே. வேதங்களும், ஆழ்வார்களும் நம் ஆசார்யர்களுமெல்லாம் போன வழி இதுவாயிற்று; நமக்குமெல்லாம் இப்போதும் அவற்றை ஆதரித்தால் ஒருகுற்றமில்லை யிறே; இதுதன்னை ரூத்ராதிகள் மற்றையார் பரிக்ரஹிக்கை சுட்டியிறே நாம் அதுதன்னைத் தவிர்ந் தது. நம் ஆசார்யர்கள் போனது போருமிறே நமக்காதரிக்கவேண்டுவது. [நங்கள்பிரான வனே] நமக்கு ரக்ஷகனான உபகாரகன் அவனே. "கூவுதல்வருதல்செய்திடாய்" என்று நம் பேற்றுக்கு நமக்கு ப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தியில்லையென்கிறது அவதாரணத்தால். ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. கீழ் ப்ரஸ்துதமான நாராயணஸப்தத்துக்கு அர்த்தத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் *
அவனேயஃதுஉண்டுமிழ்ந்தான் அளந்தான் *
அவனேயவனும் அவனும் அவனும் *
அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே. (2)

[அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்] விஸ்த்ருதமான பூமியையுண்டாக்கி, ப்ரளயங் கொண்ட பூமியை மஹாவராஹமாய் எடுத்தானும் அவனே. அவதாரணத்தால் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களில் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லுகிறது. [அவனே இத்யாதி] ப்ரளயங்கொள்ளாதபடி பூமியையெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து, வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து, மஹாபலியாலே யபஹ்ருத மாக, எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டான் அவனே. இந்த அவதாரணத்தால் ஆபத்ஸகத்வாதி

ரக்ஷகத்வத்திலும் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லுகிறது. [அவனேயித்யாதி] ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் அவனிட்ட வழக்கு. * ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ் ஸேந்த்ரஃ *; என்கிற ப்ரஸித்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறார். "ஸ:, ஸ:, ஸ:," என்றே போருகிறார். [அவனே மற்றெல்லாமும்] * ஸோக்ஷர: பரமஸ்வராட் * என்கிறபடியே, ப்ரதாநரோடு அப்ரதாநரோடுவாசியற ஸகல சேதநாசேதநங்களும் ததீநமே. [அறிந்தனமே] ப்ரஹ்மாதிகள் * ஈஶ்வரோஹம் என்றிருக்கையும், அவர்களைபாஶர யிப்பாருமாய்ச்செல்லாநிற்க, நீர் 'அவனே' என்கிறதுஎன்கொண்டு என்னில் ? * மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றத்தாலே யறிந்தவனுகையாலே. ஆக, இரண்டுபாட்டாலும் திருமந்த்ரத்தையும், அதில் அர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார். ... ... (2)

மூன்றும்பாட்டு. வேதங்களும், வேதார்த்தவித்துக்களான ருஷிகளும் அறிந்தவளவன்றிக்கே, தன்னை எனக்குப் பூர்ணமாக அறிவித்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

அறிந்தனவேதவரும்பொருள்நூல்கள் *
அறிந்தனகொள்கவரும்பொருளாதல் *
அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி *
அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே. (3)

[அறிந்தனவித்யாதி] துர்ஜ்ஞேயார்த்தத்தை யறிந்தனவாயிருக்கிற வேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ரங்களென்னுதல்; அறிந்தனவாயிருக்கிற வேதங்களில் துர்ஜ்ஞேயார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்துத்தரும்ப்ரஹ்மஸூத்ரம், இதிஹாஸபுராணுதிகளென்னுதல். [அறிந்தன கொள்க அரும்பொருளாதல்] "துர்ஜ்ஞேயன்" என்னும் இவ்வளவு அறிந்தனவாகக்கொள்ளவமையும், * யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே * யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம், * அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் * என்னு மிவ்வளவு அறிந்தது. [அறிந்தனரெல்லாம்] மற்றறிந்தாராயிருக்கிற பராஶர வ்யாஸ வால்மீகி ப்ரப்ருதிருஷிகளும். [அரியை வணங்கி] ஸர்வது:க்கநிவர்த்தகனை, வணங்கி-ஆஶ்ரயித்து. [அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும் மருந்தே] * ஸம்ஸாரதுரிதபேஷஜம் என்னுமிவ்வளவு அறிந்தார்கள்; * [ஸம்ஸாரஸர்ப்பஸந்தஷ்டநஷ்டசேஷ்டைகபேஷஜம்] அவனுடைய போக்யதையில் இழிந்திலர்கள்; அவனுடைய நிரபேக்ஷோபாயபாவத்திலிழிந்திலர்கள். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு. நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யனுய்வைத்து, க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதரித்து நம்மையும் அவர்கள்நடுவே வைப்பானுகவிருக்கிறவனை விடாதே கிடாய்! என்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று *
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான் *
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன்விண்ணுலகம் *
தருந்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே. (4)

[மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக் கென்று] உன்னுடைய அநுபவத்தால் எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு வர்த்தகனானவனே! இப்படி சொல்லுகிறவர்கள் தான் ஆரென்னில்? [பெருந்தேவர்] அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகள். [குழாங்கள்] அவர்கள், திண்ணகத்திலிழிவாரைப்போலே திரள்திரளாகவாயிற்று இழிவது. [பிதற்றும்] ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே அக்ரமமாகக் கூப்பிடாநிற்பர்கள். [பிரான்] அவர்களுக்குத் தன்னையநுபவிக்கக்கொடுத்த உபகாரகன். [கருந்தேவன்] காளமேக நிபஶ்யாமமாய், திவ்யமான வடிவையுடையவன். [எம்மான்] அவ்வடிவைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன். நித்யஸூரிகளுக்குப் படிவிடும் வடிவைக்கிடீர் எனக்கு உபகரித்தது! [கண்ணன்] தன்னிலேகுலேயாமல் நின்று உபகரிக்கை யன்றிக்கே, அவதரித்துவந்து உபகரிக்குமவன், [விண்ணுலகந்தருந்தேவனை] பரமபதத்தைத் தருவானுயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. [சோரேல்கண்டாய்மனமே] அவனை உடம்புவெளுக்கப்பண்ணுதேகிடாய், நெஞ்சே! இவன் விடுகையாவது அவனுக்கு இழவுபோலேகாணும். அவன் பண்ண

ணின க்ருஷி பலித்ததில்லையாமே; இல்லையாகில், அவன் வைலக்ஷண்யத்தைப் புத்திபண்ணாதே, "ஸுலபன்" என்னுக் காற்கடைக்கொள்ளாதேகிடாய். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. நெஞ்சே! அவனைவிடாதே கிடாய் என்கிறார் - கீழ்; அவ்வார்த்தை தன்னை ஓலக்கவார்த்தையாக நினைத்திராதே கிடாய் என்கிறார் - இதில்.

மனமேயுன்னை வல்வினையேன் இரந்து *
கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல்கண்டாய் *
புனமேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல் *
இனமேதுமிலானை யடைவதுமே. (5)

* [மனமேஉன்னை] மோக்ஷஹேதுவாய் முற்பட்டு நிற்கிறஉன்னையன்றோ, பிற்பாடரைச்சொல்லுமாபோலே யிருக்க நான் சொல்லுகிறது? பகவத்ப்ராவண்யம் உனக்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருக்க, என்செல்லாமையாலே சொல்லுகிறேனத்தனையிறே. "முந்துற்ற நெஞ்சே இயற்றுவாய் எம்மொடு நீ கூடி" என்று எனக்குங் காற்கட்டவேண்டும்படி யநுபவத்திலே முற்பட்டு நிற்கிற உன்னை. [வல்வினையேன்] பகவத்விஷயத்தில் க்ரமப்ராப்தி பற்றாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். உன்னையிரக்கவேண்டி யிரக்கிறேனல்லேன்; என் சாபலாதிஶயத்தாலே இரக்கிறேனித்தனை. [இரந்து கனமே சொல்லினேன்] உன்னைக் கால்பிடித்து த்ருடமாகச்சொன்னேன். இரந்துசொல்லுகைக்கு மணைக்கால்நம்பியோ டொப்பர்காணும். [இதுசோரேல்கண்டாய்] இன்னும் நானே "பகவத்ப்ராவண்யமாகாது; இத்தைத் தவிரவேணும்" என்று சொன்னாலும், நீ இத்தைநெகிழவிடாதேகிடாய்! கனம் பொன். உனக்குப்பரமார்த்தத்தைச்சொன்னேன் என்கை. "சாயால்கரியானை" இத்யாதி. [இதுசோரேல்] 'எத்தைத்தான் நீர் இப்படி சொல்லுகிறது?' என்ன, [புனமித்யாதி]. நிரதிஶயபோக்யனானவனை ஆஶ்ரயிக்கையை. புனத்திலே மேவியிருப்பதான அழகியதிருத்துழாய்மாலையை யுடையவனாகையாலே ஒப்பின்றிக்கே யிருக்கிறவனை. அத்தோள்மாலையையுடையவனாகையிறே ஸர்வாதிகனாகையாவது. ஒரு திருமுளைத்திருநாளினன்றாக இப்பாட்டை யருளிச்செய்து, முன்னால் கையார் சக்கரத்துக்குப் புறப்பட்டருளினபடி திருவுள்ளத்திலேகிடந்து. "புனமேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல் இனமேதுமிலானாகையாவது நேற்றுப்புறப்பட்டருளினபடியிறே" என்று அருளிச்செய்தார். அடைவது சொல்லினேன்: இதுசோரேல்கண்டாய் என்று க்ரியையாகவுமாம்; எத்தைநீர்சொல்லுகிறதென்ன?—இனமேமிலானை யடைவது என்று க்ரியையாகவுமாம். ... ... (5)

ஆறாம்பாட்டு. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருவுள்ளம் சிதிலமாகாநின்றதென்று ப்ரீதராகிறார்.

அடைவதும்அணியார்மலர்மங்கைதோள் *
மிடைவதும்அசுரர்க்குவெம்போர்களே *
கடைவதுங்கடலுளமுதம்என்மனம் *
உடைவதும்அவற்கேஒருங்காகவே. (6)

* [அடைவதும்அணியார் மலர்மங்கைதோள்] மிகவும் அழகிதான பெரியபிராட்டியார் திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும். அவன்தான் வைஶ்வரூப்யங்கொண்டிழிந்தாலும் தோளுக்கு அவ்வருகு போகமாட்டான். [அணியார்மலர்மங்கை] "மார்வத்துமாலை" என்கிறபடியே திருமார்வுகளெல்லாம் தானே யாபரணமாகப்போரும்படியாக விருப்பாளாய்; போக்யதையால் குன்றவற்றிருக்கிறவள் தோளோடேயாயிற்றணைவது. [மிடைவதும் அசுரர்க்கு வெம்போர்களே] அவள் தோளணைக்கைக்கு இடும் பச்சை. * பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே * என்றிறே அவள்அணைப்பது. ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு வெம்போர்களை நெருங்கப்பண்ணுவது மென்னுதல்; அவர்களை முடிக்கும் விரகே சிந்தியாநிற்குமென்னுதல். [கடைவதுங்கடலுளமுதம்],

ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய ப்ரயோஜநத்துக்காகக் கடைவதுமென்னுதல், பிராட்டியைப்பெறுகைக்கு வ்யாபரிக்கும்படி சொல்லுகிறதென்னுதல். அவளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படி சொல்லிற்று. அதுக்கிடும் பச்சைசொல்லிற்று. அவளைப்பெறுகைக்கு யத்நம்பண்ணினபடி சொல்லிற்று. இவர்திருவுள்ளம் உடைகுலைப்படுகைக்கு ஹேதுக்களிவை. [என்மனமித்யாதி] என்னுடைய மநஸ்ஸு ஒருமடைப்பட உடைகுலைப்படாநிற்பதும் ஏவம்விதமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனுக்கே. அவன் பனிக்கடலைக்கடைய, இவர் மனக்கடலுடையப் புக்கது. விரகராயிருப்பார், கோழைகளாயிருப்பாரை த்ரவ்யம்வாங்க நினைத்தால், முந்துற மிடுக்கராயிருப்பாரை நெருக்கி வாங்கவே இவர்கள் தாங்களே கொடுசென்று கொடுப்பர்களிறே; அவனும், மஹத்தத்வமான கடலை யுலக்கைவிடுநகமிட்டுநெருக்கி அதின் நல்லுயிரை வாங்க, இவருடைய திருவுள்ளமுடையத் தொடங்கிற்று. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணும் என்னுநின்றது என்னெஞ்சு என்கிறார்.

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி * ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை *
மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கு * என்மனம்
ஏகமெண்ணும் இராப்பகலின்றியே. (7)

[ஆகம்சேர் இத்யாதி] நரத்வஸிம்ஹத்வங்கள் சேர்ப்பாலுங் கண்டசர்க்கரையும்போலே ஸுகடிதமான நரஸிம்ஹமா யென்னுதல்; நரஸிம்ஹத்தினுடைய வடிவு இவர்நெஞ்சிலே சேர்ந்தபடி யென்னுதல்; *ஸ்மரந் ராகவபாணாநாம்* என்கிறபடியே மறக்கவொண்ணாதபடி திருவுள்ளத்திலே சேர்ந்தபடியைச் சொல்லிற்றாதல்; இரண்டு வடிவையுஞ் சேர்த்துக் கொடுவந்து தோன்றினபோது இவர்நெஞ்சுக்கு இனியதாய்ச் சேர்ந்திருந்தபடியைச் சொல்லுதல். [ஓராகம்] அத்விதீயமான முருட்டுடம்பு. [வள்ளுகிரால்] கூரிய வுகிர்; வளைந்தவுகிரென்றுமாம். [பிளந்தானுறை] அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. [மாகவைகுந்தம்] - அந்நரஸிம்ஹம் வர்த்திக்கிற முழஞ்சு காணவாயிற்று ஆசைப்படுகிறது. * பரமாகாஶம் * என்னக்கடவதிறே. என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, எப்போதுமொக்க உச்சிவீடுவிடாதே இத்தையே மநோரதியாநின்றது. [இராப்பகலின்றியே] இரா ஒரு கார்யமும் பகல் ஒருகார்யமுமாயிறே நாட்டார்க்கு இருப்பது; இவர்க்கு எல்லாக்காலத்திலும் இதுவேயாயிற்று; * ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே * என்று பிராட்டி திருவயோத்யையை நினைத்தாப்போலேயாயிற்று, இவர்திருவுள்ளத்துக்குப் பரமபதம் ஸ்வதேஶமாயிருக்கிறபடி. (7)

எட்டாம்பாட்டு. இஶ்ஶரீரஸம்பந்தமற்றால் போய் அநுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ? இஶ்ஶரீரத்தோடேயநுபவிக்குந் திருமலை பூமியதன்றோ? ஆனாலும், நமக்குத் திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதிறே! என்கிறார்.

இன்றிப்போக இருவினையுங்கெடுத்து *
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான் *
நின்றவேங்கடம் நீள்நிலத்துள்ளது *
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. (8)

[இன்றிப்போகஇருவினையுங்கெடுத்து] புண்யபாபரூப கர்மங்களானவை, இன்றிப்போம்படி - ஸவாஸநமாகப் போம்படி - பண்ணி. தானே போக்கிக்கொள்ளப் பார்க்குமன்றிறே சிறிது கிடக்கப்போவது. [ஒன்றியித்யாதி] பின்னையும் ருசிவாஸநைகிடக்கில், அசித்தத்வத்தோடேபோய்க் கலசி, ஶரீரப்ரவேஶம்பண்ணி, அத்தால்வரும் க்லேஶம் அநுப

விக்க வேணுமிறே; அதுசெய்யாமை. [உய்யக்கொள்வான் இத்யாதி] "உயிரளிப்பான்" என்கிறபடியே, ஸர்வரக்ஷணார்த்தமாக அவஸரப்ரதீக்ஷணாய்க்கொண்டு நிற்கிற திருமலை. [நீள்நிலத்துள்ளது] திருமலையை யுடைத்தாகையாலே ஶ்லாக்யமான பூமியிலுள்ளது திருமலை. அத்தால் பெற்றதென்? [சென்றி இத்யாதி] அவ்வளவு கால்நடைதந்து போகவல்லார் பாக்யாதிகரிறே; * ந தே மநுஷ்யா தேவாஸ் தே * என்னுமாபோலே, அவனுடைய ஶீலாதிகுணத்தை யநுஸந்தித்துச் சொல்லுகிறார். ப்ரேமாந்தர்க்கு அவ்விடத்தோடு இவ்விடத்தோடு வாசியற்றதிறே, எட்டாமைக்கு. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. இப்படி ஸுலபனான உன் திருவடிகளிலே கிட்டப்பெற்றாலும், ஆஶ்ரயணத்தில் ஆபிமுக்யத்திலே ஸந்துஷ்டனாம்உன்ஶீலவத்தையை யநுஸந்தித்து, ஒருப்ரவ்ருத்தி பண்ண க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார். அன்றிக்கே, "இங்ஙனே ஒருமூன்றுபாட்டு தம்முடைய அயோக்யதையைச் சொல்லுகிறார்" என்பாருமுண்டு; அதுஇல்லையிறே கண்கள் சிவந்துக்குப் பின்பு இவர்க்கு. "இத்தலையாலே யொன்றை யர்த்தித்துப்பெறுகை மிகையாம்படியா யிருக்கிறவனுடைய உபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிறார்" என்பாருமுண்டு. இவையெல்லாமல்ல; "அவன் ஸந்நிதியில் க்ரமத்தில் பரிமாறவொண்ணாதபடி யழிக்கும் அவனுடைய ஶீலகுணத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று நம்முடையவர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி.

தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபங்கொண்டு *
எழுதுமென்னுமிது மிகையாதலின் *
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய் *
தழுவுமாறறியேன் உனதாள்களே. (9)

[தொழுது இத்யாதி] "ஶ்லாக்யமான புஷ்பாத் யுபகரணங்களைக்கொண்டு அடிமை செய்து உஜ்ஜீவிப்போம்" என்றால், இது மிகையாம்படியன்றோ உன்னுடைய ஶீலவத்தையிருப்பது? * அந்ய பூர்ணாதபாம்கும்பாத் * என்கிற விஷயமிறே. [ஆதலின்] இப்படி ஶீலாதிகனாகையாலே. "துராராதன்" என்கிறபழுதுஇன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வாராதத்வ ப்ரதையையுடையையாய், அதுக்குஅடியாகத் திருவநந்தாழ்வானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவனே! [தழுவுமாறறியேன்] உன் திருவடிகளையணையும் விரகுஅறிகிலேன். பலஹானியாலே முதலிலேகிட்டுகையரிது; கிட்டினாலும் ஶீலாதிக்யத்தை யநுஸந்தித்து ஒருப்ரவ்ருத்தி பண்ண க்ஷமனாகிறிலேன். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. தாஸ்யச்சுவடறியாத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கிற உன்னுடைய ஶீலம் என்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாதென்கிறார்.

தாளதாமரையான் உனதுந்தியான் *
வாள்கோள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான் *
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள் *
நாளும்என்புகழ்கோ உனசீலமே? (10)

[தாளதாமரையான் உனதுந்தியான்] தாமரைப்பூவை யுத்பத்தி ஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மா, உன் திருநாபியைப்பற்றி வர்த்தியாநின்றான். கமலயோநித்வத்தால் வந்த துர்மாநத்தையுடையவனுக்கிறே உடம்புகொடுத்தது. [வாள்இத்யாதி] ஒளியையுடைத்தாய், தொடங்கினகார்யத்தை முடிய நடத்தவற்றான மழுவையுடைய ருத்ரன், உன் திருமேனியில் ஏகதேசத்தைப்பற்றி வர்த்தியா நின்றான். அநந்யஶரணத்வ லக்ஷணமான தொடையொத்த துளபமுங் கூடையுமாய்ப் புகுந்திருக்கிறானல்லனே. [ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்] அடியாராய் ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களும் தேவர்கள். நித்யஸூரிகள்செய்யும் அடிமையிறே அமரத்வ

ஸாம்யத்தாலே "நாங்களும் ஈஶ்வரர்கள்" என்றிருக்குமவர்கள் செய்கிறது. [நாளும் இத்யாதி] காலத்தையடைய ஒரு போகியாக்கி எனக்குப்புகழுகைக்கு உறுப்பாக்கினால்தான், என்னாலே புகழ்ந்து தலைக்கட்டலா யிருந்ததோ உன்னுடைய ஶீலகுணம்? உனசீலம்-நாளு மென்புகழ்கோ. ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை ஆஶ்சர்யமன்று; ப்ராப்தமென்கிறார்.

சீலமெல்லையிலான் அடிமேல் * அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் *
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின் -
பாலர் * வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே. (11)

[சீலமெல்லையிலானடிமேல்] அமர்யாதஶீலனானவனுடைய திருவடிகளிலே. இத்திரு வாய்மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது - ஶீலாதிக்யமாயிற்று; அத்தை நிகமிக்கிறார். [அணி கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்மாலை] அழகுமிக்கிருந்துள்ள திருநகரியையுடைய ஆழ்வார். அன்றிக்கே, கோலநீளென்று ஶப்தந்தானே யுண்டாகையாலே, 'அடிமேலணி-மாலை' என்று கூட்டிக்கொள்ளவுமாம். [ஆயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்பாலர்] இப்பத்தின் பரிஸரத்தி லேயுளராமவர்கள். உக்திமாத்ரம், பாடதாரணம், அர்த்தாநுஸந்தாநம், ஒருவழியாலே இதிலே யந்வயமுடையவர்கள். [வைகுந்தம் இத்யாதி] பரமபதத்திலே செல்லுகை ப்ராப்தம். மாக வைகுந்தம்காண்பதற் கேகமெண்ணினர்-இவர்; இப்பாசுரத்தே யந்வயித்தவர்களுக்கு ப்ரார்த்த்ய மன்று, ப்ராப்தம். பித்ருதநம் புத்ரனுக்கு தாயப்ராப்தமாயிருக்குமிறே. ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

ஓராநீர்வேண்டினவையுள்ளதெல்லாஞ்செய்கின்றேன்
நாராயணனன்றோ நானென்று - பேருறவைக்
காட்டவவன் சீலத்திற்கால்தாழ்ந்த மாறனருள்
மாட்டிவிடும் நம்மனத்து மை.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நான்காந்திருவாய்மொழி - மையார் ப்ரவேசம்.

ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்குஅடி - அவன் தானாயிருக்கும்; ஶீலாதிகுணங்களுக்குஅடி-பிராட்டியாயிருக்கும். இதிலேவந்தவாறே ஸ்வாதீநமன்றிக்கே யொழிகிறதோ வென்னில்? அங்ஙனுமாயிராது; நிரூபித்தால், அந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோபாதி இவளோட்டைச்சேர்த்தி நித்யமாயிருக்கையாலே. பாஷ்யகாரர் மேலே "ஶ்ரீவல்லப:" என்ன நினைத்து, ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறவிடத்திலே, ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு முன்னே "ஶ்ரிய:பதி:" என்றாரிறே. இப்படி யிருக்கிறவனுடைய ஶீலகுணத்தையும், அதுக்குஅடியான ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும் அநுஸந்தித்தார்-கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே; கடுகப்பெறவேண்டும்படி குணாதிகனுமாய், பெறுவிப்பாரும் அருகேயுண்டாயிருக்கையாலே, இப்போதே பெறவேண்டும்படியான சாபலம் பிறந்தது; அப் போதே பெறக்காணாமையாலே விஷயாநுரூபமாக விடாய்த்தார். பெறவேண்டும்படி குணாதி கனுமாய், பெறுவிப்பாரும் அருகேயுண்டாயிருக்க, பெறுவிப்பால் ஆறியிருக்கப்போகாதே. ஆகையாலே, சேதநஸம்ருத்தியாலே தனித்தனியே காரணங்களும்விடாய்த்துத் தாமும்விடாய்த் தார் * மூடியானேயில் ... இது தான் எல்லாத்திருவாய்மொழியோடுங்கூடி

யிருப்பதொன்றாயிற்று: ஒரு "செஞ்சொற்கவி," "வீற்றிருந்தேழுலகு," "என்னைக்கு மென்னை," "முடியானே," இவையித்தனையிலும் ஓடுகிற பாவவ்ருத்தியையுடைத்தாயாயிற்றிருப்பது இப்படி இந்த்ரியங்களுந் தனித்தனியேவிடாய்த்துத் தாமும் விடாய்த்தபடி- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆர்த்திக்குத் தோற்றின இதுதான் க்ரமத்திலே வந்தானென்னலாம்படி, ஆற்றாமைக்கு க்ரமத்திலே தோற்றப்பற்றாதே தூணிலேவந்து தோற்றினாப்போலே தோற்றவேண்டும்படியாயிற்று. இப்படிப்பட்ட தம்தசையையும், அதுக்கடியான விடாயையும், அவன்விடாயறிந்து அதுக்கு உதவவந்து முகங்காட்டினபடியையும் அநுஸந்தித்து ' ஹ்ருஷ்டராய், "நான் க்ருதக்ருத்யனானேன்: அடிமைசெய்யப்பெற்றேன்: வாழ்ந்தேன்: ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குமெல்லாம் நான் உபகாரகனும்படியானேன்: இதொருவன் பெறும்பேறிருந்தபடியே!" என்று தமக்குப்பிறந்த லாபத்தை யநுஸந்தித்து இனியராய், அத்தைப்பேசித் தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டு. "ஶ்ரிய:பதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குப் பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள் * திருமார்வினில்சேர்திருமாலே *
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா * உன்னைக்காணக் கருதுமென்கண்ணே. (1)

[மையார்கருங்கண்ணி] "அவனைப்பெறவேணும்" என்றிருப்பார் ஆசைப்படுவதும் அவள் முன்னாகவாய், பெற்றால் பின்னை கைங்கர்யம்பண்ணுவதும் இருவருமான சேர்த்தியிலேயாயிருக்குமிறே. [மையார்கருங்கண்ணி] ஒன்றால் ஸமாதாநம் பண்ணவேண்டாதபடி ஸ்வாபாவிகமான அழகையுடைத்தாயாயிற்றுத் திருக்கண்களிருப்பது. இனி மங்களார்த்தமாக தரிக்குமித்தனையிறே அஞ்ஜநம். "கருங்கண்ணி" என்னாநிற்கச்செய்தே 'மையார்' என்னும்போது, மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநம் தரித்ததாமித்தனையிறே. [கமலமலர்மேற்செய்யாள்] இது வாயிற்று ஸௌகுமார்யமிருக்கும்படி. [திருமார்வுஇத்யாதி] தாமரைப்பூவில் பரிமளமும் தாதும் அடிக்கொதித்தால் உன்மார்விலே யடிமாறியிடவேண்டும்படி மார்வுபடைத்தவனே! இவள் இவ்வேற்றமெல்லாங் கொண்டும் அம்மார்வுக்கு அவ்வருகுபோகமாட்டாள். அவ்வகலமெல்லாம் போக்யமாயிருக்கையாலே, அவ்வருகுபோகவேண்டாவே. [திருமாலே] அவனும், இவள் மார்வில் படும்பாட்டை இவளுடைய ஸர்வாவயவங்களிலும் பிச்சேறியிருக்குமாயிற்று. அவனுக்குத் திருக்கண்கள் சிவந்தாயிற்றிருப்பது. அவன் இவளை நிரந்தரகடாக்ஷம்பண்ணுகையாலே, அவன்கண்ணின்சிவப்பு இவள்மேலேயூறி இவள் திருமேனி சிவந்திருக்கும்; இவள் அவனை நிரந்தரகடாக்ஷம் பண்ணுகையாலே, இவள் கண்ணிற்கறுப்பு அவன் திருமேனியிலே பரந்து அவன் திருமேனி ஶ்யாமளமாயிருக்கும். இவளுக்குத் திருக்கண்கள் குளிர்ந்திருக்கும்; அவனுக்கு வாத்ஸல்யம் விஞ்சியிருக்கும். அவனோட்டைச் சேர்த்தியாலேயாயிற்று இவளுக்குத் தண்ணளி விஞ்சியிருப்பது; இவளோட்டைச் சேர்த்தியாலேயாயிற்று அவனுக்கு வாத்ஸல்யம் விஞ்சியிருப்பது. ஆக, இருவர்க்கும் இரண்டும் குறைவற்றிருக்கும், ப்ரணயித்வத்தாலே. வரவிட்ட ஆள் அழியச்செய்யப்புக, *நகஶ்சிந்நாபராத்யதி* என்னுமிவள், "என்னடியாரது செய்யார்" என்று அவள் தன்னோடே மறுதலைக்கும்படியாயிற்று அவன் இருப்பது; ஆகையாலே, இருவருமானசேர்த்தியிலே இவை இருவர்க்கும் குறைவற்றிருக்குமென்றுமாம். வ்யதிரேகித்தவன்றும் தனித்தனியே குறைவற்றிருக்குமென்றுமாம். [திருமார்வினில்சேர்] நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும், "அகலகில்லேனிறையும்" என்று இன்று வந்து கிட்டின புதியார்படுவத்தையெல்லாம் படாநிற்கும். சேரென்கிற வர்த்தமாநம் - இத்தைக் காட்டுகிறது. [வெய்யாரித்யாதி] இவள் கையில் லீலாரவிந்தம் அவனுக்கு போக்யமாயிருக்குமாபோலேயாயிற்று, அவன்கையில் திவ்யாயுதங்கள் இவளுக்கு இனிதாயிருக்கும்படி. இவள் உகப்புக்காக ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கைக்குமுதலாய் தர்ஶநீயமாயிருக்கு

மாயிற்று. ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே மிக்கவெம்மையையுடைத்தாய்ப் புகரோடு கூடியிருக்கிற திருவாழி, ஸந்நிவேஶமேயமைந்து வேறொருகார்யங் கொள்ளவேண்டாதே வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும்படியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். [ஏந்துங்கையா] வெறும் இவையுமன்று, கையுமன்று: இரண்டினுடையவுஞ்சேர்த்தியாயிற்று இவர் ஆசைப்படுகிறது. "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி வாராய்" என்னுமவரிறே. [உன்னை] லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தோடும், திவ்யாயுதங்களோடும், திவ்யவிக்ரஹத்தோடுங் கூடியிருக்கிற உன்னை. இவருடைய உத்தேஶ்ய வஸ்து இருக்கிறபடி இதுகாணும். [காணக்கருதும்] * ஶங்கசக்ரகதாதர: ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: * என்கிற உன்வடிவைக்காண ஆசைப்படாநின்றது. அவனை யாசைப்படுவார் ஆசைப்படுவது ஒருகார்யங்கொள்ளவன்று, காணவாயிற்று. * திருவேங்கடத்தானைக் காணவிறே. * காரார்திருமேனிகாணுமளவுமிறே. நித்யஸூரிகளும் ஸதாதர்ஶநம்பண்ணுமித்தனையிறே. "அணியரங்கனென்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா" என்று இவ்வளவிலே தேக்கிட்டுவிடுவர்கள் இங்குள்ளார்; * ஏததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி * என்று இவ்வளவிலே தேக்கிட்டுவிடுவர்கள் அங்குள்ளார். [என்கண்ணே] ஸம்ஸாரிகளில் தமக்கு உண்டான சாபலத் தோபாதியும் போருமாயிற்று, இவர்தம்மிற்காட்டிலும் இவருடைய திருக்கண்களுக்கு. இவர்க்கு நேத்ரபூதரான ஏற்றமுண்டிறே அவற்றுக்கு. ... ... (1)

இரண்டாம் பாட்டு. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்கும் உண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணேயுன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்டசிந்தையதாய் நின்றியம்பும் *
விண்ணோர்முனிவர்க்கென்றுங் காண்பரியாயை *
நண்ணுதொழியேனென்று நான்அழைப்பனே. (2)

[கண்ணே] எனக்கு த்ருஷ்டியானவனே! [உன்னைக்காணக்கருதி] நிரதிஶயபோக்யனான உன்னைக் காண ஆசைப்பட்டு. கண்ணைக்கொண்டே கண்ணைக்காணவிருக்குமாபோலே காணும் இவர் இருக்கிறது. காண்கைக்கு ஸாதநமான கண்ணும், காணப்படும் விஷயமும் அவனென்கிறார்: * சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண: * என்னக்கடவதிறே. அவன் தன்னாலே அவனைப் பெறுமவரிறே இவர். ப்ராப்யத்தில் நியதிபோலே, இவர்க்கு ப்ராபகத்தில் நியதியும். [என்னெஞ்சம்] பந்தஹேதுவாய்க்கொண்டு, விஷயங்களிலே "பாகுபாகு" என்று வாராநிற்குமிறே ஸம்ஸாரிகளுடைய நெஞ்சம்; மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றார்நெஞ்சிறே, "தொழுதெழு" என்பது. [எண்ணேபித்பாதி] எண்கொண்ட மனோரதத்தையுடைத்தாய்: பஹுமநோரதங்களைப்பண்ணி, "காணவேணும், காணாதேபட்ட துக்கத்தைப் போக்கவேணும், அடிமைசெய்யவேணும்" என்று. [நின்றியம்பும்] நிரந்தரமாகக்கூப்பிடாநிற்கும். ப்ரவ்ருத்தியையுந் தானே யேறிட்டுக்கொள்ளாநிற்கும். 'கண்ணே' என்கையாலே "ப்ராபகனவனே" என்றதாய், "உன்னைக்காண" என்கையாலே "ப்ராப்யவஸ்துவும்அவன்" என்றதாய், "எண்ணேகொண்ட" என்கையாலே அந்தப்ராபகத்தைக்கொண்டு இந்த ப்ராப்யத்தைப் பெறவேணும் என்றிருக்கும் அதிகாரியுடைய யாத்ரையிருக்கும்படி சொல்லிற்று. [விண்ணோரித்யாதி] இதுதான் நெஞ்சுக்கேயாய் நான் கைவாங்கியிருக்கிறேனோ? ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் என்றுமொக்கக் காண அரியையாயிருக்கிற உன்னை நான் கிட்டாதொழிவனோ? "பெற்றுமுடிப்பன்" என்று நான் கூப்பிடாநின்றேன். "பெற்றுமுடிப்பன்" என்கிறது இவர்என்கொண்டென்னில்? "விலக்ஷணதேஶவாஸிகளாய்த் தங்களுக்கென்ன ஒரு கைம்முதலுண்டாயிருக்கிறவர்களாகைபாலே, விளம்பஹேதுவுண்டு அவர்களுக்கு; அங்ஙன் ஒருகைம்முதலில்லாதவர்களுக்கு விளம்பஹேது உண்டோ?" என்று கூப்பிடாநின்றேன். [நண்ணுதொழியேன்] அவனைக்கிட்டாதொழியில் நான் தரியேன். இது ஆத்தான் நிர்வாஹம். "நண்ணுதொழியேன்" என்றவிடம் மஹாவிஶ்வாஸஞ் சொல்லுகிறது. அவர்கள் விலக்ஷண

தேசத்திலே யிருக்கையாலே க்ரமத்திலே யெடுக்கலாம்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தே அகப்பட்டுநிற்கிற இவரையிறே கடுகவெடுக்கவேண்டுவது. எடுக்கவேண்டும் நிலத்திலே யிருந்தேன்; எடுக்கவேணுமென்றிருந்தேன்; எடுப்பான் தானாயிருந்தான்; எடுத்தால் பெறுவது தன்னையாயிருந்தது; ஆனபின்பு, எனக்கு என்னகண்ணழிவு உண்டு? ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. இப்படிக் கூப்பிடச்செய்தேயும் வாராமையாலே, ஆர்த்தியே கைம்முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ உன்குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ? என்கிறார்.

அழைக்கின்றவடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால் *
குழைக்கின்றதுபோல வென்னுள்ளம்குழையும் *
மழைக்கன்றுகுன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தாய் *
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே.

[அழைக்கின்றவடிநாயேன் இத்யாதி] அயோக்யனாய் க்ஷுத்ரனாயிருந்து வைத்து, ஆர்த்தியாலே கூப்பிடாநின்றேன். ருசியாலே தவிரமாட்டார். கிட்டினால் அத்தலைக்கு அவத்யமாம்படியாயிற்றுத் தம்முடைய நிலை. நாய் தன்னையுடையவனுக்குத் தன்னபிமதத்தில் ருசியைத்தெரிவிப்பது வாலாலேயாயிற்று; அவ்வால்தான் கூழையானால் தெரிவிக்கையரிதாமிறே; அதுபோலே, என்மநஸ்ஸானது நோவுபடாநின்றது. இத்தால் - தமக்குஓடுகிறக்லேசம் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கை. நிஸ்ஸாதநனாய்வைத்து ஆசைப்படாநின்றேனென்றுமாம். [மழைக்கு இத்யாதி] இந்த்ரன் அச்மவர்ஷத்தை வர்ஷிக்கிறவளவிலே, மலையையெடுத்து இடையரையும் பசுக்களையும் ஆர்த்தியே கைம்முதலாக ரக்ஷித்தவனே! [பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே] 'வரையாதே ரக்ஷித்தமஹாகுணம் எனக்கு உதவாமையாலே யிழக்கப்புகாநின்றாய்' என்று பேகணியாநின்றேன்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி. அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது, பொருளழகிது: ஆனால் இப்போது இவர்க்குஓடுகிற தசைக்குச் சேராது; ஆனபின்பு, 'பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி மலையையெடுத்துமறித்த இம்மஹாகுணத்துக்கு நான் புறம்பாகிறேனோ?' என்று பேதுறாநின்றேன்" என்று. ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு. 'நீர் இங்ஙன் பயப்படுகிறதென்?' என்ன,—"தேவாதிகளுக்குஅரியையாகையாலே எனக்கும் அரியையாகிறாயோ?" என்று என்னெஞ்சுகலங்கா நின்றதென்கிறார்.

உறுவதிதுவென்று உனக்காட்பட்டு * நின்கண்
பெறுவதெதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம் *
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்கென்றும் *
அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே. (4)

[உறுவதிதுவென்று] சீரியது அடிமைசெய்யுமிது என்று. [உனக்காட் பட்டு] உனக்குஅடிமைபுகுந்து. "ஸ்வரூபம் பகவத்பாரதந்த்ர்யம்" என்றறிந்தால் சீரிய ப்ரயோஜநம் கைங்கர்யமேயிறே. [நின்கண் பெறுவதெதுகொலென்று] உன்பக்கல் பெறுவதுஏதோவென்று: ஸ்வரூபத்தையுமுணர்ந்து, "கைங்கர்யமே சீரியதும்" என்றறிந்து, "ஈச்வரன் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு வேறொன்றைக்கொடுத்துவிடுவானொருவனல்லன்" என்றும் அறியுமிவர், "உன்பக்கல் பெறுவதெது?" என்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்:—"க்ரமத்திலேசெய்கிறோம்" என்று ஸம்ஸாரத்திலிருப்பேபோஷித்துவிடப்புகுகிறதோ? என் த்வரையறிந்து சடக்கென முகங்காட்டுகிறாயோ? என்கை. [பேதையேன் நெஞ்சம்மறுகல்செய்யும்] "நாம் அபிஸந்திபண்ணினபடியே பலிக்கும்" என்னும் அறிவின்றிக்கேயிருக்கிற என்னெஞ்சம் கலங்காநின்றது. - இங்ஙன் கலங்குகைக்கு அடியென்? என்னில்,—நெஞ்சினுடைய அவிவேகமொன்றுமேயிறே இதுக்கடி;

நீ தானும்இதுக்கடி. [வானவரித்யாதி] *தேவாநாம் தாநவாநாம் * அம்மானாயிருந்துவைத்து - ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து, தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் என்றுமொக்க அறியவரியையாய், அந்நிலைதன்னிலே ஒரு சிறுக்கனுக்கு உன்னை யுள்ளபடியறியலாயிருந்தாய்: அதில் நான் எக்கோடியிலே யாகிறேனோ? என்றறியாமை. தேவாஸுரவிபாகம்பண்ணின வநந்தரம், அர்ஜுநன் "நான் எக்கோடியிலேயாகிறேனோ" என்றஞ்சினாப்போலே. பின்னை அவன் இதுக்குப் பண்ணின பரிஹாரமென்? என்னில்:— தன் ஸௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையிறே. எளியோமாகையும் ஒருகோடி யுண்டாக நீர் சொன்னீராகில், நீர்தாம் அக்கோடியிலேயுள்ளாரொருவராய் இருந்தீராகில் உமக்கு இனி நாம் கைப்புகுந்தோமென்றிருக்கையமையாதோ? என்கையிறே. (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. நாம் எளியோமானகோடியிலேயன்றோ நீர்? உமக்குப் பேறு கைபுகுந்திருக்க நீர் இங்ஙன் படுகிறதென்னென்ன, என்னெஞ்சுகாண்கையிலே த்வரியாநின்றதென்கிறார்.

அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானை *
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை *
வரிவாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற *
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. (5)

[அம்மானை] ஸர்வேஶ்வரனை. [அமரர்பிரானை] நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்காட்டிக் கொடுத்துஅநுபவிப்பிக்கும் உபகாரகனை. [பெரியானை] அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் தன்னதீனமாய், தன்னை யவர்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவனை. [பிரமனைமுன் படைத்தானை] சதுர்முகனுக்கு ஜநகனாயுள்ளவனை, அரியாயவென்று - கீழேகூட்டுவது. ஸ்ருஷ்டமானஜகத்திலே, ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அவன்ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தன்னை யழியமாறிவந்து அவதரித்தவனை. [வரிவாளித்யாதி] ஆஶ்ரிதர்க்கு உதவுகையன்றிக்கே, தத்ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவனாயுள்ளவனை. [வரிவாளரவு] வரியையும் ஒளியையுமுடைய அரவு. வரி - அழகு. [கரியான்] வெளுத்ததிருநிறத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஒருகாளமேகம் சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுக் கண்வளர்ந்தருளுவது. [காணக்கருதும்கருத்தே] காண்கையிலே த்வரியாநின்றது என் மநஸ்ஸு. படுக்கைக்குப் பரபாகமானவடிவும், அதுக்குப் பரபாகமான திருவடிகளும் இத்தையாயிற்றுக்காண ஆசைப்படுகிறது. ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு. காண ஆசைப்பட்டவளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடையநெஞ்சு உகந்தநுபவிக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

கருத்தேஉன்னைக் காணக்கருதி *என்னெஞ்சத்து
இருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியுயரத்
தோருத்தா * உன்னையுள்ளுமென்னுள்ளமுகந்தே. (6)

[கருத்தேயுன்னைக்காணக்கருதி] எனக்கு மிடுக்கான உன்னைக் காண ஆசைப்பட்டவளவிலே முகங்காட்டினாய்; இவ்விஷயத்தை லபிக்கைக்கு ருசியேயமையுமென்கை. "கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதி" என்றார் - கீழ்; "கருத்தேயுன்னைக்காணக்கருதி" என்றார் - இங்கே. அநுபபத்தியைக்கொண்டு அர்த்தாபத்தியாலே கல்பித்தல், அநுமாநத்தாலே அதீந்த்ரியமென்றறிதல்செய்யும் வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று மநோரதிக்கிறார். இவர்க்குக் கண்ணுங் கருத்தும் அவனாயிற்று. [என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேன்] மறுகல்செய்த நெஞ்சிலே, மறுகலிலீசனைப் பரமபதத்திலே யிருக்குமாபோலே யிருத்தினேன். "இவர் பக்கல் இசைவுபெற்றிலோம்" என்றிருக்கிறவன் இத்தனை இசைவுபெற்றால் பின்னைத் தள்ளிக் கதவடைத்தாலும் போகானிறே. *யதீஹ ஶரதோநேகாஸ் த்வயா ஸார்த்தமநிந்திதே,* 'இஹ

வத்ஸ்யாமி ஸௌமித்ரே ஸார்த்தமேதேந பக்ஷிணா* ஐயர் கண்வட்டத்திலே வர்த்திக்கவேணு மென்று நினைத்திருந்தோம்; நடுவிலாய்ச்சிக்கு ப்ரியஞ்செய்யவேண்டுகையாலே அதுசெய்யப் பெற்றிலோம்; இனி, இவர்சிறகின் கீழே யாகிலும் வர்த்திக்கப்பாராநின்றோ மென்றாரிறே. அன்றிக்கே, [இருத்தாக] மித்ர பாவபேக்ஷிகள் என்பக்கலுள்ளதென்னுதல். [தேவர் கட்கெல்லாம் விருத்தா] "இனியவ்வருகில்லை" என்னும்படி உயர்ந்தவர்களுக்கும் அவ்வரு கானவனே! தலைமகனையும் தலைமகளையும் "கிழவனும்கிழத்தியும்" என்று தமிழர் சொல்லக் கடவர்களிறே. அவளையும் "மலர்க்கிழத்தி" என்றார்களிறே. [விளங்கும் இத்யாதி] * அத யததஃபரோதிவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே * என்கிறபடியே, எப்போதுமொக்க விளங்காநிற்பதாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாயிருக்கிற பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற அத்விதீயனே! ப்ரகாரத்திலேயிறே நாநாத்வமுள்ளது; ப்ரகாரி ஒருவனேயிறே. [உன்னையித்யாதி] சடக்கென முகங்காட்டின உன்னை, கண்டு கலங்கின என்னெஞ்சம் உகந்தேயநுபவியாநின்றது. "தேவர்கட்கெல்லாம்விருத்தா, விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதி உயரத்தொருத்தா"-என்று சொல்லுகிற இவ்விசேஷணங்களுக்குக் கருத்து - மேலானார்க்கும்மேலாய்ப் பரமபதத்திலேயெழுந்தருளி யிருந்து அவர்களை யநுபவிக்குமாபோலே தன்னை யநுபவிப்பிக்க அநுபவித்த என்னெஞ்சம் ப்ரீதமாகாநின்றதென்கை. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய ஆர்த்தியைத்தீர்த்தாப்போலே தம் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தபடியை யநுஸந்தித்து ஏத்துகிறார்.

உகந்தேயுன்னை உள்ளுமென்னுள்ளத்து * அகம்பால்
அகந்தானமர்ந்தே இடங்கொண்டவமலா *
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகூறு
நகந்தாய் * நரசிங்கமதாயவுருவே. (7)

[உகந்தே உன்னை உள்ளும்] பிரிந்து க்லேசத்தோடே தலைக்கட்டுமுகப்பன்றிக்கே, ஏகரூபமாக உன்னையநுபவிக்கும்படி. [என்னுள்ளத்து] எண்ணே கொண்ட சிந்தையுடைத்தான என் உள்ளத்து. [அகம்பால்அகந்தான்] உள்ளுக்கும் உள்ளே. "உள்ளுளாவி" என்னும்படியே கமர்பிளந்த விடமெங்கும் மறு நனையும்படி. [அமர்ந்தே] தன்பேறாக அத்யபிநிவேஶத்தைப்பண்ணி. [இடங்கொண்ட] அவகாசமுள்ள இடமெங்கும் தானேயாம்படி நிறைந்த. [அமலா] இவ்விருப்புக்குஅவ்வருகு ஒருப்ரயோஜநத்தைக்கணிசித்தன்றிக்கே, ஒருஹேதுவைப் பற்றியும் அன்றியேயிருக்கை. "எண்ணேகொண்ட சிந்தையதாய்" என்றத்தை ஸாதநமாக நினைத்திருக்கிறிலர். [மிகுந்தானவன்] ப்ராதிகூல்யத்தில் ஓரளவில் நில்லாத தாநவன். தன்னை யில்லைசெய்கையன்றிக்கே, தன்னுயிர் நிலையிலே நலிந்தவன்; * ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ * என்னக் கடவதிறே. [மார்வகலமிருகூறுநகந்தாய்] அகன்றமார்வானது இரண்டு கூறும்படி பண்ண வல்ல [நகத்தையுடையவனே] நகத்தாயென்கிற வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கிக்கிடக்கிறது. [நரசிங்கமதாயவுருவே] * ஸதைகரூபரூபாய * என்கிற விக்ரஹத்தையே இப்படிகொள்வது! இரண்டுவடிவைக்கொள்வதே! இத்தால்சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்னில்; - ஆஶ்ரிதருடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலேவந்து தோற்றுமவனாகையாலே, தூணிலேதோற்றினாப்போலேவந்து தோற்றி, ஹ்ருதயாவகாஶமுள்ளவிடமெங்கும் புகுந்து, கமர்பிளந்தவிடமெங்கும் நீர்பாய்ச்சுமாபோலே, நிரம்ப என்னையநுபவிப்பித்தானென்கிறார். .... (7)

எட்டாம்பாட்டு. ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரணபூதனானவனைக் காணப்பெற்றேனென்று இனியராகிறார்.

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கேல்லாம் *
பொருவாகிநின்றானவன்எல்லாப்பொருட்கும் *
அருவாகியஆதியைத் தேவர்கட்கேல்லாம் *
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. (8)

[உருவாகிய வாறுசமயங்கட்கெல்லாம்] ஆபாதப்ரதீதியில் ஒன்று போலேயிருக்க, சிலவற்றைவிதிப்பது, சிலவற்றைநிஷேதிப்பது, நிஷித்தபரிஹாரத்தைச் சொல்லுவதாய்க்கொண்டு உபதேசிப்பாரும் கேட்பாருமாய்ப்போருகிற பாஹ்யஸமயங்களெல்லாவற்றுக்கும். [பொருவாகி நின்றானவன்] பொருவென்று தடை. அவற்றால் தன்னை இல்லைசெய்யவொண்ணாதபடி அப்ரதிஹதனாய் நின்றான். [எல்லாப்பொருட்கும் அருவாகியவாதியை] ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், நியாமகத்வத்தாலே ப்ரதாநனுமானவனை. [தேவர்கட்கெல்லாம்கருவாகிய] ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனுமுள்ளவனை. [கண்ணனை] கார்யங்களிலே யொருவனாக்குத் தான் கார்யமானவனை. [கண்டுகொண்டேனே] அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடராயிருக்க 'கண்டுகொண்டேன்' என்கிறாரிறே; ப்ரேமார்த்ரசித்தர்க்கென்றுங்காணலாம், அவதாரஸமகாலத்திலுங்காணவொண்ணாது சிசுபாலாதிகளுக்கு. பாஹ்யஸமயங்களால் அவிசால்யனாய், ஸர்வாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு ஸர்வநியந்தாவாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் உத்பாதகனாயிருந்து வைத்து, ஆஶ்ரிதஸுலபனானவனைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. தன்னையநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாம்படி திருவாய்மொழி பாடவும்பெற்றேனென்கிறார்.

கண்டுகொண்டேன் கண்ணிணையாரக்களித்து *
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து *
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன் *
அண்டத்தமரர்பெருமான் அடியேனே. 9

[கண்டுகொண்டு] "நான் அழைப்பன்" என்ற விடாயெல்லாங்கெடக் காணப்பெற்று. [என்கண்ணிணையார] "காணக்கருதுமென்கண்ணே" என்ற கண்கள் விடாய்கெட. [கண்ணிணையார - கண்டுகொண்டு] கலியர் "வயிறாரவுண்டு" என்னுமாபோலே. [களித்து] மறுகின நெஞ்சு களித்து. [பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து] இவ்வுகப்புக்கு இடைச்சுவரான ப்ராக்தநகர்மங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி. [தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்] என்னளவுமன்றிக்கே, வைஷ்ணவர்களுக்கும் உபகாரகனாகப்பெற்றேன். "நானுமுண்டு, என்பரிகரமும் ஜீவித்து, என்பந்துக்களுக்கும் விருந்திடவல்லேனானேன்" என்பாரைப்போலே. [சொன்மாலைகள் சொன்னேன்] ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான பேற்றைப் பெற்றேன். பெற்றபேற்றின் கனமிருந்தபடியாலே, இது தான்றோன்றியான கைப்பற்றடியாகவந்ததொன்றல்ல. [அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே] ஸர்வேஶ்வரனாலே விஷயீக்ருதனானேன். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனானேனென்கிறார்.

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை * நிறைபுகழ்அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை * குன்றாமலுலகமளந்த
அடியானை * அடைந்து அடியேன்உய்ந்தவாறே. 10

[அடியானிவனென்று] மேல் பண்ணப்புகுகிற ஔதார்யம் ப்ராப்தமென்று சொல்லுகைக்காக, அடியானென்று ஒருபேரையிட்டாயிற்று உபகரித்தது. [எனக்காரருள்செய்யும் நெடியானை] கொள்ளுகிறவென்னளவன்றிக்கே, தன்னளவிலே யுபகரித்த ஸர்வேஶ்வரனை. * அருள்பெறுவார் அடியாரிறே. புத்ரர்களுக்கு அம்சமேயிறேயுள்ளது; எல்லாவற்றிலும் கூறுண்டாயிருக்குமிறே யடியார்க்கு. பிள்ளை யகளங்கப்ரஹ்மராயர், பட்டரை ஸமாதாநம் பண்ணவேணும் என்று, "இருகைம்தவாரணம்" என்கிறவனை வரக்காட்டினராய், "அவனைத் திருவுள்ளத்திலே விஷயீகரித்திருப்பர்" என்னுமத்தைப்பற்ற; அவனும்வந்து சிலவார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து, திருவுள்ளமும் ப்ரஸந்நமாயிருக்கிறவளவிலே; "இவனுடைய

வைஷ்ணவத்வமிருக்கும்படி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கையுண்டே" என்றார்களாய்; "சொல்ல வேணுமோ, கர்ப்பதாஸர்களன்றோ" என்றது தொடக்கமாக இப்பாட்டை யருளிச்செய்தார். [ஆரருள்செய்யும்] பெறுகிற என்னளவிலேயன்றிக்கே, தருகிற தன்னளவிலே தந்தான். தனக்களவுதானென்னென்ன? [நெடியானை] "ஸர்வேஶ்வரன்" என்னுமித்தனை. [நிறையித்யாதி] இதுதான் நான் இன்றிருந்து உபபாதிக்கவேண்டியிருந்ததோ? கட்டிக்கொண்டிருக்கிற கொடியிலே தெரியாதோ? ஶௌர்யவீர்யாதி குணப்ரதையையுடையனாய் நிரந்தரபகவதநுபவத்தாலே தர்ஶநீயமான வேஷத்தையுடையனாயிருக்கிற பெரிய திருவடியை த்வஜமாகவுடையவனை. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னை விஷயீகரித்தவனை. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு இத்தலையில் என்ன நன்மையுண்டென்னில்? [குன்றாமலுலகமளந்தஅடியானை] குணகுணநிரூபணம்பண்ணாதே திருவுலகளந்தருளினாப்போலே, நிர்ஹேதுகமாகவென்கிறார். ஓரடியுங்குறையாமே பூமிப்பரப்பை யளந்துகொண்ட திருவடிகளையுடையவனை. தன் பெருமையையும், ஸௌலப்யத்தையும் என்னை யநுபவிப்பித்தான். [அடைந்தடியேன் உய்ந்தவாறே] ஶேஷத்வமே ஹேதுவாக உஜ்ஜீவித்தபடியென்? ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநத்துக்கு இத்தனை ப்ரயோஜநமுண்டோ? ... ... (10)

பதினோராம்பாட்டு. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி, தன்போக்யதையாலே நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்துமென்கிறார்.

ஆறுமதயானை யடர்த்தவன்தன்னை *
சேறார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நூறேசொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்தும் *
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. 11

[ஆறுமதயானையடர்த்தவன்தன்னை] ஒருநாளும் மாறாத மதத்தையுடைய குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தவனை. அத்தைநிரஸித்தாப்போலே என்விரோதியைப்போக்கினவனை. [சேறார்வயல்] குவலயாபீடமோதான், திருநகரியில் வயலையுழுவது நடுவதாகவொட்டாதே கிடந்தது! [நூறேசொன்னவோராயிரம்] கிழிகிழியாகக்கொடுப்பாரைப்போலே, நூறுநூறாகச்சொன்னபடி. பாரதராமாயணாதிகளில் காண்டபர்வாதிபேதம்போலே, தரிப்பார்க்கு எளிதாம்படி செய்தாரென்கை. இத்திருவாய்மொழி நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்தைப்புண்படுத்துமென்னுதல்; நித்யஸூரிகளுக்கு ஏறான ஸர்வேச்வரனைத்தருமென்னுதல். ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

மையார்கண்மாமார்பில் மன்னும் திருமாலைக்
கையாழிசங்குடனேகாணவெண்ணி - மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்தமாறன்பேர்
ஓதவுய்யுமே இன்னுயிர்.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணம், ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி—இன்னுயிர் ப்ரவேசம்

"தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்" என்று களித்தவர், தம்முடைய ப்ராணரக்ஷணத்துக்கு திர்யக்குக்களின் காலிலேவிழும்படியாயிற்று. "தேவர்கட்கெல்லாம் கருவாகியகண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே" என்னும்படி வைஶத்யம்பிறந்தபோதே, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷைபிறந்தது. "இவர்க்கு இன்னம் விடாயைப் பிறப்பித்து முகங்காட்டவேணும்" என்று இவர் அபேக்ஷித்ததைச் சடக்கெனத்தலைக்கட்டிற்றிலன் ஈஶ்வரன். நினைத்தபோதே அபேக்ஷிதம் பெறுமையாலே தளர்ந்து, "லௌகிக

பதார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே ஹ்ருதயத்தை அந்யபரமாக்கி தரிப்போம்" என்றும், "அவனோடு போலியான பதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்" என்றும், "லௌகிகபதார்த்தங்களிலே கண்வைத்தார். அவை ஆஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே, ஸ்மாரகமாய் பாதகமாகப்புக்கது. ஏதேனுமொருபதார்த்தம் தோற்றிலும், அவற்றினுடையஸத்பாவம் அவனையொழியவில்லாமையாலே, அவனைக்காட்டிக்கொண்டிறே தோற்றுவது.

லௌகிகபதார்த்தங்கள் அவனுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிய, அவற்றால் நோவுபடுகிறபடியை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாள். எம்பெருமானோடேகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன் ஆற்றாமையாலே "அவனோடு போலியான பதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்" என்று, அவ்வாற்றாமை கைகொடுக்க உத்யாநத்திலேபுறப்பட, அங்குண்டான குயில் மயில்தொடக்கமானவை அவனுடைய பேச்சுக்கும் வடிவுக்கும் ஸ்மாரகமாய்நலிய, "இவைநலிகைக்கு இவற்றோடு நமக்கொருபகையில்லை, இதை நலிகைக்கு ஓரடியுண்டாகவேணும்; அவன் நம்மை 'முடிக்கவேணும்' என்று பார்த்தான்; 'அதுக்கு உபாயம் விஶ்லேஷம்' என்றுபார்த்து பிரிவு கலவியையொழியக்கூடாமையாலே கலந்தான், பிரிந்தான், பிரிந்தவிடத்திலும் நாம் முடியாதிருந்தோம், பிரிந்து நோவுபட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே 'நம்மோடுபோலியான பதார்த்தங்களைக்காட்டி முடிப்போம்' என்று பார்த்து வரவிட்டானித்தனை; உங்களுக்கு நினைவு இதுவாகில் இப்பாரிப்பெல்லாம் வேணுமோ" என்று அவற்றுக்கு வார்த்தைசொல்லி, "நம்மைப் பார்த்தாலிறே இப்படிநோவுபடவேண்டுவது? அவனைப் பார்த்தால் நோவுபடவேண்டாவிறே!" என்று அவன் குணஜ்ஞாநத்தாலே, வருந்தி தரித்துத் தலைக்கட்டுகிறதாயிருக்கிறது.

முதற்பாட்டு. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக்கு இத்தனை பாரிப்பு வேணுமோ? என்கிறாள்.

இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீருங்கூவிக்கொண்டுஇங்கெத்தனை *
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின் குயிற்பேடைகாள் *
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவகிலீர் *
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ. 1

[இன்னுயிர்ச்சேவலும்] நற்சீவனான சேவலும். பக்ஷிஶரப்ராணனைப் போலே கண்வட்டத்திலே வர்த்தியாநிற்கை. பிரிந்து படுகொலையடிக்கும் சேவலைப்போலன்றிக்கே, பேடைக்கு தாரகமாயிருக்கும் சேவலும் உண்டாகாதே! போக்யமுமாய் தாரகமுமாயிருக்கும் சேவலுமுண்டாகாதே! [நீரும்] சேவலுக்குஇன்னுயிரான நீரும். [கூவிக்கொண்டு] சேர்த்தியைக்காட்டி நலிகிறதுக்கு மேலே, பேச்சாலும் நலியவேணுமோ? ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக பரஸ்பரநாமக்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு, [இங்கு எத்தனை] இங்கு அத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ! இங்குப்பிரிவாலே சென்றற்றது. உங்கள் பாரிப்புக்கு விஷயமுண்டோ? * அதிகம் ஶோபதே * என்னுமாபோலே நலியாநின்றதாயிற்று; அன்றிக்கே, [எத்தனையென்னுயிர் நோவமிழற்றேல்மின்] பிரிவிலே தளர்ந்திருக்கிற என்னுயிர்நோவ மிகவும் ப்ரணயகூஜிதத்தைப்பண்ணாதேகொள்ளுங்கோள், "உயிர்நோவ" என்கையாலே-உடல் பண்டேசென்றற்றதென்கை. ராமஶரம்போலே உயிரிலேபுக்குவ்யாபரிக்கவும் வற்றாயிற்று இந்தத்வநி. "என்னுயிர்" என்கையாலே இவற்றின்பேச்சுக்கேட்கத்தளிர்க்குமவனில் வ்யாவ்ருத்தி. மிழற்றுகையாவது-நிரம்பாமென்சொல்; ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் சொல்லத்தொடங்கித் தலைக்கட்டாதபேச்சுக்கள். [நோவமிழற்றேல்மின்] இப்பேச்சு இவள் செவிப்படில் முடியுமென்றறிந்து, பேசாதிருக்க வேண்டாவோ? ஸ்த்ரீவதமென்றறிந்தால் மீளவேண்டாவோ? [குயிற்பேடைகாள்] விஜாதீயர்செய்வதை நீங்களுஞ்செய்யவேணுமோ? சேவலைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ள நினைத்தாலும்பேடையின்காலையிறே பிடிப்பது. [என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை] "எங்களை காதுகரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறதென்?" என்றினவாகக்கொண்டு; எனக்கு தாரகனான க்ருஷ்ணனை வரக்கூவுகிறிலிகோள். தாரகங்கள், வ்யக்திதோறும் வ்யவஸ்திதங்களாயிறேயிருப்பது.

திர்யக்குக்களுக்கு த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக்கு அந்நம், தேவர்களுக்கு அம்ருதம், இவளுக்கு
க்ருஷ்ணன்; * எல்லாங்கண்ணனிறே. [கண்ணபிரான்] பார்த்தமாகத் தன்னை ஒக்கிவைக்கு
மவன். [நீர்] அந்வயத்தில் ரஸமறியும் நீங்கள் வ்யதிரேகத்தில் நோவும்அறியவேண்டாவோ?
[வரக்கூவுகிலீர்] நீங்கள் அவன் முன்னே சென்று த்வநித்திகோளாகில், தானே செல்லாமையை
நினைத்துவாரானோ? அதுசெய்கிறிலிகோள். என்னை நலியவேண்டுவன செய்திகோள் இத்தனை.
நானும்அவனும் சேருகைக்குவேண்டுவன செய்திலிகோள். அழிக்கவல்லவை சேர்க்கவும்வற்று
என்றிருக்கிறாள். இவற்றின்வாயது வாணென்றிருக்கிறாள். [என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்
குமித்தனைவேண்டுமோ] என்னையும் அவனையுஞ்சேர்க்கிறிகோளல்லாதபின்பு, இனியென்னை
முடிக்கையாயிருந்ததிறே உங்களுக்குக்கருத்து; அதுக்கு இப்பாரிப்பெல்லாம்வேணுமோ?
பண்டேசென்றற்றஎன்னுயிரைவாங்கி அவன்கையிலே கொடுக்கையாகில்கருத்து, அதுக்கு
இதெல்லாம்வேணுமோ? நீங்கள்சேரவிருக்கையும் கலக்கையும் அந்யோந்ய நாமக்ரஹணம்
பண்ணுகையும் ப்ரணயகத்கதத்வநியும், இதெல்லாம் வேணுமோ? நொந்தாரைஜீவிப்பிக்கை
யன்றோஅரிது? முடிக்கையில் பணியுண்டோ? ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. சிலஅன்றிற்பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள்சேவல்களும் நீங்களு
மாய் ப்ரணயகூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென்? என்கிறாள்.

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ! அன்றிற்பேடைகாள் *
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர் *
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யல்லனொருவர்க்கும் *
அத்தனையாமினியென்னுயிர் அவன்கையதே. 2

[இத்தனைவேண்டுவதன்று] என்னைமுடிக்கைக்கு இத்தனைவேண்டுவதில்லை. குயில்
களைப்பார்த்து, "இத்தனைவேண்டுமோ!" என்னாநிற்கச்செய்தே, இடையிலே அன்றிலினுடைய
த்வநி நலிய, அப்பாசுரமே இவற்றுக்குஞ்சொல்லவேண்டும்படியிறே பிறந்ததசை. மஹா
ராஜரும் வாலியும் பொராநிற்க நடுவே ஒளியம்பாகப் பெருமாள் விட்டாப்போலே, குயில்
களும் இவளுமாய் "கூவாதே கொள்ளுங்கோள்" என்பது அவை யுயரக்கூவுவது ஆகாநிற்
கச்செய்தே, நடுவே அன்றிலானது, செவிவழியே நெருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலே த்வ
நிக்க, புரிந்துபார்த்து, "இவையே யமையாதோ! நீங்களும் வேணுமோ!" என்கிறாள். இவள்
இப்படி சொல்லச்செய்தேயும் த்வநிக்கத்தொடங்கிற்று. [அந்தோ!] "சரணம்" என்றவர
யை அம்பாலே நிறைப்பாரைப்போலே, உங்கள்படி யிருந்தபடியென்! ஐயோ! என்கிறாள்.
[அன்றிற்பேடைகாள்] குயிற்பேடைகளிற்காட்டில் உங்களுக்கு ஒருவாசிகண்டிலோம். உங்கள்
சேவலிற்காட்டில் ஒருவாசியும் கண்டிலோம். நலிகைக்கு, ஸஜாதீயரிலும் விஜாதீயரிலும் அவ்
வருகா யிருந்திகோள். "நாங்கள் என்செய்தோம்?" என்ன, - [எத்தனை] மிகவும். [நீரும்
நுஞ்சேவலும்]சேவலின்கருத்தறிந்து நடத்துகிற நீரும், உங்கள்கருத்தறிந்து பரிமாறுகிற
உங்கள் சேவலும். * அந்தர்ஜாதமபிவ்யக்தம் * என்னுமாபோலே, பேடையின்கருத்தறிந்து
பரிமாறாநின்றதாயிற்றுச் சேவல். [கரைந்தேங்குதிர்] பிறரை நலிகைக்காகத் தந்தாமை யழித்
துக்கொள்வாருண்டாகாதே! ப்ரணயதாரையில் தானழிந்தமைதோற்றப் பரிமாறாநின்றன.
இருவர்கூடக்கலக்கும் ஸமயமோ இது? கலந்தாற்றான், உங்கள் தசைதோற்ற வாய்விடவேணு
மோ? [வித்தகன் இத்யாதி] அவன் "ஒரு க்ஷணகாலம் தாழ்க்குமளவில் எங்களையிட்டு அவன்
நலிவிக்கிறானாகச்சொல்லவேணுமோ?" என்ன; அவன்படிகளையுட்புக்க என்பக்கலிலேகேளுங்
கோள்! [வித்தகன்] விஸ்மயநீயன். - இப்போது, அநுகூலர்க்கு * அரியவித்தகன். [கோவிந்
தன்] ஸர்வரக்ஷகன். இத்தால் ஸர்வரக்ஷகரைப்போலேயிருந்து பாதகனுமவன். ரக்ஷக
னென்று பற்றப்போகாது, பாதகனென்று விடப்போகாது. [மெய்யனல்லனொருவர்க்கும்]
"பரமப்ரணயி, ஸர்வரக்ஷகன்" என்றுநினைத்து அவன்கார்யம் செய்யப்போந்த உங்களுக்கும்
பொய்யே பலிப்பது. * ராமோ த்விர் நாபிபாஷதே * * நத்யஜேயம் * * ஏதத் வ்ரதம் மம * என்
னும் ராமாவதாரம்போலேயென்றிறே நீங்கள் நினைத்திருக்கிறது; பகலையிரவாக்குவது, "ஆயுத

மெடேன்" என்று ஆயுதமெடுப்பதாகையிறே இவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம். "ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பொய்யுமிறே ஆச்ரிதர்க்குத் தஞ்சம்; அவன் பொய்யனாகிலென்? மெய்யனாகிலென்? இருந்தபடி யுகக்குமத்தனையன்றோ நாங்கள்" என்று, தொடங்கின கார்யத்திலே முதிர்கின்றன. [அத்தனையாம்இனி] இனிபத்தனையாகாதே! இவற்றின் ஒருப்பாடிருந்தபடியால், அவன்கிளேவே தலைக்கட்டிவிட்டதாகாதே! என்கிறாள். என்ப்ராணன் அவன்கைப்பட்ட பின்பு, என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உங்கள் கால்பிடிக்கவேண்டாவே?...(2)

மூன்றாம்பாட்டு. அவ்வன்றிற்பேடைகள் தம்மையே, திரியவும், தன்செயலறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

அவன்கையதேயெனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள் *
எவன்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர் புடைசூழவே *
தவஞ்செய்திலா வினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ *
எவன்சொல்லிநிற்றும் நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே. 3

[அவன்கையதே எனதாருயிர்] என்னுடைய ப்ராணன், அவன்கையதே. மிதுநமானால் ப்ராணன்கள் மாறாடியன்றோவிருப்பது? உங்களுக்கு இது அவ்யுத்பந்நமோ? [அன்றிற் பேடைகாள்] அந்வயரஸம்அறிவார், பிரிந்தார்படுவதும் அறியவேண்டாவோ? [எவன் சொல்லி] ஏதேனும் சிலவற்றைச் சொல்லி. அவைசொல்லுகிற பாசுரஞ்சொல்லில் தன்வாய் வேம்போலேகாணும். [நீர்குடைந்து] ஒன்றிலேயொன்று அவகாஹித்து. [ஆடுதிர்] பரிமாறுகின்றீகோள். [புடைசூழவே] சுற்றிலே ஸஞ்சரியா நின்றீகோள். அடைமதிட்படுத்துவார் சுற்றிலேவிட்டுக் கொண்டிருக்குமாபோலே. செவியைப் புதைத்துப் பிழைப்பேனோ! கண்ணைப்புதைத்துப் பிழைப்பேனோ! பெருமாளும் பரிகாரமும் லங்கையை யழிக்கைக்குச் சூழப்போந்தாப்போலேகாணும் இவளுக்கு இது இருக்கிறது. பாவியேன்! உங்கள்பரிப்புக்கு இங்கு விஷயமுண்டாகப் பெற்றதில்லை; [தவஞ்செய்திலா] உயிரை இங்கேவைத்து உங்களுக்கு உபகரிக்க பாக்யம்பண்ணிற்றிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிளையாதபடி பாக்யத்தைப் பண்ணப்பெற்றிலேன்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும். [உயிரிங்குண்டோ!] வல்லடிக்காரர்க்கு விளக்கேற்றிக்காட்டுமாபோலேகாணும், "இங்குண்டோ!" என்று காட்டுகிறபடி. [எவஞ்சொல்லிநிற்றும்] எத்தைச் சொல்லித்தரிப்பது? [நும்இத்யாதி] ப்ரணய பரவசரான உங்களுடைய த்வநியைக்கேட்டும் பிரிவுக்குத் தரித்திருக்கிலும், உங்கள் த்வநிக்குப் பிழைக்கவல்லோமோ! உங்கள் த்வநி, கேட்டாரை முடிக்குமதன்றோ! உங்கள்செவியைப் புதைத்தோ நீங்கள் கூப்பிடுகிறது? *நிஸ்வநம் சக்ரவாகாநாம் நிஶம்ய ஸஹசாரிணாம் | புண்டரீக விஶாலாக்ஷீ கதமேஷா பவிஷ்யதி. * ... . (3)

நாலாம்பாட்டு. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்கள் உச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றீகோள்! என்கிறாள்.

கூக்குரல்கேட்டும் நங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான் *
மேற்கிளைகொள்ளேன்மின் நீருஞ்சேவலுங்கோழிகாள் *
வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே *
ஆக்கையும்ஆவியும் அந்தரம்நின்றுழலுமே. 4

[கூக்குரல்கேட்டும்] நீங்கள் கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு வைத்தும். இவற்றின் த்வநி செல்லாதவிடமில்லை என்றிருக்கிறாள். [நங்கண்ணன்] வடயக்ஷப்ரஸித்திபோலேகிடீர் பவ்யனென்னும் இது. [மாயன்] ஆஶ்சர்யஶீலன்; கலக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலே பரிமாற வல்லவன். [வெளிப்படான்] "இவள் பிழையாள்" என்று, தோற்றுகிறிலன்; "தாஸாமாவிரபூத்" என்னுமவன் கிடீர்! ருஷியும், "ஆவிரபூத்" என்றான்; இவளும், "வெளிப்படான்", என்றாள். [மேற்கிளைகொள்ளேன்மின்] மேலான கிளை - உச்சமான த்வநி. ஜாத்யுசிதமாய்

ப்ரணயப்ரவ்ருத்தமான உச்சசப்தத்தைப் பண்ணாதேகொள்ளுங்கோள். இவள் ஈடுபடப்பட, ஒரு தானமெழ்லைவைத்துக் கூவாநின்றன வாய்த்து. [நீருஞ்சேவலும்] ஒன்று தொடங்கின கார்யத்தை ஸஹசாமுந்தொடங்கிக் குறையுங் கூடமுடியாநின்றது. [கோழிகாள்] ஸ்த்ரீவதம்பண்ணுகைக்கு ஒருஜாதியாக ஒருப்படவேணுமோ? கோழியென்கிறது - மயிலை. 'நீர் நலியாதே கொள்ளுங்கோள்' என்னுமளவும் பார்த்தன்றே நாங்களிருக்கிறது? ஸர்வகரணங்களையும் அபஹரிக்கவந்த நாங்கள் தவிருவோமோ? தொடங்கினகார்யம் தலைக்கட்டவேணுமே, எங்களுக்கு" என்று கருத்தாக, அதுக்காகில் பின்னை அங்கே போங்கோளென்கிறாள். [வாக்கும் மனமும் கருமமும் நமக்காங்கதே] என்னுடைய ஸர்வ கரணங்களும் அவன்பக்கலின. "அங்கேபோய் இவை த்வநிக்க அவனுக்குத் தரிப்புஅரிதாய் வந்து முகங்காட்டும்" என்னும் நினைவாலே சொல்லுகிறாள். அங்கேயாகில், இப்பேச்சும் சேஷ்டிதங்களும் கூடினபடியென்னென்ன? [ஆக்கையுமாவியுமந்தரம்நின்றுழலுமே] வ்யஸநவாஸநையாலே, தேஹமும் ப்ராணனும் நடுவே நின்று க்லேசப்படுகிறவித்தனை. பிடித்துவிட்ட கொம்புபோலே வாஸநையேயுள்ளது. நோவுபடவேண்டுவதுண்டு, நலிகைக்கு ஆஶ்ரயமில்லை. ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. தன்னின்வாயிருந்துநலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்தான் என்னை முடிக்கைக்கு நல்ல விரகு பார்த்தான்; இனி உங்களுக்கு இங்கு விஷயமில்லை என்கிறாள்.

அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள் *
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேன்மினோ *
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி இவ்வேழுலகுங்கொண்ட *
நந்திருமார்வன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். 5

[அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற] உங்களுக்கு இங்கு நலிய விஷயமின்றிக்கேயிருக்க, நடுவே நின்று வ்யர்த்தமே க்லேஶப்படுகிறீகோளித்தனை. [யானுடைப்பூவைகாள்] என்னுடைப்பூவைகாள்! ஸர்வஸாதாரணராயிருப்பார் செய்பவற்றை, சிலர்க்கு ஸ்வம்மாயிருப்பார் செய்யக்கடவதோ? நான் எனக்குஎன்ன வகையுமாகாதே பாதிக்கைக்கு? அவனும், என்னுடையவனைகையிறே நலிந்தது! [நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை] உங்கள் இடையாட்டத்தில், என்னை நலிகைக்கு ஓர் அவகாசமில்லை; உங்கள் பாரிப்புக்கு என்பக்கல் ஓரவகாசமில்லையென்றுமாம். [குழறேன்மின்] அக்ஷர ரஸமானபேச்சைக் காட்டி முடியாதேகொள்ளுங்கோள்! அவன்தான் அதிகரித்த கார்யத்தில் நெகிழநின்றானாகிலன்றோ, நீங்கள் இப்படி முதிரநிற்கவேண்டுவது? அதுக்கு உங்களுக்கு அவகாசம் வைத்தானோ! [இந்திரஞாலங்கள்காட்டி] கண்டார்க்குவிடவொண்ணாதவடிவையும், சீலத்தையும், சேஷ்டிதத்தையுங் காட்டி. இவை நிலைநில்லாமையாலே, "பொய்கள்" என்கிறாள். இந்திரஞாலமென்றும், பொய்யென்றும் பர்யாயம். [ஏழுலகுங்கொண்ட] பிறருடைய வஸ்துவை அபஹரிக்கப்புக்கால், அவர்களுக்குஒன்றும் ஶேஷியாதபடி அபஹரிக்குமவன். [நந்திருமார்வன்] ப்ரணயித்வத்தால்வந்த ப்ரஸித்தியை எனக்குக்காட்டி. பிராட்டியோடே பழகிற்றும் ப்ரணயியாய்அன்று; அத்தைக்காட்டிக் கண்டாரை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காக. சிலபொய்களைக்காட்டி பூமியைக்கொண்டாப் போலே, கலந்து பரிமாறுகிறானென்றுதோற்றும்படி சில பொய்களைச் செய்து விஶ்லேஷிக்கை என்னை முடிக்கைக்கு உபாயமென்றுமாம். [நம்மாவியுண்ண நன்கெண்ணினான்] நம்மை முடிக்கைக்கு நல்விரகுபார்த்தான். உங்களுக்கு இங்கு அவகாஶமில்லை. ஸர்வஶக்தி யுத்யோகித்த கார்யத்திலே குறைகிடப்பதாய், அதிலே நீங்களும் ஸெளஹார்த்தமும் ஸஹகரிக்கிறீகோளோ! நம்மை முடிக்கப்பார்த்த பார்வை அழகிதாகப்பார்த்தான் என்று, தன்னிலே நொந்து சொல்லுகிறாளென்றுமாம். ... (5)

ஆறும்பாட்டு. தன் தஶையறியாதே திருநாமத்தைச்சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக்கு அஸஹ்யமான தஶையிலே சொல்லவோ உன்னைவளர்த்தது? என்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே *
இன்குரல்நீமிழற்றேல் என்னாருயிர்க்காகுத்தன் *
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன் *
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். 6

[நன்கெண்ணி] திருநாமம் ஸாத்மிக்கும்தனையறிந்து சொல்லவும் அஸஹ்யமான தனையில் தவிரவுமன்றோ உன்னைவளர்த்தது? [நான்வளர்த்த] ஏகபுத்ரைகளைப்போலே யாய்த்துவளர்த்தது; நானொன்றைஆதரிக்கவமையுமாகாதே அந்யதாவாகைக்கு! அவனும் கிளியோபாதி பவ்யனாயிறே யிருப்பது. [சிறுகிளிப்பைதலே] சிறுமை - பருவம். பைதல் வயஸ்ஸுக்குத்தக்க பாகமுமின்றிக்கேயிருக்கை. உன் பசற்றனமிறே நலிகைக்கடி. [இன்குரல்] "கூரியவேல்" என்னுமாபோலே. [நீ மிழற்றேல்] நிரம்பாமென்சொல்லால் என்னை முடியாதேகொள்! மாத்ருவதத்திலேயும் ப்ரவர்த்திப்பாருண்டோ? [என்னாருயிர்க் காகுத்தன்] வ்யதிரேகத்தில் தரிக்கையரிதாம்படியிறே கிட்டினபோது பரிமாறிற்று. "தயரதற்கு மகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாக" என்றிறே இவரிருப்பது; [நின்செய்யவாயொக்கும் வாயன்] உன்னுடைய வாய்போலே யிருக்கும் வாயையுடையவன். உபமானத்தைச்சொல்லிச் சேர்த்துவிடுமித்தனையொழிய, உபமேயந்தன்னைப் பேசமுடியாது. [கண்ணன்கைகாலினன்] உன்னைப்போலே சிவந்த கண்ணையும், கையையும், திருவடிகளையுமுடையவன். [நின் பசுஞ்சாமநிறத்தன்] உன்னுடையகுளிர்ந்த ஶ்யாமமான நிறத்தையுடையவன். [பசுஞ்சாமம்] ஶ்யாமமாய் எரித்திருக்கையன்றிக்கே, குளிர்ந்திருக்கை. ஒருடம்பிலே இத்தனை பகைதேடி வைக்கலாமோ? [கூட்டுண்டு நீங்கினான்] கலந்து என் ப்ரக்ருதியையறிந்துவைத்துப் பிரிந்தான்; அவன் கூடவிருந்தாலன்றோ உன்படிகள் அநுகூலமாயிருப்பது? தனியிருப்பில் நலிவார் ராவணாதிகளன்றோ? அநுகூலரும் நலிவரோ? .... (6)

ஏழாம்பாட்டு. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக்காட்டி என்னைமுடியாதே கொள்ளுங்கோள் என்கிறாள்.

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய் *
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல் *
கோட்டியவில்லோடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள் *
காட்டேன்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனே. 7

[கூட்டுண்டுஇத்யாதி] "ஏகதத்த்வம்" என்னும்படி கலந்து பிரிந்தபின்பு அவனுடைய அவயவஶோபையிருந்தபடி யென்னுதல்; இவளோட்டைக் கலவியால்வந்த ஶோபை யென்னுதல். [கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய்] அழகியதாமரைபோலேயிருக்கிற திருக்கண்களையும், சிவந்த அதரத்தையுமுடையனாய். [வாட்டம் இத்யாதி] கலந்தபோதைச் செவ்வி, விரஹத்திலும் தலைச்சாவி வெட்டப்போகிறதில்லைகாணும்; இத்தலையை வெறுந்தறையாக்கினபின்பு இரட்டித்தபடி. [என்கருமாணிக்கம்] பிரிந்தபின்பும் மறக்கவொண்ணாதபடி நலிகிற நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையனாய். *நைவ: தம்ஶாந் ந மஶகாந்* என்று அவனிருக்க, அரைக்ஷணந் தாழ்த்தானென்னா இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுகிறாளிறே! [கண்ணன் மாயன் போல்] ஆஶ்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனைப்போலே; கலந்தபோது காலைக் கையைப்பிடித்துப் பரிமாறி பவ்யனாயிருந்தபடி. [கோட்டியவில் இத்யாதி] வளைத்தவில்லோடே கூடி மின்னாநின்றுள்ள மேகஸமூஹங்காள்! கௌஸ்துபம் திருமேனிக்கு ப்ரகாஶக மாமாபோலே இராநின்றது மின். [காட்டேன்மின் நும் உரு] ம்ருத்யுஸத்ருஶமான உங்கள் வடிவைக் காட்டாதேகொள்ளுங்கோள்! அவ்வடிவைக்கொண்டு அகல இருந்தவனோடு உங்களோடு வாசியில்லையா யிருந்ததீ! "அதுவென்?" என்னில், - [என்னுயிர்க்கு அதுகாலனே] விரஹந்தின்று பண்டே தற்புஅற்ற என்ப்ராணனுக்கு அது ம்ருத்யுவாகாநின்றது. 'குழாங்கள்காள்காட்டேன்மின்நும்உரு' என்றுவைத்து 'அது' என்கிறது, காணமாட்டாமை, முகத்தை மாறவைத்துச் சொல்லுகிறாள். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. சில குயில்களைக்குறித்து, திருநாமஞ்சொல்லவேண்டாவென்று நான் இரக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள்; உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம்பெற்றேன் என்கிறாள்.

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு * நீர்
குயிற்பைதல்காள் கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கோன்றீர் *
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்து * சோல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே. 8

[உயிர்க்குஅது] தோற்புரையேபோமதன்று. அது வென்கிறாள் - தன் வாயாலே சொல்ல மாட்டாமையாலே. [காலனென்று] ஈளிசையன்றிக்கே முடிக்குமென்று. [உம்மை] இரந்து என்கார்யஞ்செய்யும் உங்களை. [நான்] உங்களுக்கு மறுக்கவொண்ணாதபடி ஜநநியான நான். [இரந்தேற்கு] உங்களை நியமித்தேனா? என்செல்லாமையாலே சரணம்புகுந்த எனக்கு. [நீர்] நியாம்யரான நீங்கள். ஶரணாகதகாதுகரானிகோள். [குயிற்பைதல்காள்] உங்கள்பால்யம் என்ப்ராணனோடே போய்த்திறே! பருவம் நிரம்பாமையிலும் தாய்வாசியறிய வேண்டாவோ? "நாங்கள்செய்ததென்?" என்ன, [கண்ணன்நாமமே குழறிக்கொன்றீர்] தீரா மாற்றால் நெஞ்சைப்புண்படுத்திவைக்கும் க்ருஷ்ணன் திருநாமங்களையே அவ்யக்தமாகச் சொல்லி முடித்திகோள். ம்ருதஸஞ்ஜீவநமான ராமகுணங்களையும் ஒருக்கால் சொன்னாலாகாதோ! [தயிர்இத்யாதி] தயிரும்பழஞ்சோறும், பாலும்வெஞ்சோறும் அவ்வவகாலங்களிலே தந்து திருநாமங்களைக்கற்பித்த அதுக்குப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினிகோள்! [நல்வளமூட்டினீர்] நல்லஸம்பத்தை புஜிப்பித்திகோள்! நான் காலந்தோறும் உங்களுடைய ரக்ஷணம்பண்ணிப்போந்தேன்; நீங்களும் இவ்விடங்களிலேவந்து நலிந்துபோந்திகோள். இக்குயில்களுக்கு அந்நதோஷம்பலித்து விட்டதோ? [பண்புடையீரே] ப்ராப்தியும் பவ்யதையும்கிடக்க, சால நீர்மையுடையீரா யிருந்திகோள்! ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிர்த்தயராயிருந்திகோள்! ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. மதுபாநமத்தமாய்ப்பாடுகிற சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, உங்கள் த்வநி எனக்கு துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள்பாடாதே கொள்ளுங்கோள்! என்கிறாள்.

பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின் *
புண்புரைவேல்கோடுகுத்தாலொக்கும்நும் இன்குரல் *
தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும் *
கண்பெருங்கண்ணன் * நம்மாவியுண்டெழநண்ணினன். 9

[பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள்] நீர்மையுடைய வண்டோடேகூடின தும்பிகாள்! [பண்மிழற்றேன்மின்] பண்மிக்க ஆளத்திவையாதேகொள்ளுங்கோள். "பண்புரை" என்று பாடமானபோது. பண்பானவுரையாய், மூராலுகையைச்சொல்லுகிறது; பண்ணைமுரலாநின்றவென்றுமாம். [புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்கும் நும் இன்குரல்] முன்பே மற்றையவற்றின் த்வநியாலே புண்பட்டிறேயிருக்கிறது: அதிலே வேலைக்கொடு குத்தினாற்போலேயிராநின்றது உங்கள் த்வநி. [தண்பெருநீரித்யாதி] குளிர்ந்த பெரியநீரையுடைய பொய்கையிலே தாமரைப்பூ அலர்ந்தாற்போலேயாய் அவ்வளவன்றிக்கே பெரிய கண்ணையுடைய க்ருஷ்ணன். [நம்இத்யாதி] அவ்வடிவழகைக்காட்டி என்னை முடித்துப் பிரிந்துபோனான். ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. திரளவிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கமந்த்ரிக்கிறனவாகக் கொண்டு, 'நான் முடிந்தேன்: இனி, நீங்கள் திரண்டு ப்ரயோஜநமென்?' என்கிறாள்.

எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம் *
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றெனினி *
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது *
தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்து எங்குந் தழைக்கவே. 10

[எழநண்ணி] போக்கிலே யொருப்பட்டு. நாமும் [நம்வானநாடனோடொன்றினோம்.] கடலைக் குளப்படியிலே மடுத்தாற்போலே தன்னை யிலக்காக்கி இத்தலையை வெறுந்தரையாக்கித் தன்னைக்கொண்டு அகன்றான். நாமும் அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியோடே ஒருமிடறானோம். நித்யஸூரிகளும் அவனுமாயிருந்து நம்மைமுடிக்க எண்ணினபடியே நாமும் இசைந்தோம். அவன் முடிக்க நினைக்க, நாம் ஜீவிக்கவெண்ணி, இடக்கைப்புரி முறுக்குகை தவிர்ந்து நாமும் முடிகையிலே துணிந்தோம். நித்யஸூரிகளும் சந்தாநுவர்த்திகளாகையாலே, அவன்கருத்தே கருத்தாயிருப்பர்களிறே. [பழனநன்னாரைக் குழாங்கள்காள்] நீர்நிலங்களிலே வர்த்திப்பதாய், தொடங்கின கார்யம் முடிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தான நாரைக்குழாங்கள்காள்! [பயின்றதென்னினி] திரண்டு ப்ரயோஜநமென்? நான் அவன்கருத்தைப் பின் செல்ல நினையாதவன்றன்றோ உங்கள் மந்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளது? முதலிகள் திரள்திரளாக விருந்து பெருமாளையும் பிராட்டியையுஞ் சேர்க்கைக்கு விரகு பார்த்தாற்போலே, இவை திரள் திரளாகவிருந்து தன்னையும் அவனையும் பிரிக்கைக்கு விரகு பார்க்கின்றனவென்றிருக்கிறாள். "அவன் வேண்டுவாரைச் சேர்க்கையும், வேண்டாதாரை முடிக்கையும், திர்யக்குக்களுக்குப் பணி" என்றிருக்கும்பிறே, ராமாவதாரத்தில் வாஸநைபாலே. 'வானநாடன்-நாரைக்குழாங்கள்காள்' என்கையாலே, உபயவிபூதியும் வேணுமோ ஓரபலையை முடிக்கைக்கு? [இழைநல்ல வாக்கையும்] ஆபரணத்தாலே அழகியதான ஶரீரமென்னுதல், ஆபரணம் பூண்டாற்போலே யிருக்கிற விலக்ஷண ஶரீரமென்னுதல். [பையவே புயக்கற்றது] க்ரமேண பசைபற்றதென்னுதல், க்ரமத்திலே போகத்தொடங்கிற்றென்னுதல். புயக்கறல் - போதலாதல், புயக்கென்று ஆகர்ஷகமாதல். [தழைநல்லவித்யாதி] ஈஶ்வரவிபூதி ஸம்ருத்தமாக வேணுமென்கிறாள். "தாந்தாம் முடியநினைப்பார் 'நாடுவாழ்க' என்பாரைப்போலே சொல்லுகிறாள்" என்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்; "நான் பட்ட பாடு நாடு படாதொழியவேணும்" என்று எம்பெருமானார்; "நான் முடிய என்னார்த்திகண்டு நோவுபடாதே, லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே!" என்று பட்டர். 10

நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியிற் பாசுரம் ஹ்ருதயத்திலேபடில், ஆரேனுமாகிலும் தரியார் என்கிறார்.

இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்த பல்லூழிக்கு *
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை *
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்இவை *
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகும்உருகுமே. 11

[இன்பந்தலைப்பெய்து எங்குந்தழைத்த] எங்குந்தழைத்த இன்பந்தலைப்பெய்து-லோகமெல்லாம் வெள்ளமிட்ட நிரதிஶயப்ரீதியையுடையராய்க்கொண்டு. [பல்லூழிக்குத் தன்புகழேத்த] காலமுள்ளதனையும் குணங்களை ஏத்தும்படி. [தனக்கருள்செய்த] ஸம்ஸாரிகளிலே அந்யதமரானவர்க்கு, * மயர்வறமதிநலமருளிச்செய்தபடி. [மாயனை] ஸம்ஸாரிகள் நடுவே என்னையொருவனையும் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணின ஆஶ்சர்யபூதனை. அங்ஙனன்றிக்கே [இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்த - தன்புகழ்ஏத்த பல்லூழிக்கு தனக்கருள்செய்தமாயனை] அநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஶயாநந்தத்தை விளைப்பதாய் எங்குமொக்கப் பரம்பின தன்கல்யாண குணங்களை, காலதத்வமுள்ளதனையும் நான் அநுபவிக்கும்படி பண்ணினானென்றுமாம். இவர் "குணஜ்ஞாநத்தாலே தரித்தார்" என்கிறது, "தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்த" என்றதைக்கொண்டிறே. நித்யஸூரிகள் அநுபவத்தையும், தமக்கு அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியையும் அநுஸந்தித்து நோவுபட்டார்; என்றுமொக்க இழந்திருக்கிற ஸம்ஸாரிகள்படியைப் பார்த்தவாறே, இந்நோவுதானே பேறாய்த்தோற்றிற்று. "சடகோபன்சொல்" என்று பரோக்ஷநிர்த்தேஶத்தாலே, தனக்கருள்செய்த என்னலாமிறே; * வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி: என்னுமாபோலே. [ஒன்பதோடொன்றுக்கும்] "இவ்வொன்பதுபாட்டிலும் உண்டான வ்யஸநம் ஸகம்"

என்னும்படி வ்யஸநம் மிக்க பத்தாம்பாட்டையுடைய இவை. ஸ்மாரகபதார்த்தங்களாலே ஜீவநத்தில் நசையோடே நோவுபட்ட ஒன்பது பாட்டோடே, ஜீவநத்தில் நசையற்ற ஒருபாட்டுக்கும். [மூவுலகும்உருகுமே] ஆரேனுமாகிலும் தரியார். என்னுடைய ஆர்த்தநாதத்தாலே நாடு அழியவேண்டாவாகாதே என்றவர்க்கு, பின்னையும் நாட்டார்க்கு ஸைதில்யமே பலித்துவிட்டது. 'எங்குந்தழைத்த இன்பந்தலைப்பெய்து பல்லூழிக்குத் தன்புகழேத்த தென்குருகூர்ச்சடகோபன் தனக்கருள் செய்த மாயனை சொல்லாயிரத்துள் இவையொன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகு முருகும்.'

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

இன்னுயிர்மால்தோற்றினது இங்கென்னெஞ்சிலென்று கண்ணால்
அன்றவனைக்காணவெண்ணி ஆண்பெண்ணாய் - பின்னை அவன்
தன்னைநினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்தமாறனருள்
உன்னுமவர்க்குஉள்ளமுருகும்.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஆருந்திருவாய்மொழி — உருகுமால் ப்ரவேசங்கள்.

"ஏழுநண்ணிநாமும் நம் வானநாடனோடொன்றினோம்" என்று தம் ஜீவநத்தில் நசையற்றுச் சொன்னவார்த்தையிறே - கீழ்; இவ்வளவில் வந்து முகங்காட்டி இவரைப் பெறுதல் இல்லையாகில் இழத்தல் செய்யவேண்டும்படியான தசையாய்த்து. இவ்வவஸ்த்தையிலே, திருவடிசென்று கிட்டினபோது, முன்பு நெடுநாள்பட்ட வ்யஸநமுங் கிடக்கச்செய்தே, பெருமாளும் வாராதிருக்க, *ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே | புஞ்ஜாநாமாநுஷாந் போகாந் ஸர்வ காமஸம்ருத்திநீ* என்கிறபடியே, பன்னிரண்டாண்டு பெருமாளுந் தானும் ஒருபடிப்படக்கலந்த கலவி வந்து பிராட்டிக்கு ஸ்ம்ருதிவிஷயமானாப்போலே, *இருத்தும்வியத்தில் தலைதடுமாறாகப்பிறந்த கலவிவந்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்த்து. அதுக்கடி, இவர் அதிகரித்த கைங்கர்யத்தை முடியச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான இவருடைய ஜீவநாத்ருஷ்டமாவதன்றிக்கே, இவர் சொல்லுக்கேட்கையிலே பாரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய பாக்யமாவது; பகவதநுபவப்ரீதி உள்ளடங்காமை வழிந்து புறப்பட்ட இவர் சொல்லுக்கேட்டு பகவத் விஷயத்திலே ருசிபிறக்கவிருக்கிற சேதநருடைய பாக்யமாவது. இப்படி *இருத்தும் வியந்தில் ஸம்ஶ்லேஷம் வாரா ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்த்து. [* ஸமா த்வாதஶ *] பிள்ளாய்! இன்று இங்ஙனே வெறுந்தரையாயிருக்கிற நான், எங்கள் மாமனார் மாளிகையிலே பன்னிரண்டாண்டு ஒருபடிப்பட ராமகுணங்களை விளைநீரடைத்துக்கொண்டேன்காண்! என்றருளிறே. இங்கு, * இருத்தும் வியந்து தன்னில் "மூவுலகுந்தன்னேறியா வயிற்றிற்கொண்டு சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் நின்றொழிந்தான்" என்று புறம்பேங்கும் முறையிலே பரிமாறினவன், இவரோடு வரளவிலுமிறே முறைகெடப் பரிமாறிற்று; அப்படிப்பட்ட பரிமாற்றந்தான், இப்போது ஒரு ஸ்ம்ருதிமாத்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே, ததாகீந்தநபுத்தி பிறந்தது; அப்படியே, மேன்மையுடையவன், அம்மேன்மையுங்கிடக்கச் செய்தே தாழநின்றுபரிமாறினகுணத்தையும் வடிவழகையும் சொல்லி, அதுதான் "இப்போதையநுபவமே" என்னும்படியாயிருப்பதொரு புத்திபிறந்து, அவனுடைய சீலகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஶிதிலராகிறார். "சடலைத் தறைசாண்பாரைப்போலே, *இருத்தும்வியந்தில் அநுபவத்தை இதிலே கொண்டுவந்து சேர்ப்பதே நம்முதலிகள்!"* என்று வித்தராயருளிச்செய்வர். அப்ராப்தியுங் கிடக்கச்செய்தே, ஶீலகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஶிதிலராகிறாராய்த்து. "அப்ரீதிசர்ப்ப குணாநுஸந்தாநம்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யுஞ் சந்தை இதுக்கு. [* டஹேவாங்ருப *] சக்ரவர்த்தி, "பெருமாளைத் திருவபிஷேகம் பண்ணவேணும்" என்று கோலி, "நாம் அறுபதினாயிரமாண்டுகூட ஒருதலைமிதிக்க ஒருதலைகிளர இப்படி வருந்திப் படிப்படுத்தின ராஜ்யத்தை இன்று சிறியவன்தலையில்வைத்தால் இதுபோறுக்குமோ?" என்று

பார்த்து, "இதுதன்னை நாட்டோடே சேரவிசாரித்துச்செய்வோம்" என்று, ராஜலோகத்தோடே கூட்டினவிடத்து, * ஜநௌகோத்குஷ்டஸங்காதோ விமாநம் கம்பயந்நிவ * என்று சக்ரவர்த்தி மாளிகைபழித்துச் செய்யவேண்டும்படி ஆர்த்துக்கொள்ள அத்தைக்கேட்டு, "நாம் நினைத்த கார்யம் வாய்க்கப் போய்த்து; ஆனாலும் இவர்கள் நினைவுதன்னை இவர்கள் வாக்காலே சொல்லக்கேட்டாலாகாதோ?" என்னுமத்தைப்பற்ற, "வாரீர்கோள்! * கதம்நு மயி தர்மேண * என்று அறுபதினாயிரமாண்டு சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடியாகப் பூமிப்பரப்படைய நோக்கிக்கொண்டு, * பாண்டரஸ்யாதபத்ரஸ்ய ச்சாயாயாம்ஜரிதம் மயா * என்று "முத்தின் குடைநிழலிலேயிருந்து எனக்கென்ன ஒருஸுகம்கோலாதே உங்களுடைய ரக்ஷணதர்மத்தையே செய்துகொண்டுபோந்தேன்: நான் ஒருவார்த்தைகேட்டவிடத்து 'இப்போது நீயிருக்கச்செய்தேவேணுமோ? க்ரமத்திலேசெய்துகொள்ளுகிறோம்' என்னுதல், அன்றியே 'கார்யமாகில் செய்யலாகாதோ?' என்று வார்த்தைசொல்லுகையன்றிக்கே, படுகொலையடித்தவனைத் தப்ப ஒருதார்மிகன்கிழே யொதுங்க நினைப்பாரைப்போலே, என்னைவிட்டு கொன்மகனையமையுமென்று நீங்கள் விரும்புகைக்கு நான் உங்களுக்குப்பண்ணின அபராதமென்?" என்ன; "நீ எங்களுக்குப் பண்ணிற்று ஓர் அபராதமில்லை; உன்மகனுடைய குணபராதங்காண் இதுக்கடி: நீ நோக்கிக்கொண்டு போந்தபடிகளில் ஒரு குறையில்லை; குணவானாயிருப்பானொரு புத்ரனைப் பெற்று நாட்டைப்படுகொலைபடித்தாய்காண்! [*பஹவ:*] உன்னளவல்லகாண் ரக்ஷணதர்மத்தில் அவர்க்கு உண்டான பரிப்பு. * தாதூநாமிவ * நாட்டிலே சிலரை குணஹீநரென்று நிந்தித்து, சிலரை குணவான்களென்று கொண்டாடுகிறதும், "இன்ன ஆகாரத்திற்பொன்" என்று விலைபெறுமாபோலே, "இவ்வாஶ்ரயத்திலே கிடக்கிற குணம்" என்றுய்த்து புறம்பு விலைபோவது. * ஹ்ருதயாங்யாமமந்தேவ ஜநஸ்ய குணவத்தயா. *

முதற்பாட்டு. திருக்காட்கரையில் எம்பெருமானுடைய ஆஶ்சர்யங்களான பரிமாற்றங்களை நினைதொறும் என்னெஞ்சு ஶிதிலமாகாநின்றதென்கிறார்.

உருகுமால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி *
பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டனேன் *
தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை *
மருவியமாயன்தன் மாயம்நினைதோறே. 1

[உருகுமால்நெஞ்சம்] அநுபவத்துக்கு ப்ரதமோபகரணமான நெஞ்சு ஶிதிலமாகாநின்றது. அநுபவிக்கைக்கும் அநுபவித்து நிர்வ்ருதனாகைக்கும் நெஞ்சுவேணுமிறே. நீஞ்சப்புக்கவனுக்குவாய்க்கரையிலேதெப்பமொழுகுமாபோலே, பரிகரமான நெஞ்சுஶிதிலமாகாநின்றது. "தொழுதெழு" என்கைக்கும், "நீயும்நானுமிந்நேர்நிற்கில்" என்கைக்கும் நெஞ்சுவேணுமே. எதிர்த்தலையையுண்டாக்கிக் கலக்கவறியான் காணும்! கலக்கைக்கு இரண்டுதலையும் வேணுமென்றிரான். [உயிரின்பரமன்றிப் பெருகுமால் வேட்கையும்] ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்கவொண்ணாதபடி அபிநிவேஶம் பெருகாநின்றது. பிள்ளாய், அணுபரிமாணமான இவ்வஸ்துவின் அளவல்ல, ஆற்றுப் பெருக்குப்போலே மேன்மேலெனப் பெருகாநின்றது. [ஆல்] விஷாதாதிஶயஸூசகம். "நெஞ்சம் உருகுமால் - வேட்கையும் பெருகுமால்" என்று தம்மால் நியமிக்கவொண்ணாத விஷாதந்தோற்றச்சொல்லுகிறார். [என்செய்கேன்] நெஞ்சையுருகாமல் கரைகட்டுவதோ? வேட்கை பெருகாமல் தகைவதோ? இவற்றுக்கடியான அவன் குணங்களைத் தவிர்ப்பனோ? [தொண்டனேன்] அதுக்கடியான என் சாபலாதிஶயத்தைத் தவிர்ப்பனோ? சாபலம், அபூமி என்று கைவாங்கவொட்டுகிறதில்லை; வைலக்ஷண்யம் மறந்தும் தரிக்கவொட்டுகிறதில்லை. [தெருவெல்லாங் காவிகமழ்] நெஞ்சு உருகுகைக்கும் வேட்கை பெருகுகைக்கும் ஹேது சொல்லுகிறது. [தெருவெல்லாம்] குறுந்தெருவென்று அணைகட்டவொண்ணாதபடி, குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியறச் செங்கழுநீரின் பரிமளம் பரக்கிறபடி. ஊரோடு சேர்ந்த பொய்கைகளாகையாலே, உள்ளோடு புறம்போடு வாசியறப்

பரிமளம்அலையெறிகிறபடி. தெருவில் ஒருபரிமளம், உள்ளு * ஸர்வகந்த:. [திருக்காட்கரைமருவிய] இத்தால், பரத்வத்திலும் அவதாரத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது. பரத்வம், நெடுங்கைநீட்டு; அவதாரம், காலாவதியுடைத்து. [மாயன்] ஸௌந்தர்ய ஶீலாதிகளாலே பிறரைப் பிச்சேற்றவல்லவன். [மாயம்] கிட்டினபோது தாழநின்று பரிமாறினபடி. குறைவாளர் நிறைவாளரைப்பற்றி யநுவர்த்திக்குமாபோலேயாய்த்து அநுவர்த்தித்தபடி. [நினைதொறே] ஊரை நினைதொறும், ஸௌந்தர்யத்தை நினைதொறும், ஒரு ஊரும் வடிவுமில்லாதாரைப்போலே தாழநின்ற சீலத்தைதயை நினைதொறும். [நினைதொறும்] எத்தனைகாலம் நினைக்கப்புக்கார்? எத்தனைகாலம் மீண்டார்? ஒன்றோடொன்று சேராதன நூறுயிரத்தை யநுபவிப்பிக்கவல்லனவன்; ஒரு குணந்தன்னையே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் கால்தாழ்ந்து க்ஷணந்தோறும் புதுமை பிறந்து அநுபவிக்கவல்லர்இவர்; "அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதம்" என்னுமவரிறே. ... . (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருக்காட்கரையில் எம்பெருமானைக் குறித்து, உன்னோடு நான் பரிமாறின பரிமாற்றத்தை நினைக்க க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்.

நினைதோறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும் *
வினைகோள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர் *
சுனைகோள்பூஞ்சோலைத்தென்காட்கரையென்னப்பா *
நினைகிலேன்நான் உனக்காட்செய்யும்நீர்மையே. 2

[நினைதொறும்] நினைக்கவென்று உபக்ரமிப்பர்; அந்நினைவுமாறாதே செல்லவொண்ணாதபடி பலஹாநி மிகும், ஆனாலும் மறக்கமாட்டார்; திரியநினைக்கவென்று உபக்ரமிப்பர்; தலைக்கட்டமாட்டார்; எத்தனைகாலம் நினைக்கப்புக்கார்? எத்தனைகாலம் மீண்டார்? [சொல்லுந்தொறும்] நினைக்கவே யரிதானவிஷயத்தைச் சொல்லவொண்ணாதென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே. "மந:பூர்வோவாகுத்தர:" என்கிற கணக்கன்றிக்கே, "குறளாகியவஞ்சனே யென்னுமெப்போது மென்வாசகம்" என்கிறபடியே, இவருடைய வாக்குத்தான் எப்போதும் பேசாநிற்குமே; அந்த வாஸனையாலே அஹ்ருதயமாகச் சொல்லாநிற்பர்; அதுதான் செவிவழியாலே உள்ளேபுக்கு ஊற்றிருந்து, ஶ்ருதிகவிஷயமாகையாலே நெஞ்சையழிக்கும். [நெஞ்சிடிந்துகும்] நெஞ்சு கட்டழிந்து நீராகாநின்றது. பெருக்காற்றின்கரை யிடிந்து பின் நீராய்க் கரைந்துபோமாபோலே, ஓர் அவயவியாக்கிக் காணவொண்ணாதபடி உக்குப் போகாநின்றது. [வினைகொளித்யாதி] பாபஹரமான கல்யாணகுணம். ஸர்வர்க்கும் துக்கநிவர்த்தகமான குணங்கள், என்னையொருவனையும் அழியாநின்றன; அன்றியே, சீரென்று - சீலமாய், வினையென்று - சேஷ்டிதம். அதாவது சீலகாரியமாய்த் தாழநின்று பரிமாறும் பரிமாற்றம். *ஸுசரீவம்நாதமிச்சதி* என்னச்சடவதிறே, என்றுமாம். [பாடிலும்] அடைவுடடப்பேசுமதொழிய, ஆர்த்தாலே பாடுவதொன்றுண்டு; அத்தைச்செய்யிலும். [வேமெனதாருயிர்] பாஸ்யையன்றிக்கே, அதாஹ்யமான ஆத்மவஸ்துவையும் தஹியாநின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் குளிர்த்தியைப் பண்ணக்கடவதான டனி தாபரை யொன்றையும் சுருகப்பண்ணுமாபோலே, ஸகலது:கநிவர்த்தகமான குணங்கள் எனக்கு பாதகமாகாநின்றன. [வேமெனதாருயிர்] அதாஹ்யம் என்கிறது அக்நிக்கு, பகவத்குணங்கள் புக்கழிக்கமாட்டாததில்லை. [சுனையித்யாதி] தம்மைக்குமிழ் நீருட்டின ப்ரதேசங்கள். சுனைகளையும் தர்ஶநீயமான சோலைகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற திருக்காட்கரையிலே நிருபாதிகபந்துவாய் ஸந்நிஹிதனானவனே! [நினைகிலேன்நான் உனக்காட்செய்யும் நீர்மையே] நான் உனக்கடிமைசெய்யும் ப்ரகாரம் நினைக்கமாட்டுகிறிலேன். [நான்] "வழுவிலா வடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றிருந்த நான். [உனக்கு] வகுத்த சேஷியானவுனக்கு. அவன் தாழநின்று பரிமாறினபடியை, விநயத்தாலே 'ஆட்செய்யும்நீர்மை' என்கிறார். அவன் தமக்காட்செய்த நீர்மையை 'தாம் ஆட்செய்யும் நீர்மை- நினைகிலேன்' என்கிறார். இச்சொலவையும் இழக்கவொண்ணாதென்று. 'நானுனக்காட்செய்யும்நீர்மை' என்பானேன்? "நீ

பெணக்காட்செய்யும் நீர்மை என்னுமல்” என்ன,—“ இச்சொலவைவு மிழப்பரோ பாவியார்” என்று எம்பார். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. அடிமைகொள்ளவென்று புகுந்து, தன் படிகளைக்காட்டி ஸர்வஸ்வ ஹரணம் பண்ணினபடிகளை அநுஸந்திக்க க்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்.

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து * என்னை
ஈர்மைசெய்து என்னுயிராய் என்னுயிருண்டான் *
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கார்முகில்வண்ணன்தன் கள்வமறிகிலேன். 3

[நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப் புகுந்தென்னை யீர்மைசெய்து] (நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்னை நீர்மையால் ஈர்மைசெய்து) தான் சேஷியும் நான் சேஷபூதனுமான முறையிலே பரிமாறவேணுமென்று நெஞ்சை இசையப்பண்ணி, க்ருத்ரிமித்துப்புகுந்தான்; முறைகெடப் புகுரவென்னில் இசையாரிறே. க்ருத்ரிமிக்கையாவது ஒன்றைச்சொல்லி மற்றொன்றைச்செய்கையிறே. அதேதென்னில்? [நீர்மையால்-என்னை ஈர்மைசெய்து] நீர்மையாவது தாழநின்று பரிமாறுகையும், அதுக்கடியான சீலமும். [என்னை] “முறையிலே பரிமாறவாரும்” என்றத்தை மெய்யென்றிருந்த என்னை. [ஈர்மைசெய்து] ஈரும்தன்மைகளைச் செய்து. தன் தாழ்ந்தசெயல்களாலே ஈடுபடுத்தி என்னுதல்; ஈரப்பாட்டை விளைத்து என்னுதல்; என்னை நீராம்படிபண்ணி என்கை. [என்னுயிராய் என்னுயிருண்டான்] எனக்கு தாரகரைப்போலேபுகுந்து என்னையழித்தான். பாதகனாய்ப் புகுரில் இவர் இசையாரே! இருவருங்கூட புஜிக்கப்புகுந்து போக்தா தானேயானான்; அன்றிக்கே, [என்னுயிராயென்னுயிருண்டான்] எனக்குத் தன்னாலல்லது செல்லாதபடி பண்ணி என்னை புஜிப்பதுஞ் செய்தானென்றுமாம். [சீர்மல்குசோலை] அழகுமிக்க சோலை. என்னோட்டைக் கலவியால் அவனுக்கு உண்டான பௌஷ்கல்யம் அவ்வூரிற்சோலையே கோட்சொல்லித்தாராநின்றது. [தென்காட்கரையென்னப்பன்] ஸுலபனுமாய் நிருபாதிகபந்துவுமானவன்; என்கார்யத்துக்குத் தானேகடவனாயிருக்கிற பந்தந்தோற்ற ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவன். [கார்முகில்வண்ணன்] என்னோட்டைக் கலவியாலே, கடலைமுழுக்கப்பருகின காளமேகம்போலேயாய்த்து, அவன் வடிவிற் செவ்வியிருப்பது. “தூநீர்முகில்போல் தோன்றாயே” என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே தோற்றியநுபவிப்பித்துப் போரநின்றபின்பு, அத்தலையிற் செவ்வியிருந்தபடி. [தன்கள்வமறிகிலேன்] முகப்பிலொன்றாய் முடிவில் ஒன்றான செயல்கள் தெரிகிறதில்லை. அடிமைகொள்ளவென்று புகுந்து அச்செயலைத் தான் செய்து நின்ற நிலை எனக்கு ஒன்றுந்தெரிந்திருக்கிறதில்லை. [அறிகிலேன்] ஸர்வாதிகன் இப்படித்தாழநின்று பரிமாறுகை கூடாது; நான்ப்ரமித்தேனோ? ஸம்ஶ்லேஷத்தில் “மருள்தானீதோ?” என்றத்தைச் சொல்லுகிறார். ... ... (3

நாலாம் பாட்டு. தான் சேஷியான முறைதப்பாமே எல்லாரோடும் கலக்கிறவன், அதிக்ஷுத்ரனான என்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் எனக்கு அறிய நிலமன்று என்கிறார்.

அறிகிலேன்தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க *
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான் *
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. 4

[அறிகிலேன்] உகப்பாலேசெய்தானோ? இவ்வஸ்துவை யழிக்கைக்குச் செய்தானோ? அறிகிறிலேன். [தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க] என்னையொழிந்த விஷயத்தில் அவன் உபகாரமேகிடீர் பண்ணிப்போருவது! ஸகலலோகங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப் பற்றிக்கிடக்க, தான் அவற்றினுள்ளே தன்சேஷித்வமுறையாலே நிற்குமவன், இவரொருவர் விஷயத்திலு

மிறே இப்படி முறைகெடப்பரிமாறிற்று! "மூவுலகுந்தன் நெறியாவயிற்றிற்கொண்டு-சிறியே
னுடைச்சிந்தையுள் - நின்றொழிந்தார்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறார். ப்ரளயாபத்திலே
ஜகத்தைபடைய ரக்ஷித்தவன், என்னையொருவனையும் அழித்தான். ப்ரதிகூலரை அம்பாலே
யழிக்கும், அநுகூலரை குணத்தாலேயழிக்கும். மத்யஸ்தரைப்போலேயாகாதே அவன்
ரக்ஷிப்பது! அம்புபட்டபுண் மருந்திட்டாற்றலாம்: குணத்தால்வந்த புண்ணுக்குப் பரிஹார
மில்லையிறே. [வெறியித்யாதி] அவ்வூரையுடையவனுக்கு ஒருவஸ்து உத்தேஶ்யமாவதே.
பரிமளம் அலை எறியாநிற்பதான சோலை. [என்னப்பன்] உத்பாதகன் கிடீர் அழித்தான்.
[சிறியவென்னாருயிருண்ட] சிறியேனுடைய நற்சீவனை - அதிக்ஷுத்ரனான என் ஆத்மாவை.
அவனுடைய மேன்மைக்கு எல்லைகாணவொண்ணாதவோபாதி, தம்முடைய சிறுமைக்கும்
எல்லையில்லையாக நினைத்திருக்கிறார். [என்னாருயிருண்ட] - இவர் தம்மைச் சிறுக நினைத்திரா
நின்றார்; அவன் இவரை நித்யஸித்தர்க்கும் அவ்வருகாக நினைத்திராநின்றான்; "இவர் தம்
மைச் சிறுக நினைத்தால் ப்ரயோஜனமென்? இவர் தம்மைத் தாம் அறிந்தாரோ?" என்று
மேல்விழாநின்றான். [திருவருள் அறிகிலேன்] இது முன்னம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே
செய்ததொன்றன்றே; ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே விரும்பிலிறே ஸ்வரூபத்தளவிலே நிற்பது
வ்யாமோஹம் முறையழிக்குமிறே. (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. என்னை அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என் ஶரீரத்தையும்;
ஆத்மாவையுங்கூட புஜித்தான்; ஒருவன் வ்யாமோஹமிருந்தபடியென்! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து *
உருவமுமாருயிரும் உடனேயுண்டான் *
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கருவளர்மேனி நங்கண்ணன்கள்வங்களே. 5

[திருவருள்செய்பவன்போல] ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி அடிமைகொள்வாரைப்போலே
யாய்த்துப் புகுந்தது. * துயரறுசுடரடி தொழுதெழுகைக்கு * மயர்வறமதிநலமருளுவாரைப்
போலேபுகுந்தான். 'போல' என்கிறது- என்கிறத்தில் செய்ததங்களல்ல, திருவருள் தான்
பெற்றானுபிராநின்றான். [என்னுள்புகுந்து] * வழுவிலாவடிமைசெய்யப்பாரித்த என்பக்
கலிலே புகுந்து. [உருவமும்] முதலிலே "அழுக்குடம்பு" என்றத்தை விரும்பாநின்றான்: அவன்
அங்கீகாரத்துக்கு முன்பு இவர்தேஹத்தையே விரும்பிப்போந்தார்; அவன் இவரை அங்கீ
கரித்த பின்பு, இவர்தேஹத்தை விரும்பப்புக்கான். இவருக்கு அவனோட்டை -ஸஹவாஸம்
ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்கு உடலாய்த்து; அவனுக்கு இவரோட்டை ஸஹவாஸம் தேஹாத்மாபி
மாநத்துக்கு உடலாய்த்து. [உருவமும்] "இவர்தாம்வேணுமோ, இவர் 'என்னது' என்று
அபிமாநித்ததொன்றமையாதோ" என்றிராநின்றான். [ஆருயிரும்] அபர்யவஸாநவ்ருத்த்யா
ஆத்மாவளவுஞ்செல்லுதல். இதுதான் தத்பர்யந்தமாயல்லதிராமையாலே அவ்வளவுஞ் செல்
லுதல். [உடனேயுண்டான்] அதுதன்னிலும் வாசிவைத்துபுஜித்திலன். [உண்டான்]
எனக்கு அவகாஶம் வையாதே தானே போக்தாவானான். [திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரை
யென்னப்பன்] தானேபோக்தாவாய்புஜித்தமை, அவ்வூரிற்சோலையும் வடிவும் கோட்சொல்லித்
தரும் அழகு வளராநின்றுள்ள சோலை. [கருவளர்மேனி] கறுப்புவளராநின்றுள்ள வடிவு.
* ஸதைகரூபம் * என்கிறது, இவ்வளவிற் கண்டிலோம். [நங்கண்ணன்] ஆச்ரிதபவ்யனான
க்ருஷ்ணன். [கள்வங்கள்] முகப்பில் ஒன்றாய், முடிவில் ஒன்றாயிருக்கும் வ்ருத்திகள்; அடி
மைகொள்வாரைப்போலேபுகுந்து தான் வ்யாமோஹமாய்த்தாழநிற்கையும், விரோதியான ஶரீரத்
தைக் கழித்துத்தரவென்றுபுகுந்து தேஹாத்மவிபாகம் பண்ணமாட்டாதொழிகையும், போக்ய
மாய்ப்புகுந்து தான் போக்தாவாகையும், என்பேறாகப் புகுருகிறானாகப்புகுந்து தன்பேறாகத்
தலைக்கட்டுகையும், இதடங்க வடிவில் வேறுபாட்டாலே தோற்றியிருக்கையும். இத்தலையில்
ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்த்தது, தன்னாத்மாபஹாரத்தாலே யாய்த்து. ... (5)

ஆறும்பாட்டு. "அவன் க்ருத்ரிமனென்றறிந்தால் அதிலேகிடந்து நெஞ்சாறல்படாதே யகன்றுலோ நீர்?" என்ன; அவனைக் கண்டவாறே, அவ்வஞ்சனைகளை மெய்யென்றிருப்பன்" என்கிறார்.

எங்கண்ணன்கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும் *
அங்கண்ணனுடைய என்னாருயிர்க்கோதிது *
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பியிராப்பகல் *
என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே. 6

[எங்கண்ணன்கள்வமெனக்குச் செம்மாய்நிற்கும்] எனக்கு பவ்யரைப்போலேயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுடைய வஞ்சநங்கள் எனக்குச் செவ்விதாய்த்தோற்றும். ஒருநாள் அவன் களவிலே யகப்பட்டால் பின்னைமீளமாட்டேன். அவன்முகத்திலே விழித்தவாறே அவன்செய்யுமவை யடைய மெய்யாயிருக்கும் எனக்கு. "எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்" என்றத்தை, "எனக்குச்சேமமாயிருக்கும்" என்று ஒருதமிழன் நிர்வஹித்தான். "நங்கண்ணன் கள்வங்கள்" என்று கீழ் முடிய 'எங்கண்ணன்' என்று தொடங்குவானென்னென்னில்; நாமென்றும் யாமென்றும் பர்யாயமாகையாலே, பொருளிசையந்தாதியாயிருக்கிறது. "எங்கண்ணன் கள்வங்கள்" என்று பாடமாகில் நேரே கிடக்கும்.[அங்கண்ணனுண்ட]அதிசபலனானவன் அநுபவித்த. அதிப்ரவணரை "அங்கண்ணர்"என்னக்கடவதிறே. [என்னாருயிர்க்கோதுஇது]கோதான என்னுத்மாவான இது. ஆத்மா கோதாம்படிகாணும் பரிமாறிற்று. [புன்கண்மை]பேகணிப்பு: பொல்லா நோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிர்ப்பெய்து" என்றுயத்து, நிர்வஹிப்பது. "இது தான் ஸப்தத்தோடே சேர்ந்திருக்கிறதில்லை, இந்த ப்ருதமானஅர்த்தத்தோடே ஸப்தத்தையுஞ்சேர வசிப்பிக்கும்படி எங்ஙனே?" என்று விசாரியாநிற்கச் செய்தே, 'கோதான இது திரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவும் உயிர்ப்பெய்ததாகவேணுமிறே; அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன். ஜீயர் போரப்ரீதராயருளினர்" என்றருளிச்செய்வர். [எங்கண்ணனென்று-இராப்பகல் புலம்பி] முன்பு எனக்கு பவ்யனன க்ருஷ்ணனென்று அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே கூப்பிட்டு, அவன்வர்த்திக்கிற திருக்காட்கரையை ஏத்தாநின்றது; ராகவஸ்யநிவேஶநே என்னுமாபோலே. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என்னுயிரை நேராக புஜித்துப் பின்னையும் புஜியாதாரைப்போலே இருக்குமென்கிறார்.

காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணாவென்னும் *
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும் *
ஆட்கொள்வானொத் தென்னுயிருண்டமாயனால் *
கோட்குறைபட்டது என்னாருயிர்கோளுண்டே. 7

[காட்கரையேத்தும்] அவனிலும் அவன்இருந்தவூரை ஏத்தும். [அதனுள் கண்ணாவென்னும்] பரத்வத்திற்காட்டில் அவ்வூரிற் புகுந்தபின்புஉண்டானஏற்றம். "என்கண்ணன்" என்று, காட்கரையேத்தும்; அவ்வூரையேத்தா, அவனையேத்தும்; இரண்டுக்கும் புறம்பு போகிறதில்லை. [வேட்கைநோய்கூரநினைந்து] அபிநிவேஶம் மிகும்படி யநுஸந்தித்து. [கரைந்துகும்] சிதிலமாய் ஓரவயவியென்று ப்ரதிபத்திபண்ணாதபடி யுகும். [ஆட்கொள்வானொத்துஎன்னுயிருண்டமாயனால்] அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, என்னை வெறுந்தறையாக்கின ஆஶ்சர்யபூதனாலே; கீழ் "திருவருள்" என்று மறைத்துச் சொன்னத்தை வெளியிடுகிறார். கிட்டினபோது தாழநின்று மின்மினி பறக்கப் பரிமாறின ஆஶ்சர்யம். [என்னாருயிர் கோளுண்டே கோட்குறை பட்டது] என்ஆத்மாவை நிஶ்ஶேஷமாக புஜிக்கச் செய்தேயும் (இத்தலையிலேசிறிது ஶேஷித்தது;) அவன் ஸாபேக்ஷனாய்ப் போகையாலே, இத்தலையிலே இன்னம் சிறிது ஶேஷித்ததென்றிருக்கிறார்; இப்போதிருந்து க்லேஶப்படக் காண்

கையாலே சிறிது தொங்கிற்றுண்டென்றிருக்கிறார். ஒருஸர்வஜ்ஞன், இல்லாததொன்றிலே இத்தனை வ்யாமோஹம் பண்ணக்கூடாதென்றிருக்கிறார். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. நாள்தோறும் என்னையநுபவியாநின்றாலும் பெறாப் பேறுபெற்றாற் போலே புஜிக்கிற இவனுடையகுணவத்தை பொறுக்கவொண்கிறதில்லையென்கிறார்.

கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான் *
நாளுநாள்வந்து என்னைமுற்றவுந்தானுண்டான் *
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு *
ஆளன்றேபட்டது என்னாருயிர்பட்டதே * 8

[கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்] இதுக்குப்பலபடியும் அருளிச்செய்வர். என்பக்கல் ஒரு உபகாரங்கொண்டன்றிக்கே நிர்ஹேதுகமாக என்னாத்மவஸ்துவை யநுபவித்தான்; அதவா, இதுக்குமுன்பு இப்படியிருப்பதொரு சரக்குப்பெற்றறியாதானாய் என்பக்கலிலே அபிநிவிஷ்டனானானென்றுமாம்; என்னால் தான்கொள்ளப்படாதிருக்க, தான் என்னைக் கைக்கொண்டானென்னுதல். [நாளுநாள்வந்து] ஒருநாள் புஜித்து "இனி இதுநாம் புஜித்ததன்றோ?" என்று கைவாங்கியிருந்தானோ? நாள்தோறும் நாள்தோறும்வந்து. அவனுடைய * அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்இருக்கிறபடி. [என்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்] அணுபரிமாணமான இவ்வஸ்துவை விபுவானதான் விளாக்கொலைகொண்டு அநுபவித்தானென்கிற இது தனக்கு ஏற்றமாம்படி கௌரவியாநின்றான். "சிறியவென்னாருயிர்" என்றவது தம்மைப்பார்த்து; அவனுடைய அநுபவத்தைக்கொண்டுசொல்லுகிறார் இது. [காளநீர்மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பற்கு] கறுத்தநீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையனாய், அம்மேகந்தான் வர்ஷிக்கும் ஸ்தலத்திலே படிந்தாற்போலே திருக்காட்கரையிலே வந்து ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிகபந்துவுக்கு. வடிவழகுஅது; ஊர் அது; தனக்கு என்னகுறையுண்டாய் இப்படிபடுகிறான்! [ஆளன்றேபட்டது!] அடிமையன்றோ புக்கது? ராவணாதிகளைப்போலே எதிரம்புகோத்தேனோ? [என்னாருயிர்பட்டதே] ஓர் ஆத்மவஸ்து படும்பாடே இது! எதிர்த்தார் உடம்பிழத்தல், புண்பட்டதுக்கு மருந்துவைத்தாற்றுதல் செய்யுமத்தனையிறே; இங்கு ஆருயிரிறே நோவுபட்டது; குணத்தால்வரும்நோவு ஸ்வரூபகதமாய் பரிஹாரமில்லையிறே. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. 'நீரேயோ இப்படிப்பட்டீர்! குணாநுபவமே யாத்ரையான நித்யஸூரிகளும் படும்பாடு இதுவன்றோ?' என்ன, 'அவர்கள்தான் நான் பட்டது பட்டார்களோ?' என்கிறார்.

ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது *
பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயதோர் *
காரேழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள் *
சீரேழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே. 9

[ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது] நான்பட்டபாட்டை நித்யஸூரிகளிலே தான் பட்டாருண்டோ? பகவத் குணங்களுக்கு அபூமியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே நான்பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலே உள்ளவர்கள்தான் பட்டார்களோ? என்கிறார். 'இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிர்பட்டது?' என்று எம்பெருமானார். 'எல்லாரும் குணாநுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவர்க்கு இவ்வாசி கூடினபடி யென்? என்று நான் கேட்க, நவோடையான ஸ்த்ரீக்கு பர்த்தாவினுடைய கரஸ்பர்ஶம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவதாமாபோலே, இவர் அநுபவத்தில் புதியராகையாலே வருகிறதுகாணும்' என்று சீயர் அருளிச்செய்தார். உயிரையழித்த ஹேதுக்களைச் சொல்லுகிறபடி-மேல், [பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயதோர்] - பெரிய இதழையுடைய தாமரைபோலே யிருந்துள்ள கண்ணையும் சிவந்தவாயையுமுடையனாய்.

[காரெழில்மேகத்தென்காட்கரைகோயில்கொள்] கறுத்தவெழிலையுடைத்தான மேகம் போலே வடிவையுடையனாய்த் திருக்காட்கரையைக் கோயிலாகவுடையனாய். [சீரெழில்நால் தடந்தோள்] வீரஸ்ரீயையும் எழிலையுமுடைத்தாய், கல்பகதரு பணைத்தாற்போலே நாலாய்ச் சுற்றுடைத்தான தோள்களையுடைய. [தெய்வவாரிக்கு] தெய்வங்கள் படுங்கடலுக்கு. வாரி - கடல். தைவங்களுக்கு உத்பாதகனுக்கு. அபிமானிகளுக்கு உத்பாதகனானவன் கிடீர், அபிமாநஶூந்யனான என்னையழித்தான்! வடிவழகையும் அவ்வூரில் இருப்பையுங் காட்டியாய்த்து இவரையழித்தது. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. தம்மோடு கலந்த எம்பெருமானுக்குத் தம்மிலும் அபிநிவேசம் மிக்கிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

வாரிக்கொண்டுஉன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று*
ஆர்வுற்றவென்னையொழிய என்னில்முன்னம்
பாரித்து* தான் என்னைமுற்றப்பருகினான்*
காரொக்கும் காட்கரையப்பன் கடியனே. 10

[வாரிக்கொண்டு] "இவ்வஸ்துவில் பிறர்க்கு ஒன்றும்ஶேஷியாதபடியாக புஜிக்கக் கடவோம்" என்றிருந்தாராய்த்து. அதாவது - "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்று பாரித்தது. அநந்தவைநதேயாதிகளுக்கும் அடிமைசெய்யவிடங்கொடேன்" என்றிருந்தாராய்த்து; (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே. [உன்னை] ஸர்வஶேஷியான வுன்னை. [விழுங்குவன்] ஶேஷபூதனுக்குக் கைங்கர்யமேயிறே தாரகம். [காணில்] உன்னைக்காணப்பெறில். [என்று ஆர்வுற்ற] இப்படி யபிநிவேசித்த - ஆர்வத்தையுற்ற. [என்னையொழிய] என்னளவு பாராதே. [என்னில் முன்னம் பாரித்து] நான் பாரித்தவளவுமன்றிக்கே நான் பாரித்தகாலத்துக்கு முன்பே பாரித்து. ஆசார்யவிஷயீகாரத்துக்குப்பின்பிறே இவருடைய பாரிப்பு; ஸம்பந்தத்துக்குத் திரஸ்காரஹேதுவில்லாமையாலே, அவனுடையபாரிப்பு ஸத்தாப்ரயுக்தமிறே. [தானென்னை] விபுவாய் ஸ்வதந்த்ரனான தான், அணுபரிமாணனாய்ப்பாரதந்த்ரனானவென்னை. [முற்றப்பருகினான்] தன்குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி என்னை நீராக்கி நிஶ்ஶேஷமாகப்பருகினான்; * வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம் லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ * என்கிறபடியே; இத்தலையையழித்துப் பரிமாறினானென்றபடி. உண்டபடி சொன்னார் கீழ்; உண்டவனுக்குத் தண்ணீரும் அபேக்ஷிதமிறே; ஆகையாலே, தண்ணீர் குடித்தபடி சொல்லுகிறார். அவனுடைய * உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீரிருக்கிறபடியிறே யிது. [காரொக்குங்காட்கரையப்பன்] பரமோதாரனாய் ஸந்நிஹிதனானவன். [கடியனே] போகதசையில் விரைந்திருக்கும். இரண்டுதலையாய்ப் பரிமாறப்புக்கால் எதிர்த்தலைக்கு இடம் வையான். .... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி யப்யஸிப்பார்க்கு, ஜந்மம் முடிந்து அதுக்கடியான ஸம்ஸாரமும் நசிக்குமென்கிறார்.

கடியனாய்க் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை*
கோடிமதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*
வடிவமையாயிரத்திப்பத்தினால்சன்மம்
முடிவெய்தி* நாசங்கண்டீர்கள்எங்கானலே. 11

[கடியனாய்க்கஞ்சனைக் கொன்றபிரான்தன்னை] கம்ஸன் தான் நினைத்த நினைவை அவன் தன்னோடேபோம்படி பண்ணினான். [கடியனாய்] தன்பக்கலின்றிக்கே வந்தேறி யென்கை. "கொண்ட சீற்றம்" என்னக்கடவதிறே. [பிரான்தன்னை] முன்பு உபகாரகனானவன் கிடீர் நம்மையழித்தான்! உகந்தாரையழிக்கையிறே பாதகமாவது; விரோதிகளையழிக்குமது உபகாரமிறே. [கொடிமதிள்தென்குருகூர்] கம்ஸவிஜயத்துக்குக்கொடிகட்டிற்றுத்திருநகரியாய்த்து;

ஸ்வாமிவிஜயத்துக்கு, உரியவடியாரிருந்தவிடத்தேயிறே கொடிகட்டுவது. [வடிவமையாயிரம்] ஸமுதாயசோபையையுடைத்தாயிருக்கை. கட்டடங்க அழகிதாயிருக்கை. விஜயமுண்டாகையாலேப்ரஸஸ்திமாலைகளுஞ் செல்லாநிற்குமிறே. [சன்மம்முடிவெய்தி] ஜந்மபரம்பரைக்கு அவஸானத்தைலபித்து. [நாசங்கண்டீர்களெங்கானலே] ஜந்மத்துக்கு அடியான ஸம்ஸாரமும் நசிக்கும். கானல் - ம்ருகத்ருஷ்ணிகை. இன்னமிங்கே பிறக்கவிராதே, பகவத்குணாநுஸந்தாநம் ஸாத்மிக்கும் தேசத்திலே புகுவர்கள். .... (11)

<table>
<tr>
<td>திருவாய்மொழி
நூற்றந்தாதி</td>
<td>உருகுமாலென்னெஞ்சமுன்செயல்களெண்ணிப்
பெருகுமால்வேட்கையெனப்பேசி — மருவுகின்ற
வின்னாப்புடனவன்சேரெய்ந்துறைத்தமாறன்சொல்
என்னச்சொல்லாதிருப்பதெங்கு.</td>
</tr>
</table>

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி — எங்கானல்ப்ரவேசங்கள்.

கீழ் அப்ரீதிகர்ப்பகுணாநுஸந்தாநத்தாலே மிகவும்ப்ரீதரானவர், பாக்யஹாநியாலே அப்ரீத்யம்சமே தலையெடுத்து, அவனைப்பெற்றுப்பிழைத்தல், பெறுவிடில் முடிதலாம்படியான தம்முடைய தசையை அந்யாபதேசத்தாலே யருளிச் செய்கிறார்.

இயற்கையிலே புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, அவன் வடிவழகிலே யீடுபட்டு அவஸந்நையாய், தன் ஆற்றாமை கைகொடுக்கத் தன் உத்யாநத்திலே சென்று, அங்கிருக்கிற பக்ஷிகளைக்குறித்து, "பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களம்" என்கிறபடியே தூது போவார்க்கு அருமைப்பட்டு அறிவிக்கவேண்டாதபடி திருமூழிக்களத்திலே வந்து நின்றருளினான்; தனக்கு நல்லாரை விடமாட்டாதவனாகையாலே. நம் தசையறியாதிருந்தானத்தனை; க்ருபாவானாகையாலே நம் தசையறிவிக்கவரும்; "உம்மைப் பிரிந்தார் தரிப்பரோ?" என்று அறிவிக்கவேணும் என்று அவற்றை ஸவிநயமாக இரக்கிறாளொருபிராட்டி பேச்சாலே தம்தசையை அருளிச்செய்கிறார். * அஞ்சிறையமடநாரையிலே, "நம்பக்கல் அபராதத்தாலே வாராதொழிந்தானத்தனை; அவனுடைய அபராத ஸஹத்வத்தை யறிவிக்கவரும்" என்று அபராதஸஹத்வபர்யந்தமாகத் தூதுவிட்டாள்; * வைகல்பூங்கழிவாயில், "நல்லது கண்டால் கால்தாழுமவனாகையாலே திருவண்வண்டூரில் ஸம்ருத்தியைக்கண்டு கால்தாழ்ந்தானத்தனை. நம்மார்த்தியை யறிவித்தால் தன் இனிமையில் நெஞ்சுவைப்பானொருவனல்லன்" என்று அதுபர்யந்தமாகத் தூதுவிட்டாள்; * பொன்னுலகாளியில், திருக்கோளூரேறப்போக" என்று தன்னுடைய நகரோபவாத்தளவுஞ்சென்று பலஹாநியாலே போகமாட்டாதேயிருக்கிற பிராட்டி, பின்னையும், அவன் வரக்காணாமையாலே, "வாராதொழிகைக்கு நிபந்தநம் - தன் ஐச்வர்யப்ராப்பாலே; தான் ஆச்ரிதரோடு ஏகரஸனாகையாலே வரும்" என்று ஐகரஸ்யம் பர்யந்தமாகத் தூதுவிட்டாள்; இதில், "தனக்கு நல்லராயிருப்பாரை விடமாட்டாமையாலே வாராதிருந்தானுமித்தனை, தன்வடிவழகது. குணங்களவை, ஆனபின்பு, பிரிந்தார்க்கு ஜீவித்திருக்கப்போமோ?" என்று அவன் வடிவழகும் குணங்களும் பர்யந்தமாகத் தூதுவிடுகிறாள். ....

முதற்பாட்டு. சில நாரைகளைக் குறித்து அவன் தன்னழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என் தசையை அவனுக்கு அறிவித்துவந்து உங்கள் திருவடிகளை என்தலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிறாள். *

எங்கானலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்*
செங்காலமடநாராய்! திருமூழிக்களத்துறையும்*
கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக்கூத்தர்க்கென்தூதாய்*
நுங்கால்களென்தலைமேற் கெழுமீரோநுமரோடே ! 1

[எங்கானல்] பகவத்விஷயத்தில் உபகாரகரோடு ஐகரஸ்யம் ப்ராப்தமாயிருக்க, ‘எம்’ என்றது - ஒன்றைத் தம்மதாக்கிக் கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாத உபகாரஸ்ம்ருதியாலே சொல்லுகிறது. பிறர்க்கு உபகரிக்கைக்காகவரும் மமகாரம் உத்தேச்யமாயிருக்குமிறே. தன்னை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆக்கினவன்றே தன்னதடங்கலும் அங்குத்தைக்கு சேஷமாயிருக்க, உபகாரஸ்ம்ருதியிறே இப்படி சொல்லுவித்தது. ஆத்மஸமர்ப்பணத்துக்கும் அடி இதுவிறே. கானலென்கிறது - கடற்கரைச்சோலையாதல், நெய்தல்நிலமாதல். [அகங்கழிவாய்] உள்ளான கழியிடத்து. அந்தர்க்ருஹப்ரவேசத்துக்கு அநுமதி வேண்டாதபடியிறே இவை அந்தரங்கமாயிருக்கிறபடி. *கதிதாநி ரஹஸ்யாநி* என்கிறபடியே வர்த்தியாநின்றன. [இரைதேர்ந்து] இரை தேடி; (க்ருஹே புக்தமசங்கிதம்) என்கிறபடியே: பண்டு தனக்கு உபகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறாள், இப்போது உபகரிக்கைக்காக. [இங்கு] இத்தலையையழித்துத் தூதுவிடவேண்டும்படி அகலவிருந்த அவனைப்போலன்றியே, ஸந்நிஹிதராகப் பெற்றேனென்கிறாள். [இனிதமரும்] இனிதாக நம்மோடே ஸஹவாஸம் பண்ணப்பெறுகை; விலக்ஷணபோகங்களை புஜித்து வர்த்திக்குமென்றுமாம். [செங்கால] சிவந்த காலையுடைய. என் மடியிலேயிருக்கும் கால்போலேயிருந்ததீ நான் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப் புகுகிறகாலும். [மடநாராய்] பவ்யமான நாராய்! [திருமூழிக்களத்துறையும்] தூதுபோவார்க்கு அடுத்தணித்தாகத் திருமூழிக்களத்திலே நிற்கையாலே, பரமபதத்திற்காட்டில் ஏற்றமிருக்கிறபடி. [கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக்கூத்தர்க்கு]. ஒப்பனையையும் மநோஹாரிசேஷ்டிதத்தையும் இரண்டையும் எனக்கு ஆக்கிவைத்தவர்க்கு. ‘எம்’ என்கிறது ஒப்பனையிலும் சேஷ்டிதத்திலுமிரண்டிலுமாகிறது. ‘எம்’ என்று - ஆத்மநி பஹுவசநம். [என் தூதாய்] அவ்வொப்பனையிலும் சேஷ்டிதத்திலுந்தோற்று அவனைப்பெற்று ஜீவித்தல், இல்லையாகில் முடிதலாயிருக்கிற என் தூதக்ருத்யத்திலே யதிகரித்து. [நுங்கால்களென்தலைமேல்] உபகாரகரான உங்களுடையகாலை, நீங்கள் உபகரிக்க ஜீவிக்கவிருக்கிற என்தலைமேலே; மயிர்கழுவிப் பூச்சூட விருப்பாரைப் போலே. அவற்றின் காலாகில் இவள் தலையிலேயிருக்கக் கண்டன; இவள் தலையாகில் அவற்றின் கால் வைக்கக் கண்டிருந்தது; இரண்டும் பரார்த்தமாயிருந்தபடி. [கெழுமீரோ] ஒரு விதிகொண்டு ப்ரவர்த்திக்க வேண்டாவாய்த்து இங்கு; அவனுக்காக்கினவாறே உங்களதாயிருக்குமிறே. கொடுவந்துசேரிகோளோ? [நுமரோடே] (ஸபுத்ரபௌத்ர: ஸகண:) என்னுமாப்போலே, ஸபரிகரமாக. (ஆசார்யவதாசார்யபுத்ரே வ்ருத்தி:) என்னக் கடவதிறே. .... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. சில குருகினங்களைக் குறித்து, “தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்தவிருப்பை நானிழிந்தேபோமித்தனையோ?” என்றறிவிப்புங்கோளென்கிறாள்.

நுமரோடும்பிரியாதேநீரும் நுஞ்சேவலுமாய்
அமர்காதற்குருகினங்காள்! அணிமூழிக்களத்துறையும்
எமராலும் பழிப்புண்டு இங்குஎன்? தம்மாலிழிப்புண்டு
தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமே? கேளீரே! 2

[நுமரோடும்பிரியாதே] “தமரோடங்குறைவார்” என்றுப்த்து ப்ராப்யவஸ்துவை சொல்ல நினைக்கிறது; அப்படியே இவையும் குறைவற்றிருக்கிறபடி. குறைவாளர் கார்யம் குறைவற்றார்க்குத் தீர்க்கவேண்டாவோ! உண்டார்க்கு பட்டினிகிடந்தார் பசி பரிஹரிக்க ப்ராப்தமிறே. [நீரும் நுஞ்சேவலுமாய்] சேவல்நினைவறிந்து பரிமாறும் நீரும், உம்முடைய கருத்தறிந்து பரிமாறும் சேவலுமாய். ஸம்ஶ்லேஷரஸமறியும் நீங்கள், பிரிந்தாருடைய

செல்லாமையும் அறியவேண்டாவோ! [அமர்காதல் குருகினங்காள்] பரஸ்பரம் பொருந்
தின காதல். ஆசையிலே, விஶ்லேஷத்தை பலிப்பியாதவாசையுண்டாகாதே! ஆசையிலுங்
குறைவற்று, விஶ்லேஷமுமின்றியிலே, கருத்தறிந்து பரிமாறவுங்கடவதாயிருப்பதே நீங்கள்
முன்னம்! "குருகினங்காள்" என்று ஸம்போதித்துவைத்து, தொடங்கின வார்த்தை
முடியச் சொல்லமாட்டாத பலஹாநியாலே அர்த்தோக்தியிலே யத்தை முடித்து, தானிருக்
கிறவிருப்பிலே, விஷண்ணையாகிறாள். [எமராலும் பழிப்புண்டு] அணிமூழிக் களத்துறை
யும்தம்மாலுமிழிப்புண்டு] காதாசித்க ஸம்ஶ்லேஷமே ஹேதுவாக பந்துக்கள் கைவிட்டார்
கள்; காதாசித்க ஸம்ஶ்லேஷத்தளவிலே தாமும் உபேக்ஷித்தார். பந்துக்கள் கைவிட்டதே
ஹேதுவாகக் கைக்கொள்ளவேணும்; பிற்பாடர்க்குக் காட்சி கொடுக்க வந்துநிற்கிற நிலையா
கையாலும் கைக்கொள்ளவேணும்; இரண்டும் என்னளவில் உபேக்ஷாஹேதுவாவதே! [இங்
கென்] இவ்விருப்புக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? தம்மைப்பெற்றிருக்கிறேனோ? பந்துக்
களைப் பெற்றிருக்கிறேனோ? இங்குள்ளார் கைவிட்டால் பின்பு தம்மெல்லைக்குள்ளே யாக்கிக்
கொள்ளவேண்டாவோ? பகவத்விஷயத்திலே யுட்புக வுட்புக, அன்று தொடங்கிக் கைவிடு
வர்களிறே ஸம்ஸாரத்திலுள்ளார். ("ஶ்ரீரஸமநந்தரத்திலே ஒரு தேசவிசேஷத்திலே பெற
வேண்டித்தான் ஆறியிருக்கிறேனோ?" என்று தன்னிலே விஷண்ணையாய், அத்தை) அவ்
வளவிலேவிச்சேதித்து, பின்னையும், தன்செல்லாமையாலே அவற்றைக்குறித்து வார்த்தை
சொல்லுகிறாள்:— [தமரோடங்குறைவார்க்கு] தம்பரிஜனங்களோடே அங்கே நித்யவாஸம்
பண்ணுகிற தமக்கு, நாங்களாகோமோ? என்று கேளுங்கோள். தாமும் தமக்கு 'நல்லாரு
மாயிருக்கிற விருப்புக்கு, "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றி
ருப்பாராகாரோ? என்று கேளுங்கோள். .... (2)

மூன்றும்பாட்டு. சில கொக்கினங்களையும் குருகினங்களையும் நோக்கி, தன் அழகு
காண்கைக்கு நாங்கள் யோக்யரல்லோமோ? என்றுகேளீர் என்கிறாள்.

தக்கிலமே கேளீர்கள் தடம்புனல்வாய் இரைதேரும்*
கொக்கினங்காள் குருகினங்காள் குளிர்மூழிக்களத்துறையும்*
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய்*
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே.

[தக்கிலமேகேளீர்கள்] நாம் ஒன்றிலே துணியும்படி அறுதியாகக் கேட்டுப்போருங்
கோள். அவன் இன்னம் "இதுவேணும்" என்றிருந்தானாகில் ப்ராணன்களை வருந்திநோக்
கிக்கொண்டு கிடக்கவும், "வேண்டா" என்றிருந்தானாகில் நாமும் ஒன்றிலே துணியும்படி
யும் அறுதியாகக்கேட்டுவிடுங்கோள். [தடம்புனல்வாயிரைதேரும்] மிக்க ஜலஸம்ருத்தியை
யுடைய பொய்கையில் நீரிலே இரைதேடுகிறவளவாயிருந்தது உங்களுக்கு. *உபவாஸ
க்ருஶாம்* என்கிறபடியே உபவாஸக்ருஶையான என்னைப்போலன்றியே, இரை மிடற்றுக்குக்
கீழ் இழியும்படியிறே உங்கள் பௌஷ்கல்யம்! [கொக்கினங்காள் குருகினங்காள்] குருகு
கொய்யடிநாரை. *யாம் கடீநாம் ஸஹஸ்ராணி* என்கிறபடியே. கண்ணுற் கண்டவற்றை
யடைய ஏவுகிறாள்; "சிலவற்றைப் போகவிட்டோம், அவை நங்கார்யம் தலைக்கட்டும்"
என்று ஆறியிருக்கும் விஷயமன்றே! [குளிர்மூழிக்களத்துறையும்] விரஹதப்தையாயிருக்கிற
எனக்கு அந்த ஶ்ரமஹரமான தேசத்தில் ப்ராப்தியரிதாவதே! [செக்கமலமித்யாதி] அக்
குளிர்த்திக்கு அடியான உள்ளில் வாசத்தடமிருக்கிறபடி; சிவந்தலர்ந்த தாமரைபோலே
யிருக்கிற கண்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவன் முதலுறவுபண்ணும் கண்; அந்
நோக்குக்குத் தோற்றாரையணைக்கும் கை! ஸ்பர்ஶத்துக்குத்தோற்றார் விழுந்திருவடிகள்;
திருவடிகளிலே விழுந்தாரை ஸாந்த்வநம்பண்ணி தரிப்பிக்கும் முறுவல். [அக்கமலத்திலை
போலுந்திருமேனி] அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநமான வடிவு. அவயவங்களுக்குப் பரபாகமான
செந்தாமரையிலைபோலே யாய்த்துத் திருமேனி. வெண்டாமரையென்னில் விஜாதியமென்று,
'அக்கமலம்' என்கிறது. [அடிகளுக்கு] அந்த அவயவசோபையையும் வடிவழகையுங்காட்டி

யெழுதிக்கொண்டவர்க்கு. இவ்வடிவழகுக்குத் தோற்று வைவர்ண்யத்தை தரித்திருப்பார் அங்குத்தைக்கு அயோக்யரோ என்று கேட்டுப் போருங்கோள். அவன் புருஷோத்தமனானால், இவள் * நாரீணமுத்தமையாம்போது இப்படியேயிருக்கவேணுமிறே. .... (3)

நாலாம் பாட்டு. சில மேகங்களைநோக்கி, 'என்வார்த்தையை யவனுக்குச் சொன்னால் உங்களைத்தண்டிக்குமோ?' என்கிறாள்.

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய்*
திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்!*
திருமேனி அவட்கருளீரென்றக்கால்* உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே. 4

[திருமேனியடிகளுக்கு] ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளையொழிய வடிவழகாலே ஸர்வஸ்வாமியென்று தோற்றும்படி யிருக்கிறவர்க்கு; வடிவழகாலே ஜகத்தையடையத் தோற்பித்து அடிமைகொண்டிருக்கிறவர்க்கு என்றுமாம். *அவசா: ப்ரதிபேதிரே* என்கிறபடியே ப்ரதிகூலர்க்கும் ஆகர்ஷகமாயிறே வடிவிருப்பது. [தீவினையேன் விடுதூதாய்] ஸர்வஸாதாரணமான உடம்பையிழந்து உங்கள் காலிலேவிழவேண்டும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய தூதக்ருத்யத்திலே யதிகரித்து. [திருமூழிக்களமென்னும்] ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக வந்து நிற்கிறஇடமென்று ப்ரஸித்தமான தேசம். [செழுநகர்] பரமபதத்திற்காட்டில் உண்டான ஏற்றம். செழுநகர்வாய் வர்த்திக்கிற அழகியமுகில்காளென்னுதல்; செழுநகர்வாயடிகளுக்குச் செப்புமின்களென்னுதல். [திருமேனியவட்கருளீர்] பரார்த்தமான உடம்பை ஆசைப்பட்டார்க்குக் கொடுத்தாலாகாதோ? (பக்தாநாம்) என்கிறபடியே, இவ்வுடம்பு ஆசைப்பட்டாரதன்றோ? என்றுசொல்லுங்கோள். காமினிகளுக்கு ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் வடிவிலேயிறே அபேக்ஷை. [அருளீர்] ப்ரணயித்வமன்றோ குடிபோய்த்து; க்ருபையும் மறுத்ததோ? [என்றக்கால்] *வாசா தாமமவாப்நுஹி* என்று உங்களுக் கொருவார்த்தை யன்றோ வேண்டுவது! [உம்மை] இப்படி உபகாரகரான உங்களை. [தன்திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே] உங்கள்வடிவிற் புகரையும்போக்கி நிர்மலமான ஆகாசத்தினின்று உங்களையோட்டுமோ? உங்களுக்கு இதுக்கு முன்பில்லாதவற்றையும் உண்டாக்குமதொழிய, பண்டுள்ளவற்றைத் தவிர்த்து உங்களை தண்டிக்குமோ? •அல்ப ஸாத்ருஶ்யத்தைத்தவிர்த்து, *பரமம் ஸாம்யமுபைதி* என்கிறபடியே ஸர்வதாஸாத்ருஶ்யத்தையும் தந்து, ஆகாசமாத்ரஸ்த்திதிகளன்றிக்கே பரமாகாசத்தையுந்தாரானோ? உங்களுடைய உக்திமாத்ரத்தாலே எனக்கும் உங்களுக்கும் ப்ரயோஜநமொத்திருக்க, ஆறியிருக்கக்கடவிகோளோ? ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. "எங்கள் வார்த்தையை அவன் அங்கீகரிக்குமோ?" என்றிருந்தனவாக 'பரமபதத்திற்பண்ணின ஆதரத்தை என்பக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகரியாதொழியான்; ஆனபின்பு, எனக்காக ஒருவார்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்யவேணும்' என்கிறாள்.

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகும்*
ஒளிமுகில்காள்! திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத் தீவினையேன் மனத்துறையும்*
துளிவார்கட்குழலார்க்கென்தூதுரைத்தல் செப்புமினே. 5

[தெளிவிசும்புகடிதோடி] நிர்மலமாய் நிராலம்பனமான ஆகாசத்திலே, பூமியிலே ஸஞ்சரித்தாற்போலே கடுநடையிலே ஸஞ்சரித்து. இவற்றின் த்வரையெல்லாம் தன் காரியத்துக்கு உடலென்றிருக்கிறாள். [தீவளைத்துமின்னிலகும்] கொள்ளிவட்டம்போலே மின்விளங்காநிற்கிற. தன்வடிவில் இருட்சிக்குக் கைவிளக்குக்கொண்டு திரிவாரைப் போலேயாய்த்து மின்னிக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறபடி. [ஒளிமுகில்காள்] பரபாகத்தாலே அழகியதான வடிவையுடைய முகில்காள்! [திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு]. திருமூழிக்களத்திலே நித்ய

வாஸம் பண்ணுகையாலே புகர் மிக்கிருக்கிறவர்க்கு. அவன் வடிவுக்குப் போலியாயிறே உங்கள் வடிவிருப்பது. [தெளிவிசும்பித்யாதி] பரமபதத்திற்பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை என் நெஞ்சிலே பண்ணி வர்த்தியாநின்றான். [தீவினையேன்] நெஞ்சிலே ப்ரகாசியாநிற்க, காணவொண்ணாதபடி பாபத்தைப் பண்ணினேன். இதுக்கு சிற்றாள்கொண்டான், "கொம்பது பருத்தியாக அங்காடி பாரித்து, தனக்கு பரமபதங் கலவிருக்கையாயிருக்க, அத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு ஸங்ஹிதரைப்போலேயிருக்க என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசியாநின்றான்" என்று. இதுதான் இத்திருவாய்மொழிக்குச் சொன்ன வாக்யார்த்தத்தோடு சேராது; ஓரோர் அவஸரங்களிலே சொல்லிப்போம் வார்த்தையிறே. [துளிவார்கட்குழலார்க்கு] துளியொழுகும் மதுவையுடைத்தான திருக்குழலையுடையவர்க்கு; வல்லார் பூமுடித்தால் பூத்தோற்றக்கடவதன்றிக்கே மதுவொழுகக் காணுமத்தனையிறே. [என் தூதுரைத்தல் செப்புமினே] தலையிற் பூச்சருகாயிருக்கிற என் தூதவாக்யத்தை யவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். அபிநிவிஷ்டராய்த் தாமே வருவாராகச்சொல்லிவைத்து, இப்போது தூதுவிடவிருக்கிறபடியை யறிவியுங்கோள்.5

ஆறாம் பாட்டு. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, 'உங்கள்வார்த்தை விலை செல்லும்படி பிராட்டிஸந்நிதியிலே சொல்லுங்கோள் என் தூதவாக்யத்தை' என்கிறாள்.

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய்வண்டினங்காள் !*.
போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும்*
மாதரைத்தம்மார்பகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய்மாற்றம்*
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. 6

[தூதுரைத்தல் செப்புமின்கள்] என் தூதவாக்யத்தை யறிவிக்கவமையும்; கொண்டு வரவேண்டா. [தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்] இனியபேச்சையுடைய வண்டுகாள்! அவன் அநாதரிக்கிலும் உங்கள் பேச்சினிமையாலே வரவேண்டும்படியிறே பேச்சிருப்பது. பெருமாளும் இளையபெருமாளும் கையும் வில்லுமாய் வருகிறபடியைக் கண்டு, "இவர்கள் வாலிவரவிட வருகிறார்களோ?" என்று அஞ்சி மஹாராஜர் நாலு மூன்று யோஜநம் அவ்வருகேயோட, மீண்டுவந்து *ஏகம்து:கம்ஸுகஞ்சநௌ* என்று விஜாதீயமான இரண்டுதலையும் பொருந்தும்படியாக *அத ஸம்ஸ்காரஸம்பந்ந:* என்கிறபடியே வார்த்தை சொன்னானிறே. [போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழில்] பூக்களிலே இரைத்துக்கொண்டும்துபானம் பண்ணும் பொழிலென்னுதல் போதிலே - காலத்திலேயென்னுதல். உங்களுக்கு மீட்சியிலேயாகவும் வேண்டா. தநிமுகாதிகள் காப்பாருமில்லை; முன்பு மதுபானம்பண்ணுகிறவர்களோடே மதுபானம்பண்ணவமையும். [மாதரைத் தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு] நீங்கள் சொல்லுமத்தனையேவேண்டுவது. உங்கள்வார்த்தைகேட்டிருக்கவும், கேட்டுக்கொண்டாடுகைக்கும் புருஷகாரமுண்டென்கை. [என்வாய்மாற்றம் இத்யாதி] • என்பாசுரமான தூதவாக்யத்தைச் சொல்லப் பார்த்திகோளாகில்! என்னுடைய அழகியவளையும் கலையும் ஶிதிலமானபடியைச்சொல்லுங்கோள்! செப்புதிகோளாகில், அதுதானே எனக்குச்சுடர்வளையும் கலையுமென்னுதல். அறிவிக்குமதே குறை, அவர்வரவு தப்பாது. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "சிலரோடே கலந்து அவர்களைத் துறந்து அதுவே புகழாக விருக்கை போருமோ என்று அவர்க்கறிவியுங்கோள்" என்கிறாள்.

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டு அருவினையேன் தோள்துறந்த*
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண்*
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாள்ஓர் தூய்மாற்றம்*
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள் ! எனக்கொன்றுபணியீரே. 7

[சுடர்வளையுங்கலையுமித்யாதி] இத்தலையில் தனக்கு ப்ரயோஜநமான அம்சத்தைக்

கொண்டு என்னைப் பொகட்டுப்போனான்; தனக்கு தாரகமானவற்றைக் கொண்டு அல்லாதவற்றைப் பொகட்டுப்போனான்; கைக்கடங்கினத்தையுங்கொண்டு மடிச்சரக்கையுங் கொண்டு போனான். [அருவினையேன்] ஆதரித்துவந்து கலந்தவன், பொகட்டுப்போம்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [தோள்துறந்த] அந்த வ்யாமோஹமெல்லாங்கொண்டு தோளுக்கவ்வருகு போகமாட்டிற்றிலன் போலேகாணும் அவன் தான். [படர்புகழான்] "தன்னலல்லது செல்லாதாரை இங்ஙன் விடவல்லாரில்லை" என்று இதுவே புகழாகக் கொடியும் காளமுமெடுத்துப் புகழ்விக்துக்கொண்டிருக்கிறுனாய்த்து. [திருமூழிக்களத்துறையும்] தூரஸ்தனென்று ஆறியிருக்கவொண்ணாதபடி திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை. [பங்கயக் கண்சுடர்பவளவாயனை] பொகட்டுப்போனானென்று பொகட்டிருக்கவொண்ணாத அவயவ ஶோபையையுடையவனை; என்னை இப்பாடுபடுத்துகையாலே புதுக்கணித்த அவயவஶோபையுடையவனை யென்றுமாம். [கண்டு] அந்நோக்கையும் முறுவலையும் காண்கையாலே, உங்களுக்கு என்னிற்காட்டில் பேறு முற்பட்டிறே இருக்கிறது. [ஒருநாள்] ஒருநாளேயமையும், பிற்றைநாள் சொல்லவேண்டுவதில்லை. இரண்டாநாள் சொல்லுமது பழியென்றிருக்குமவளிறே. [ஓர்தூய்மாற்றம்] அத்விதீயமான நல்லவார்த்தை, முடிகிறாளொரபலையுஜ்ஜீவிக்கச் சொல்லுகிற வார்த்தையிறே. [படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள்] பரந்தபொழிலிடத்தே வர்த்திக்கிற குருகினங்காள்! நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க, நீங்கள் ஜீவித்துக்களித்திருக்கை போருமோ? நான் முடிந்தால் உங்களுக்கு இந்தச்சோலைப் பரப்பெல்லாம் நோக்கித்தருவார் ஆர்? [எனக்கு] என்வடிவிருக்கிறபடி கண்டிகோளிறே. [ஒன்று பணியீரே] இரண்டாம் வார்த்தை சொல்லவேண்டா. [பணியீரே] தான் ஜநககுலத்திலே பிறக்கவுமாம், எதிர்த்தலை திர்யக்குகளாகவுமாம், பகவத்விஷயத்தில் கடகரைச் சொல்லும்படியிறே யிது. ... (7)

எட்டாம் பாட்டு. சில வண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, 'அங்குத்தைக்கு பயப்படவேண்டாதபடி ஸாரக்ஷிதமான தேசத்திலே யிருக்கப் பெற்றோம்: இனி என் ஆர்த்தியை யறிவியுங்கோள்' என்கிறாள்.

எனக்கோன்றுபணியீர்கள்இரும்பொழில்வாய்இரைதேர்ந்து*
மனக்கின்பம்படமேவும்வண்டினங்காள்தும்பிகாள்*
கனக்கோள்திண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்*
புனக்கோள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே. 8

[எனக்கொன்று பணியீர்கள்.] நீங்கள் ஒருவார்த்தை சொல்லாவிடில் முடியும் தசையாயன்றோ என் தசையிருக்கிறது. [இரும்பொழில் வாயிரைதேர்ந்து] பரந்தசோலையிடமெங்கும் புக்கு இரைதேடி. [மனக்கின்பம்படமேவும்] மநஸ்ஸிலே இனிமை பிறக்கும்படியன்றோ நீங்கள் கலக்கிறபடி. விரஹத்தால் வரும் க்லேசம் பலியாதபடியாகக் கலவாநின்றதாய்த்து- பிரிவிலும் வற்றாத ஆனந்த முண்டாம்படி கலவாநின்றதாய்த்து. [கனக்கொளித்யாதி] கனத்துத் திண்ணிதான மதிள் சுற்றும் சூழ்ந்திருந்துள்ள திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவர்க்கு. அத்தலையில் ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தால், ரக்ஷை தேட்டமாயிறே யிருப்பது. அவனோடே கிட்டிக்கலக்கப் பெருமையாலே ஒருவரும் ஓராற்றுமையுண்டு; அவனுக்கு எங்கே என்னதீங்கு வருகிறதென்றும் ஓராற்றுமையுண்டு; அதிலே ஒன்று தீரப்பெற்றது முந்தரமுன்னம். [புனக்கோள்காயாமேனிப் பூந்துழாய் முடியார்க்கே] தன்னிலத்திற் காயாவின் நிறம்போலேயாய்த்து நிறமிருப்பது. அவ்வடிவழகுக்குமேலே ஒப்பனையழகையும் உடையவர்க்கு அநுபவித்துப்பிரிந்த வெனக்கு ஒருவார்த்தை சொல்லுங்கோள். ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. ஒருகுருகைக் குறித்து, "நிரதிஶயபோக்யரான காம் போம்போது தம்மைக்கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்" என்கிறாள்.

பூந்துழாய்முடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையாருக்கு*
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமூழிக்களத்தாருக்கு*
ஏந்துபூண்முலைபயந்துஎன்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்ப*
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுஉரையீரே. 9

[பூந்துழாய்முடியார்க்கு] திருமுடிக்கொப்பனையான வளையமிருக்கிறபடி. [பொன்னாழிக்கையாருக்கு] திருக்கைக்கு வளையமிருக்கிறபடி. [ஏந்துநீரிளங்குருகே] மிக்கபுனலிலே, தரையிலே நடப்பாரைப்போலே நடக்கவல்ல இளங்குருகே! உன்கமநஸாமர்த்யத்தாலுண்டான பலம் நான் பெறவிறே புகுகிறது. நடுவே நீர்இடைச்சுவராகிலும் தேங்கவேண்டாவிறே உனக்கு. [திருமூழிக்களத்தாருக்கு] வளையம்போலேயும் ஆபரணம்போலேயும் அவ்வூரில்நிலையும் அழகுக்கு உடலாயிருக்கிறபடி. அவை விக்ரஹத்துக்கு ஆபரணமானாப்போலே, ஶீலம் ஸ்வரூபத்துக்கு ஆபரணமிறே. அழகும் குணங்களும் ஒருதலைத்த விஷயமிறே. [ஏந்துபூண்முலைபயந்து] ஆபரணங்களை தரிக்கக்கடவ முலை வைவர்ண்யத்தை தரித்து. ஆபரணங்கள் ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாகக் கழற்றுமவை; இது ஸம்ஶ்லேஷத்தாலல்லது கழலாதிறே. வ்யதிரேகத்தில் இப்படி யிருக்கையிறே ஸ்த்ரீத்வமாவது; இங்ஙனிராதவன்று பும்ஸ்த்வாத்வ்யாவ்ருத்தி கூடாதிறே. [என்னிணைமலர்க்கண் நீர் ததும்ப] இணைமலர்போலேயிருக்கிற என்கண். தம்மழகையே இலக்காகவுடைய கண், ஶோகாஶ்ருவுக்குஇலக்காம்படி. அவன் சொல்லும்படி அறிந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறாளித்தனைபோக்கிஅல்லாதபோது தன் கண்ணை இப்படிச் சொல்லக்கூடாதிறே. [ததும்ப] ஆநந்தாஶ்ருவுக்கு அர்ஹமான கண் ஶோகாஶ்ருவாலே நிறையும்படி. [தாம்] பூந்துழாய்முடியார், பொன்னாழிக்கையார், திருமூழிக்களத்தார் என்றுவைத்து, 'தாம்' என்கிறாளிறே. "பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்கு"- என்கையாலே வடிவழகைச் சொல்லிற்று; "திருமூழிக்களத்தாருக்கு" என்கையாலே குணஞ்சொல்லிற்று; இப்படிப்பட்ட வடிவழகையும் குணங்களையுமுடைய தாம். [தம்மைக்கொண்டகல்தல்] தமக்கு அகலவேண்டினால் "இவ்வடிவைப் பிரிந்தார் பிழையார்" என்று அத்தைதவைத்தன்றோ போவது. தம்மைக்கண்ணாடிப்புறத்திலே கண்டறிவரே. தம்மைப் பிரிந்த தசைக்கு உதவுகைக்கன்றோ தம்மைக்கண்டது; (இமாமவஸ்தாமாபந்நோ நேஹ பஶ்யாமி ராகவம்) என்கிறபடியே ஆற்றாமையெல்லாம் சொல்லுவிக்குமிறே. எனக்கு ஓராற்றாமையுண்டானவளவில் கிட்டி நின்று முகங்காட்டி ஈரக்கையாலே தடவி நோக்குகைக்கன்றோ தம்மைப்பெற்றது. தம்மைப்பிரிந்து நோவுபடுகிற இற்றைக்குமேற்பட ஆற்றாமையில்லையிறே எனக்கு. இவ்வளவில் நான் பெருமாளைக் காண்கிறிலேன் என்றாளிறே. அதவா [தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல்] - தாம் என்னைக்கொண்டுஅகலுமதொழிய தம்மைக்கொண்டகலக்கடவரோ? தம்மைக்கொண்டகலவேண்டினால் தமக்கு ஶேஷமானத்தைப்போகட்டுப்பிறர்க்கு ஶேஷமானத்தையோ கொடுபோவது? (*பக்தாநாம்*) என்றிறே அவனுடம்பு இருப்பது. ".தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளவேணும்" என்றிறே இத்தலையிருப்பது [தகவன்றென்றுரையீரே] ப்ரணயித்வமும் மேன்மையுமெல்லாங் கிடக்கச்செய்தே, இது நிர்த்தயர் செய்யும்செயலென்று. சொல்லுங்கோள். ஸ்த்ரீவதத்துக்கு அஞ்சாதார் செய்யுமவற்றைச் செய்தீரென்று சொல்லுங்கோள். ... . (9)

பத்தாம்பாட்டு. சில அன்னங்களைக்குறித்து, நான் முடிவதற்கு முன்னே அவனுக்கு என் தசையை யறிவியுங்கோளென்கிறாள்.

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரை தேர்ந்து*
மிகவின் பம்படமேவும் மென்னடையவன்னங்காள்!*
மிகமேனி மெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்து* என்
அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே.

[தகவன்றென்றுரையீர்கள்] அவனுடைய ஸத்தை யழிக்கைக்கு 'தகவில்லை' என்னுங்

கோள். அதாவது - நிர்த்தயனென்கை. அவனுக்கு நிரூபகம் தயையாகையாலே, அவனுடைய மர்மம் அறியுமவளாகையாலே, அத்தை யில்லை என்கிறாள். [தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து] மிக்க நீர்வெள்ளத்தையுடைத்தான பொய்கைகளிலேயிரைதேடி. கலவிக்கு உறுப்பான வ்யாபாரமேயாயிருக்கிறபடி. [மிகவின்பம்படமேவும்] ஸுகம் கரைபுரளும்படியன்றோ நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடி. பிரிவு தோட்டமாய் உக்மஸ்தகாஸமாய்ச் செல்லுகிறபடி. விஶ்லேஷியாவிடில் இரண்டாஶ்ரயமும் அழியும்படியாய்த்து இவைபரிமாறுகிறபடி. [மென்னடையவன்னங்காள்] கலவியின்மிகுதி நடையிலே தொடைகொள்ளலாம்படி ஸஞ்சரியா நின்றனவாய்த்து. [மிகமேனிமெலிவெய்தி] ஸாஸஸஞ்சாரமெல்லாம் குலைந்ததிறேயுங்களுக்கு; கண்டிகோளிறே நானிருக்கிறபடி; என் தசையைக்கண்டால் தரித்திருக்கலாயிருந்ததோ? உங்கள் கலவியின் மிகுதியோபாதி போரும், என்னுடம்பின் மெலிவும். [மேகலையுமீடழிந்து] பரியட்டமும்கட்டுக் குலைந்து; மேகலை தொங்கும்போது ஆஶ்ரயம் வேணுமே. [என்னகமேனியொழியாமே] புறம்புள்ளது அடையக்கழன்றது: இனி அகவாயில் ஸ்வரூபம் கழல்வதற்கு முன்னே; நான் முடிவதற்கு முன்னே யென்கை. [திருமூழிக்களத்தார்க்கு] தம்மையொழியச் செல்லாதார் ஸத்தை நோக்குகைக்காக வந்து கிடக்கிறவர்க்கு [திருமூழிக்களத்தார்க்கு-தகவன்றென்றுரையீர்கள்] பொரிபுறந்தடவி அத்தலையைப்பேணியுண்டதமையும்: இனி அவர்படியை நேராகச் சொல்லிப்போருங்கோள். அப்படி முன்பு பேணினளோ இவளென்னில்; "எனதவளவண்ணர்தகவுகள்" என்று திருத்தாயார் சொல்லிற்றுப் பொறுமல், "தகவுடையவனே" என்று "கெடுவாய்! ஆகாத்தில் தகவுமறுக்குமோ?" என்றாளிறே; அத்தைச்சொல்லுகிறாள்.....(10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்கு, பிரிவுக்கடியான ஸம்ஸார துரிதத்தை இதுதானே யறுத்துக்கொடுக்கும் என்கிறார்.

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையும்ஒண்சுடரை*
ஒழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாள்அலற்றியசொல்*
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த*
அழிவில்லாஆயிரத்துஇப்பத்தும்நோயறுக்குமே. 11

[ஒழிவின்றித் திருமூழிக்களத்துறையும்] ஒருநாளும் விடகில்லாதே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. [ஒண்சுடர்] "பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி" என்கிறபடியே, அவ்வூரில் நிலையால்வந்த புகரிருக்கிறபடி;—அவ்வூரில் போக்யதையால் வந்த புகர், பிற்பாடர்க்கு முகங்கொடுக்கும் நீர்மையால் வந்த புகர். [ஒழிவில்லா] அவன் அவ்வூரையொழியில் தரிக்கமாட்டாதாப்போலே, அவனையொழியில் தரிக்கமாட்டாதவளென்கை; *நசஸீதாத்வயாஹீநா* என்னுமவளிறே. [அணிமழலைக்கிளிமொழியாள்] அழகிய முக்தமான, கிளியின் பேச்சுப்போலேயிருக்கிற பேச்சையுடையவள். [அலற்றியசொல்] தன்னாற்றாமையாலே அக்ரமமாகச் சொன்ன பாசுரத்தை. [வழுவில்லா வண் குருகூர்ச்சடகோபன்] பிராட்டிபடியிலொன்றும் குறைவற்றிருக்கிற ஆழ்வார். [வாய்ந்துரைத்த] கிட்டியுரைத்த; பாவபந்தத்தாலே சொன்னவென்றபடி. [அழிவில்லாவாயிரத்துஇப்பத்து] கேட்டவர்கள்நெஞ்சையொருநாளும் விடாதே வர்த்திக்கிற இப்பத்து. இப்பாசுரத்தைக்கேட்டார்க்கு, ஸமகாலத்திற்போலே ஸர்வகாலமும் ரஸம்பிறக்கும்படியாய்த்து இருப்பது. [நோயறுக்குமே] பகவத்விஶ்லேஷமாகிற நோயை யறுக்கும்; கலந்து பிரிந்து திர்யக்குக்களின் காலிலேவிழுந்து க்லேஶிக்க வேண்டா; விஶ்லேஷமில்லாத தேசத்திலே புகப்பெறுவர். .... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்த வடிவழகென்று
அங்காதுபற்றாசா ஆங்கவன்பா - லெங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடுமாறன்தாள்
உள்ளினர்க்குத் தீங்கை யறுக்கும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை-ப்ரவேசம்.

திருவடிசென்று பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது மீண்டவநந்தரம் பெருமாளைக்கிட்டு வதற்கு முன்பு பிராட்டிக்குப்பிறந்த மநோரதம்போலே, கீழ்விட்ட தூதர் அத்தலைப்பட்டு அவனைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னே நடுவு இவர்க்குப்பிறந்த மநோரதத்தைச்சொல்லு கிறது. இப்படி தம்முடைய ஆர்த்தியறிவிக்கச்செய்தேயும் அப்போதே வரக்காணாமையாலே யவஸந்நரானவர், தூதப்ரேஷணத்தாலும் அவன் குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மந:ப்ரஸாதத் தாலும் "அவன் வந்து நம்மை விஷயீகரித்து அமர்ந்தநிலமான திருநாவாயிலே கொடுபோகை நிஸ்சிதம்" என்று அத்யவஸித்து, க்ரமத்தால் போகப்பற்றாமையாலே பதறி, "அங்கேபுக வல்லேனே? புகும்நாள் என்றோ? "அங்கேபுக்கு என் கண்ணாரக்கண்டு அடிமைசெய்யவல் லேனே?" என்று இப்படி அநேகமநோரதங்களைப் பண்ணுகிறார். "உபாயோபேயங்களிரண் டும் ஈஸ்வரனே" என்று அத்யவஸித்தார்க்கு, ப்ராப்யருசி கண்ணழிவற்றால் விளம்பஹேது வில்லாமையாலே, ப்ராப்யஸித்தியளவும் மநோரதம் செல்லாநிற்குமிறே. இம்மநோரதந்தான் இவனுக்குத் தவிராததுமாய், அதுதான் இனியதுமாய், இவனுடைய ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந் திருப்பதுமொன்றிறே. பெரியமுதலியார், ப்ராப்யஸித்தியில் த்வரையாலே எப்போதும் இத் திருவாய்மொழியை யநுஸந்தியாநிற்பர்; ஆகையாலே, இத்தை "பெரியமுதலியார் திருவாய் மொழி" என்றாய்த்துச்சொல்லுவது. அதவா, "விட்டதூதர்கள் தாழ்த்தார்களென்று தாமே அவன் வர்த்திக்கிற தேசத்தேறப்போகவொருப்படுகிறார்" என்பாருமுண்டு. ... . *

முதற்பாட்டு. எனக்குத் திருநாவாய் குறுகுகைக்கு உபாயமுண்டோ? என்கிறார்.

அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்தவனை*
நிறுத்தும் மனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு*
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்*
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ ? கொடியேற்கே. 1

[அறுக்கும் வினையாயின] வினையென்று பேர் பெற்றவை யடங்கலும் போக்கும்;— ருசிவிரோதி, உபாயவிரோதி, ப்ராப்யத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் வரும் விரோதிகள், வர்த்த மாநதேஹத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே ப்ராரப்தஸேஷமாய் நின்று அவ்வருகே யும் போம்படி விளம்பிக்கக்கடவவை. நின்றநின்றநிலைகள்தோறும் உண்டாயிருக்குமிறே விரோதிகள். புதுப்புடவை யழுக்குக்கழற்றுமாபோலே க்ரமத்தாலே போக்கவேண்டுவது தான்போக்குமன்றிறே; பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே போமன்று ஒருக்காலேபோமிறே! (*மேரு மந்தரமாத்ரோபி*) (*ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே*) (*ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி*) என்கிறபடியே யாகக்கடவதிறே. ப்ரஹ்மஹத்யைக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணினால், கோ ஹத்யைக்குத் தனித்து ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணவேண்டிவருமிறே; அங்ஙன் வேண்டாவிறே பகவதநுக்ரஹங்கொண்டு கார்யங்கொள்ளுமிடத்தில். ஆர்க்குத்தான் இப்படிச்செய்வது? என்னில், [ஆகத்து இத்யாதி] ஹ்ருதயத்திலே அவனை நிறுத்தவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத் திலே ஒருமைப்பட்ட மநோரதத்தையுடையார்க்கு. [வெறியித்யாதி] வினையைப்போக்காதே வர்த்திப்பிக்கிலும் விடவொண்ணாதபடியாய்த்து, தேசமிருப்பது. பரிமளத்தையுடைத்தாய் ஸ்ரமஹரமாய் நித்ய வஸந்தமான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருநாவாய். [குறுக்கும்வகை யுண்டுகொலோ] குறுகப் பண்ணும்வகை ஏதோ? என்னுதல்; குறுகும் விரகு ஏதோ? என் னுதல்; குறுக்குமென்று - அத்தேஸப்ராப்தி. எம்பெருமானார் திருவடிதொழவெழுந்தருளா நிற்க, "திருநாவாயெத்தனையிடம்போரும்?" என்று எதிரேவருகிறார்சிலரைக் கேட்டருள,

"குறுக்கும்" என்றார்களாய், அத்தைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச்செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தாரயருளினர். [கொடியேற்கு] கொடியேனுக்கு. ஆஸாலேஶமுடையார்க்கு ப்ராபிக்கலாம் தேசமாயிருக்க, ஆசையும் கண்ணழிவற்றிருக்க புகப்பெறாதே நோவுபடுகைக்கடியான பாபத்தைப்பண்ணின எனக்கு. 'ஆகத்தவனை நிறுத்தும் மனத்தொன்றியசிந்தையினர்க்கு - வினையாயின அறுக்கும் - வெறித்தண் மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்-கொடியேற்கு - குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ?' .... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருநாவாயிலே புகும்நாளென்றோ? என்கிறார்.

கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்*
வடிவேல்தடங் கண் மடப்பின்னைமணாளன்*
நெடியானுறைசோலைகள் சூழ்திருநாவாய்*
அடியேனணுகப்பெறுநாள்எவைகோலோ? 2

[கொடியேரித்யாதி] கொடிபோலேயழகிதான இடையையுடையளாய்ப் புஷ்பத்திற் பரிமளம் உபாதாநமாகப் பிறந்த பிராட்டிக்கு வல்லபனானவன். (*நகஸ்சிந்நாபராத்யதி*) என்பாரும் அருகேயிருக்க இழக்கவோ? என்கிறார். [வடிவேல் தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன்] கூரியவேல்போலே ஓராளும் ஒருநோக்கும் நேராய் போக்தாவினளவல்லாத போக்யதையை யுடைத்தான கண்ணையுடையளாய், ஆத்மகுணோபேதையான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய செவ்வி புஜிக்கைக்கு இட்டுப்பிறந்தவனாய்த்து. [நெடியான்] இப்படிப்பட்ட மஹிஷீ பரிஜநாதிகளால் எல்லைகாணவொண்ணாதவன். [உறையித்யாதி] அவனுக்கும் அவன் விபூதிக்கும் குறைவற வர்த்திக்கலாம்படி இடமுடைத்தான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருநாவாயை. [அடியேன்] வநவாஸத்துக்குப்பெருமாளும் பிராட்டியுமாய்க்கலக்குமிடத்தில் * பவாம்ஸ்துவிற்படியே எல்லாவடிமைகளும் செய்கைக்கு இளையபெருமாள் நேர்பட்டாப்போலேயாய்த்து, இங்குத்தைக்கு அடிமைசெய்கைக்கு இவர் நேர்பட்டபடியும். இளையபெருமாளைப்போலே அடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிற விஷயத்தில் குறையில்லையாய்த்துஇவர்க்கு. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளொருத்தியுமிறேஅங்கு. [அணுகப்பெறுநாளெவைகொலோ] அத்தேசத்தை நான் கிட்டப்பெறும் நாள்ஏதோ? ... . (2)

மூன்றாம்பாட்டு. 'திருநாவாயில் திருவோலக்கத்திலே புகும்நாள் என்று?' என்றறிகிலேனென்கிறார்.

எவ்வகோல்அணுகப்பெறுநாள்என்றேப்போதும்*
கவையில்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்*
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய்*
அவையுள்புகலாவதுஓர்நாள்அறியேனே. 3

[எவைகொலித்யாதி] நான் வந்து கிட்டப்பெறும்நாள் எவை என்று. [எப்போதும்] ஒருகால் இத்தைச்சொல்லி அல்லாதபோது அந்யபரனைப்பண்ணுகிறேனோ? [கவையில்மனமின்றி] அதுதன்னிலும் இதுவும் முகாந்தரமுமாய்ச் செல்லுகிறதோ? இருதலைத்த நெஞ்சின்றிக்கே. [கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்] கண்ணீர்கள் வெள்ளமிட்டிருப்பன். [நவையில்திருநாரணன்] துர்லபத்வாதிதோஷமின்றிக்கே யிருக்கிற ஸ்ரீமானான நாராயணன். ஸௌலப்யத்துக்கு ஊற்றான பிராட்டியோடேகூடத் திருநாவாயிலே வந்து ஸுலபனானவன். 'திருநாவாயிலே பேரோலக்கமாக விருக்க, "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" என்று ஆசைப்பட்ட நான் அத்திரளிலே சென்று கூடப் பெறும் நாள் என்று?' என்றறிகிறிலேன். அவை = ஸபை. நவை = குற்றம். .... (3)

நாலாம்பாட்டு. 'ஆத்மாந்ததாஸ்யம்பண்ணும்படி விஷயீக்ருதனான நான், நப்பின்னைப் பிராட்டியோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே யடிமைசெய்யப் பெறும் நாள் என்று? என்று அறிகிறிலேன்' என்கிறார்.

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளனநானும்*
மீளாவடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன்*
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்*
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா! 4

[நாளேலறியேனெனக்குள்ளன] பெறக்கடவநாள் என்றென்றறிகிறிலேன் என்னுதல்; நான் பிரிந்திருக்கக்கடவ நாள்எத்தனையுண்டென்றறிகிறிலேனென்னுதல். பேறு ஸித்தமான பின்பு பதறுகிறதென்? என்னில் - [நானும் மீளாவடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன்] நித்ய ஸூரிகள்பண்ணும் ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலேயன்றோ நானும் அதிகரித்தது? ஒருப்ரயோஜனத்தைக் கொள்ளக்கிட்டினவனாய் ஆறியிருக்கிறேனோ? தாஸ்யபரிமளத்திற் சுவடறியாதவனாய் ஆறியிருக்கிறேனோ? [நீளார்மலர்ச்சோலைகள்] ஓங்கிப்பரப்புமாறப்பூத்த சோலைகளையுடைத்தான தேசம். அடிமைசெய்கைக்குப்புஷ்பாத்யுபகரணங்களால் குறைவற்றதேசம் என்னுதல். நப்பின்னைப்பிராட்டியும் தானுமாகப்புஷ்பாபசயம்பண்ணலாம் தேசமென்னுதல். [வாளேய் தடங்கண்] ஒளியையுடைத்தான பரந்த கண்ணென்னுதல்; வாள்போலே கண்டாரை அழிக்க வல்ல பரந்த கண் என்னுதல்; அவனை அநந்யார்ஹமாக்கவல்ல கண்ணழகையுடையவளென்கை. [மடப்பின்னைமணாளா] அழகேயன்றிக்கே ஆத்மகுணங்களாலும் துவக்கவல்லவளுக்கு வல்லபனானவனே! தேசாந்தரம்போனப்ரஜை ஊர் அணித்தானவாறே தாய்மாரைப் பலகால் நினைக்குமாபோலே, ப்ராப்யதேசம் அணித்தானவாறே திரளவும் தனித்தனியும்பிராட்டிமாரை அநுஸந்திக்கிறார். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக்கண்டு அநுபவிப்பதென்றென்கிறார்.

மணாளன் மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்*
கண்ணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்*
விண்ணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்*
கண்ணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகோல்கண்டே. 5

[மணாளனித்யாதி] பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியார்க்கும் வல்லபனானவன். புருஷகாரமாவாரும் பொறைக்கு உவாத்தாவாருமுண்டாயிருக்க இழக்கவேணுமோ? [கண்ணாளனித்யாதி] லோகத்தில் மநுஷ்யர்களென்ன, தேவர்களென்ன, எல்லார்க்கும் நிர்வாஹகனானவன். அவர்கள் படுக்கைப்பற்று நோக்குகிறபடி. [விண்ணாளன்] படுக்கைதானிருக்கிறபடி; பிராட்டிமாரும்தானும் தனக்குத்தகுதியான பரமபதத்தில் திவ்யபர்யங்கத்திலேயிருந்து நித்யஸூரிகளை நிர்வஹிக்கிறவன். [விரும்பியுறையும்திருநாவாய்] உபயவிபூதிநாதன் பெருப்பேறாக ஆதரித்து வர்த்திக்கிறதேசம். அவன் விரும்புகிறதேசமல்லது ப்ராப்யமில்லையிறே. [கண்ணார] காண்கையிலே விடாய்ப்பட்டகண், ஆர - வயிறுநிறைய. [களிக்கின்றதுஇங்கு என்றுகொல்] (*அஹமந்நமஹமந்நம்*) என்று ஒரு தேசவிசேஷத்தே களிக்கையொழிய, இங்கே களிக்கப்பெறுவது என்றோ? [கண்டே] "காண்கை நிஸ்சிதம்" என்னும் விஸ்வாஸத்தால் களிக்கையன்றிக்கே, கண்டேகளிப்பதென்றோ? ... ... (5)

ஆறாம்பாட்டு. ஊரையன்றிக்கே ஊரில் நின்றருளினவுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ? என்கிறார்.

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கேன்றுகோல்கண்கள்*
தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்துரிசின்றி*
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்*
கொண்டேயுறைகின்றஎங்கோவலர்கோவே. 6

[கண்டேகளிக்கின்றது இங்கு என்றுகொல்கண்கள்] நான்செய்தபடி செய்ய; கண்களின்விடாய் கெடுவதென்றோ? ஒருநாளிலேகாண்கை நிஸ்சிதம்; ஆனபின்பு; இந்நிர்ப்பந்தத்துக்கு பலமென் என்னில்? [தொண்டேயுனக்கா யொழிந்தேனித்யாதி] அந்ய பரதையின்றிக்கே உன் திருவடிகளிலே அதிசபலனானேன், அரை க்ஷணம் இழக்கமாட்டாதபடியன்றோ என்சாபலமிருப்பது. துரிசாகிறது - மநஸ்ஸுக்கு ஹேயவிஷயஸ்பர்ஸம். [வண்டு இத்யாதி] பரிமளத்தோபாதி வண்டுகளும் படிந்துகிடக்கும்படி புஷ்பிதமான சோலைகளையுடைத்தான தேசம். (*ந ச புநராவர்த்ததே*) என்கிறபடியே புக்காரை மீளவொட்டாதபடி நிரதிஸய போக்யமான தேசம். [கொண்டேயுறைகின்ற] "நமக்கும் நம்மையுகந்தார்க்கும் நினைத்தபடி பரிமாறியநுபவிக்கலாம் தேசம்" என்று திருவுள்ளத்தாலே யாதரித்துக்கொண்டு வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. [எங்கோவலர்கோவே] க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து இடையர்க்கு ஸுலபனைப்போலே, திருநாவாயிலேவந்து எனக்கு ஸுலபனானவனே! ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. ஆச்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அநந்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

கோவாகியமாவலியைநிலங்கோண்டாய்*
தேவாசுரஞ்சேற்றவனேதிருமாலே*
நாவாயுறைகின்றஎன்னாரணநம்பீ !*
ஆவாவடியான்இவனேன்றருளாயே. 7

[கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய்] ஸர்வேஸ்வரன் இந்த்ரனை த்ரைலோக்யாதிபதியாக்கிவைத்தான்; அவனைத்தள்ளி அந்தப்பதத்தைத் தானெறிட்டுக்கொண்டு "நானே அரசு" என்றிருந்தானாய்த்து. நீ கொடுக்கக்கொள்கையன்றிக்கே. அதுக்கெல்லாம் தானே நியாமகன் என்றபிமாநித்திருந்தானாய்த்து; "வெறும்புறத்திலே, தன்னதல்லாதத்தை 'தன்னது' என்றேறிட்டுக்கொண்டிருக்கக்கடவ அவன் கையிலே இவ்விஷயமுங்கிடக்குமாகில் நாடுகுடிக்கிடவாது" என்று பார்த்தருளி, இந்த்ரனதான விபூதியை அவன்பக்கலில்நின்றும் வாங்கினான். [தேவாசுரஞ்செற்றவனே] தேவாஸுரஸங்க்ராமத்திலே அவர்கள் படுவது இவர்கள் படுவதாய் இங்ஙனே யுருவச் செல்லப்புக்கவாறே, ஒருதலையையழித்து தேவஜாதிக்குக்குடியிருப்பும் பண்ணிக்கொடுத்தானாய்த்து. [திருமாலே] ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் தத்ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கும் அடி ஸ்ரிய:பதியாகை. [நாவாயுறைகின்ற] இப்படி ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அடுத்தணித்தாக முகந்தோற்றத் திருநாவாயிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. [என்நாரணநம்பீ] ஆஸ்ரிதவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலேநோக்காக ஸர்வாந்தர்யாமியானவன். [நாரணநம்பீ] அதுக்கு உறுப்பாக ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாய், அவர்களுக்கு உறுப்பாகப் பெற்றோமென்றத்தாலே பரிபூர்ணனானவனே! [ஆவா இத்யாதி] *க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:* என்கிறபடியே, 'ஐயோ, இவன் அநந்யகதி; இவனுக்கு வேறொரு புகலில்லை' என்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளவேணும். [அடியான்] அவன் அருளுகைக்கும் இவன் அருள்கொள்ளுகைக்கும் ஸம்பந்தஞ்சொல்லுகிறது. .... (7)

எட்டாம்பாட்டு. அப்போதே யபேக்ஷிதம் பெருமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம்; அஜ்ஞானகந்தமில்லாதபடி உன்னை என்நெஞ்சிலே யிருத்தும்படி தெளிவைத் தரவேணும்" என்கிறார்.

அருளாதொழிவாய்அருள்செய்து*அடியேனைப்
பொருளாக்கி உன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்*
மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்திருத்தும்*
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே! 8

[அருளாதொழிவாய்] என்பக்கல் க்ருபைபண்ணுதே இவன் பட்டது படுகிருன் என்றிருக்கிலும் இரு. [அருள்செய்து] அன்றிக்கே, என் துர்க்கதியைக்கண்டு க்ருபைபண்ணி. [அடியேனை யித்யாதி] அஸத்கல்பனுயிருக்கிற என்னை *ஸந்தமேநம்* என்கிறபடியே ஒருவஸ்துவாம்படி பண்ணி, நிரதிசயபோக்யமான உன் திருவடிகளின் கீழே வைத்துக்கொள்ளிலும் கொள். பொருளானுரை வைத்துக்கொள்ளும் ஸ்தாநம் பொன்னடிக்கீழ்போலே காணும். [மருளேயின்றியித்யாதி] அடியில் *மயர்வறமதிநலமருளினபடியே, அஜ்ஞானகந்தமில்லாதபடி உன்னை என் மநஸ்ஸிலே எப்போதும் வைத்துக்கொள்ளும்படி, "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற தெளிவைத் தரவேணும். [தென்திருநாவாயென்தேவே - தெருளேதரு] என்று க்ரியை; அன்றிக்கே, "மருளேயின்றி யுன்னை என்னெஞ்சத்திருத்தும் தெருளேதரு தென்திருநாவாய்என்தேவே! அருளாதொழிவாய், அருள்செய்து அடியேனைப் பொருளாக்கி யுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்: திருவுள்ளமானபடிசெய்" என்றும் பிள்ளான்பணிப்பது (8

ஒன்பதாம்பாட்டு. இப்படிச் சொன்னவிடத்திலும் ஒருவிசேஷகடாக்ஷம்பண்ணுமையாலே, "நான் இவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன்; என்னபிமதம் பெறப்புகுகிற பாக்யாதிகர்ஆரோ?" என்கிருர்.

தேவர்முனிவர்க்குஎன்றுங்காண்டற்கரியன்*
மூவர்முதல்வன்ஒருமூவுலகாளி*
தேவன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்*
யாவரணுகப்பெறுவார்இனியந்தோ? 9

[தேவர்முனிவர்க்குஎன்றும்காண்டற்கரியன்] ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தாலே என்றுமொக்கக் காணஅரியனுயுள்ளவன். [மூவர்முதல்வன்] ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே வந்து அவதரித்து, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல்; ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல். [ஒரு மூவுலகாளி] இந்த்ரமுகத்தாலே நின்று த்ரைலோக்யத்தையும் ரக்ஷிக்கும்படியைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, கீழும் மேலும் நடுவுமான ஸர்வலோகத்துக்கும் அத்விதீய நாயகன் என்னுதல். [தேவன்] ஸர்வவிஜாதீயன். [விரும்பியுறையும்திருநாவாய்] இப்படி ஸர்வநிர்வாஹகனானவன், தனக்கென்ன ஒருகுடியிருப்பு இல்லாதாகுருவன் குடியிருப்புப் பெற்றாற்போலே, ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்குப்பாங்கான தேசம்" என்று அத்யாதரம்பண்ணிவர்த்திக்குந்தேசத்தை. [யாவரணுகப்பெறுவார்இனி] நான் முடியப்புகாநின்றேன்; இனிப்பெறவிருக்கிறூர் ஆரோ! *நதேமநுஷ்யா:* என்கிறபடியே, அவர்கள் மநுஷ்யர்களுக்குக் கூட்டல்லர். 'இனி'-என்கிற பதத்தாலே-நான் முடிந்தேன் என்கிறது ஸூசிக்கிறது. 'அந்தோ' என்கிறபதத்தாலே-எனக்குள்ளது, அவனுக்கு உண்டாகப்பெறுதொழிவதே.[*நதேமநுஷ்யா:*] அவர்கள் செத்துப்பிறக்கிறவர்களுக்குக் கூட்டல்லர்கள். [*தேவா:.] அவர்கள் நித்யாநுபவம பண்ணுகிறவர்களுக்குக்கூட்டாமித்தனை. [*ய இத்யாதி]-பதினாலாண்டும் ஒருப்படி தப்பிக்கிடந்து அவர் மீண்டுவந்தால் அவ்வொப்பித்த முகத்தைக்காணப்பெறும் பாக்யாதிகர் ஆரோ? இங்கே, காதாசித்காநுபவம்பண்ணுமவர்கள், நித்யாநுபவம் பண்ணுமவர்களிலும் சீரியரே; 'விண்ணுளாரிலும்சீரியரே." [*வர்ஷே பஞ்சதஸே புந:*]-பதினாலாண்டும் கழித்துப்பதினைந்தாம் ஆண்டைக்கு இருப்பாரிறே காணப்பெறுவார்? காலம்புகுந்ததென்றிருக்கிறுனைத்து சக்ரவர்த்தி.

பத்தாம்பாட்டு. உன்னைக் காணப்பெறுமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றேன் என்கிருர்.

அந்தோ! அணுகப்பெறுநாளென்றுளப்போதும்*
சிந்தைகலங்கித்திருமால்!என்றழைப்பன்*
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்*
வந்தேயுறைகின்றஎம்மாமணிவண்ணா. 10

[அந்தோ அணுகப்பெறுநாள் என்றெப்போதும்] சொல்லத்தொடங்கினது தலைக்கட்டமாட்டாத பலஹாநியாலே, அந்தோ! என்கிறார். "அணுகப்பெறுநாள்யவைகொல்" என்னவிறே நினைப்பது. [எப்போதும்] ஒருகால் சொல்லப்புக்கு இளைத்தால் விடுகையன்றிக்கே, ஸர்வகாலமும். [சிந்தைகலங்கிஇத்யாதி] ஹ்ருதயம்கலங்கி; மாதாபிதாக்கள்பேரைச்சொல்லி ஆர்த்தனாய் ப்ரஜை கூப்பிடுமாபோலே திருமால் என்றழைப்பன். [கொந்தார்இத்யாதி] கொத்துமிக்க மலரையுடைத்தான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருநாவாயிலே. நித்யவஸந்தமான சோலைகளையுடைத்தாகையாலே நிரதிசயபோக்யமான தேசமென்கை. [வந்தேயுறைகின்ற]ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்று காணக்கடவதான வடிவைக்கொண்டு ஆஸ்ரிதார்த்தமாக வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! அவ்வடிவு எனக்குக் காட்டாதவன்று உன்வரவு அஸத்ஸமமென்கை. .... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிகஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவர் என்கிறார்.

வண்ணம்மணிமாடநல்நாவாயுள்ளானை*
திண்ணம்மதிள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பண்ணார்தமிழ்ஆயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்*
மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே. 11

[வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானை] நாநாவர்ணங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுடைத்தாய், நிரதிசயபோக்யமான திருநாவாயிலே நின்றருளினவனை. [திண்ணம் இத்யாதி] திண்ணிதானமதிளையுடைத்தான திருநகரியையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த. திருநாவாய்க்கு ரக்ஷை திருநகரியில் மதிள்போலே காணும். ஆழ்வார்பரிவே அப்பரிவுதானே அவ்வூருக்கு ரக்ஷையென்னுதல்; ஈச்வரனுக்கு தநம் ஆழ்வாராகையாலே தநம் கிடந்தவிடத்தேயிறே மதிளிடுவதென்னுதல். [பண்ணார்தமிழ்] பண்மிகுந்த தமிழ். [மண்ணாண்டு] இஹலோகத்திலே வைஷ்ணவஸ்ரீயால் ஸம்பந்நராய், [மணங்கமழ்வர் மல்லிகையே] மல்லிகைமணங் கமழ்வர். இது உபலக்ஷணமாய், *ஸர்வகந்த:* என்கிற விஷயத்தோடு ஸாம்யாபத்தியைப் பெறுவர். இவருடைய மநோரதம் அவர்கள்பேற்றுக்கு உடலாம். ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி
அறுக்குமிடரென்றவன்பா லாங்குவிட்ட தூதர்
மறித்துவரப்பற்றுமனத்தா - லறப்பதறிச்
செய்ய திருநாவாயிற்செல்ல நினைந்தான்மாறன்
மையலினாற்செய்வறியாமல்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி—மல்லிகை ப்ரவேசம்.

"படைவீட்டிலிருந்தால் மாமனார் மாமியாருக்குக்கூசிப் பெருமாளுடன் நினைத்தபடி பரிமாறப்போகாது" என்று காட்டிலே ஏகாந்தமாக அநுபவிப்பதாக மநோரதித்துப் போந்த

பிராட்டியை, "*காந்தார மத்யே விஜநே விஸ்ருஷ்டா பாலேவ கந்யா விலலாப ஸீதா* என்கிறபடியே கூப்பிடப்பண்ணினாப்போலே, அத்திருநாவாயிலே புக்கு அநுபவிப்பதாக மநோரதித்த இவருக்கு, பாதகவர்க்கத்துக்கு அஞ்சிக் கூப்பிடும்படியாய் விளைந்தது.

பெற்றி, ஒருநாள் நம்பிதிருவரங்கநாராயணதாஸர் என்பாரொருவர் என்பக்கலிலே திருவாய்மொழிகேட்டு அங்கே சென்றாராய், "இன்று பிள்ளைபாடு விநோதமென்?" என்று கேட்டவாறே, "* அறுக்கும் வினை சாற்றினோம்" என்றாராய், "நாளை மல்லிகை கமழ் தென்றலும் மாலைப்பூசலும் என்னாய்" என்று பணித்தாராம். "ப்ராப்யவஸ்துவைப் பெறும்படியை மநோரதித்தார் கீழில் திருவாய்மொழியிலே; மநோரதஸமநந்தரம் பெறக்காணாமையாலே, திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் க்ருஷ்ணனைப்பிரிந்து ஒரு ராத்ரி பட்ட வ்யஸநத்தை இவரொருத்தரும் படுகிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி. (என்று திருமாலையாண்டான் பணிக்க) அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "முன்பே ஆற்றாமையாலே தப்பு அற்றிருக்கிறவராகையாலே அத்தனையாடல்கொடுக்கைக்கு வேண்டும் ஆஸ்ரயம் போராது; ஆன்பின்பு, அவனைப் பிரிந்து ஒருஸந்த்யையிற்பட்ட நோவைப்படுகிறார்" என்றருளிச்செய்வர். இது தன்னிற்செய்ததாகிறதென்? என்னில், - ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கவும் மாட்டாதே, ப்ராப்ய பூமியில் மநோரதத்தாலும், பாதகவர்க்கத்துக்கு ஈரலாம்படி பதஞ்செய்ததாய்த்து. * பொய் நின்ற ஞானத்தில், "பகவத்விஷயத்தில் ஜ்ஞானம் பிறந்தபோதே, விரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும், "இவரைக்கொண்டு சில ப்ரபந்தங்கள் தலைக்கட்டவேணும்" என்றிருக்கையாலே, அப்போதே அப்படிச் செய்திலன்; அந்த விரோதியில் அருசி இவ்வளவும் வர நிலை நின்றபடி சொல்லுகிறதிறே. இங்குத்தான் செய்கிறவிது வேதாந்தங்களிற் போகிற கட்டளையில் என்னாவதென்னில்? - *தஸ்யதாவதேவசிரம்* என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதிறே *தஸ்ய தாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே அதஸம்பத்ஸ்யே* இறே - அநந்தரம். * முடியானேயில் தம்முடைய கரணங்களுக்கு உண்டான ஸைதில்யத்தைச் சொன்னார்: இதில் - அந்த கரணங்களோடே கூட அவற்றுக்கும் ஆச்ரயமான அவயவிதான் ஒன்றாக அழிகிறபடியைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களோடு கர்மேந்த்ரியங்களோடு வாசியற ஒன்றாக அழிகிறபடியைச் சொல்லுகிறது. ராமாவதாரத்தில் பதினாலாண்டு போலேயாய்த்து, திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்களுக்கு க்ருஷ்ணவிரஹத்தால் ஒரு ஸந்த்யை. குணாதிகவிஷயத்தைப் பிரிகையாலே அங்குப்பதினாலாண்டாய் கழியவுங்கூடுமிறே; இங்கு இவன் நீர்மையிலே கையடியுண்டிருக்கையாலே, ஒருபகல் அநேக கல்பமாய்த் தோற்றுமிறே. குணங்கள்தாம் காற்கட்டுகிறது குணமாயல்லவிறே; அவ்வாஸ்ரயத்திலே கிடந்தவையாயிறே. இங்கு தர்மி அதுவேயாய், அதுக்குமேலே தீம்புமானால் பாடாற்றப் போகாதிறே. நாட்டார் போக்யதாபுத்திபண்ணியிருக்கிற ஶப்தாதிவிஷயங்களடைய தமக்கு பாதகமாக, ப்ராப்யவஸ்துவைப்பெறாதே, நடுவே ஆண்புலியான ஸ்ரீபீஷ்மர் அர்ஜுனன்கையில் அம்புகளாலே உளைய ஏவுண்டுகிடந்து துடித்தாப்போலே, கிடந்து துடிக்கிறார். திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார், க்ருஷ்ணன் "பசுமேய்க்க" என்று புறப்பட்டால், அவன் வருமளவும் அவர்கள் படும்பாடு சொல்லுகிறது. அதாவது- ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தனம்போலேயிறே இடையர்க்குப் பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிததர்மம்; ஆகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்குமிறே. இப்படியாலே அவனைப்பசுக்களின்பின்னே புறப்படவிட்டு, அவன்வரும் ஸந்த்யையைப்பார்த்திருக்குமத்தனையாய்த்து. ஆக அவன் பசுமேய்க்கப்போனால் பகல்பொழுதைவருந்தி ஒருபடியாற்றினால், அவன் வரும்காலமான ஸந்த்யையும்வந்துமுகங்காட்டிப்பசுக்களின் முற்கொழுந்து வந்து தலைவைக்கச்செய்தே அவன்தன்னைவரக்காணாவிட்டால் ஆற்றப்போகாதிறே. அதாவது- அவன்தான் முற்கொழுந்திலேவாராதே பிற்குழையிலேநிற்குமாய்த்து, நடுவுபடும்அலமாப்புக் காண்கைக்காக. அவன் வரக்கடவ காலமான ஸந்த்யையும் வந்தது: கூடவரும் பசுக்களும் வந்தன: அவன்தான் வரக்காணாவிட்டவாறே, அக்காலத்தில், மல்லிகையின்பரிமளம், நல்ல குறிஞ்சியிசைதொடக்கமான அநுகூலபதார்த்தங்கள், தென்றல், நிலா, கடலோசை, அன்றில்;

குழலோசை முதலானவை பாதகமாகத்தொடங்கிற்று. குழலோசையும், அவ்வழியே அவனுடைய குணங்களை ஸ்மரிப்பித்து நோவுபடுகைக்கு உடலாயிருக்குமிறே. அப்படியிருக்கிறபாதக பதார்த்தங்களெல்லாம், முன்பு தனித்தனியே பருஷபாஷணங்களைப்பண்ணி நலிந்த ஏகாக்ஷி ஏககர்ணியுள்ளிட்ட ராக்ஷஸிகள் பின்பு அவ்வளவில் நில்லாதே எல்லாருமொக்க மேல்விழுந்து அதுக்குமேலே சிலநலிவுகளைப்பண்ண நினைத்தாப்போலே, பாதகவர்க்கமடைய, தனித்தனியும் திரளவும் மேல்விழுந்து நலிய, அவற்றாலே நலிவுபட்டவர்களெல்லாரும் கூப்பிட்ட கூப்பீட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

முதற்பாட்டு. ஸந்த்யாகாலத்தில் தென்றல் தொடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ! வண்குறிஞ்சியிசைதவழுமாலோ!
செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ! செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ!
அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான் ஆயர்களேறரியேறெம்மாயோன்
புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ. 1

[மல்லிகை] "மல்லிகை" என்று தொடங்கி "செக்கர்நன்மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ" என்னுமளவும் இவள் ஆர்கேட்கக் கூப்பிடுகிறாள்தான்? [மல்லிகைகமழ் தென்றல்] வெறும் புறத்திலே நலியவற்றான தென்றல், அதுக்குமேலே மல்லிகையின் பரிமளத்தை ஏறட்டுக் கொண்டு வாராநின்றது. வதபரிகரமான பத்ரத்திலே நஞ்சு ஊட்டினாப்போலே யாய்த்து, தென்றல்பரிமளத்தைக் கொண்டுவருகிறபடி. அவன் கூடவிருந்தபோது அநுகூலமான பதார்த்தங்களடைய இப்போது, பாதகமாயிருக்கிறதிறே. (*யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே, தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோ மே தயா விநா*) (*ஏஷ புஷ்பவஹோ வாயுஸ் ஸுகஸ்பர்சோ ஹிமாவஹ:. தாம் விசிந்தயத:காந்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம:*) (*ஸதா ஸுகமஹம் மந்யே யம் புரா ஸஹ ஸீதயா. மாருதஸ்ஸ விநாஸீதாம் சோகஸஞ்ஜநகோ மம*) (*தந்யா லக்ஷ்மண ஸேவந்தே பம்போபவனமாருதம்*) என்று கூப்பிடுவானவனிறே; (இருவராயிருப்பார் கற்றைத் தேடிப் படுக்கைபடாநிற்க,) *இக்காலமிவ்வூர் பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரிவீசும்* என்னுமாபோலே, இவரொருவர்க்குமேயாய்த்து பாதகமாகிறது. [மல்லிகை கமழ்தென்றல்] க்ராணேந்த்ரியத்துக்கும் பாதகமாய், ஸ்பர்சேந்த்ரியத்தையும் அழியாநின்றது. இராப்பிடை எறுவாரைப் போலே உடம்பிலே படக்காணுமித்தனைபோக்கி, கண்ணுக்குத் தோற்றுதாய்த்து; கண்டு தப்பவொண்ணாது. இத்தென்றலுக்கு, கண்டவிடமெங்கும் வாயாயிரா நின்றது. [ஈருமாலோ] பண்டே பிரிவாலேசென்றற்றிருக்கிற உடம்பை, பலகை பலகையாக ஈராநின்றது. [வண்குறிஞ்சியிசை தவழுமாலோ] அழகிய குறிஞ்சியிசையானது துளையாநின்றது. காற்றுஎர்ந்துபோகட்ட புண்ணின் மேலே துளைத்துப் போகடாநின்றது. தென்றல், புறம்பே நலிகிறவித்தனை; இசை செவி வழியே யுள்ளே புகுந்து நலியாநின்றது. [வண்குறிஞ்சி] இசைக்கு எவ்வளவு செவிப்பாடுண்டு, அவ்வளவும் பாதகமாமித்தனையிறே. அவன் கூடவிருந்தபோது எவ்வளவு போக்யமாயிருக்கும் வ்யதிரேகத்தில் அவ்வளவும் நலியுமிறே. குறிஞ்சியும் தென்றலும் கூடி க்ருதஸங்கேதிகளாய் வந்து, ஒன்று அதிகரித்த கார்யத்தின் சேஷத்தை ஒன்று செய்யாநின்றது. "நற்கொலையாகக் கொல்லவொண்ணாது, உயிர்க்கொலையாகக் கொல்ல வேணும்: அதில் நீ இவ்வளவு செய், நான் இவ்வளவு செய்கிறேன்" என்று க்ருத ஸங்கேதராய் வந்தாரைப்போலேயாய்த்திருக்கிறது. [செல்கதிர்இத்யாதி] செலப்பட்டிருந்துள்ள கதிரையுடைத்தான மாலையானது, மயங்கப்பண்ணாநின்றது. அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனையுடைய ஸந்த்யையானது, மோஹிப்பியாநின்றது. வாயிலே சீரையைத் துறுத்துக் கொல்லுவாரைப்போலே, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டுக் கூப்பிட்டு தரிக்கவுவொட்டுகிறதில்லை. [செக்கர் நன்மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ] ஸந்த்யாராகத்தையும் ச்யாமமான நிறத்தையுமுடைத்தான மேகங்கள் அவனுடைய அவயவசோபைக்கும் வடிவுக்கும்

ஸ்மாரகமாய், "இவை என்னம்பு செய்தது" என்று அவற்றை கர்ஹித்துக்கொண்டு, "ஆர்ஶ்ரயந்திடக்கவோ கலிவது?" என்று வயிரத்தைச் செற்று நின்றது. [அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனிதம்பாதி] நாம் இவற்றை யென்னுதாகிறதென்? அவன் தான் முன்னே நம்மை முடிக்கக் காரியம் பார்த்து வைத்திலனே? "கலந்து பிரியவே இவள் முடியும்" என்றன்றோ அவன் பிரிந்தது; இவையானால் போள்குவிட்டடித்தனவிறே; புகலறுத்தான் அவனிறே. [அல்லியிதம்பாதி] (அல்லியையுடைத்தாய் அழகிய தாமரை போலேயிருந்த திருக்கண்களையுடையவன்) முதலுறவு பண்ணுவது கண்ணிறே; த்ருஷ்டி பந்தம் பிறந்திறே ஸம்ஶ்லேஷிப்பது. [எம்மான்] அக்கண்ணழகாலே என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவன். [ஆயர்களேறு] அவ்வழகாலே இடையரைத் தோற்பித்தாற்போலே. (*பும்ஸாம்*) வயிர்வுருக்காய்த்து அவனுடைய ஸௌந்தர்யம். தன்னோடொத்தாரை அப்படி நலியா நின்றால், அபலைகளை நலியச் சொல்ல வேண்டாவிறே. [அரியேறு] கண்ணாலே குளிர நோக்கி இவளை அநந்யப்ரயோஜநையாக்கி, இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அத்தாலே தான் பெறும்பேறு பெற்றானாய் மேனாணிப்புத்தோற்ற நின்றபடி. ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டம். [எம்மாயோன்] அம்மேன்மையையுடையவன், தாழ்ந்தார் சிலர் உயர்ந்தவர்களோடே கலக்குமாபோலே, கையைக் காலைப்பிடித்துத் தாழநின்று பரிமாறினபடி. கலக்கிறபோது மின்மினி பறக்கும்படி காணும் கலந்தது. [புல்லியமுலைகளும் தோளுங்கொண்டு] அவனும் வாராதிருக்கிறான்; நானும் வருந்தி ஒருபடி ஜீவித்துக்கிடக்கிறேன்; அவனுக்குப் பிறந்த ப்ரஜைகளைக்கொண்டு புகலிடம் அறிகிலேன். நான் செய்தபடி செய்ய, இம்முலைகளின் விக்ரம் தீர அநுபவிக்கப் பெறுவது எப்போதோ? க்ஷாம காலத்தில் ப்ரஜைகள் "சோறு சோறு" என்னுமா போலே படுத்தாகின்றன. அவன் தானும் கலக்கிறபோது ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷ க்ஷமனனாய் போலே காணும். அவனிழந்த தனையும், இளைப்பாறினவிடமும். [புல்லியவிதம்பாதி] கலக்கிறபோதை அவனுடைய அலமாப்பையும், தம்முடைய கரணங்களுக்கு உண்டான ப்ராவண்யாதிஶயத்தையும் அவன் பெரும்பேறு பெற்றானாய் நின்று பரிமாறின படியையும், தமக்கொரு புகலற்றிருக்கிறபடியையும் சொல்லுகிறது. [புகலிடமறிகிலம்] வ்யதிரேகத்தில் தென்றல் முதலான பதார்த்தங்களைத் தப்பிச் சென்று புகுகைக்கு இடம் காண்கிறிலோம். [தமியமாலோ] இத்தசையில் ரக்ஷகனானவனும் வாராமையாலே தனிமைப்படா நின்றோம். இப்படித் தன் விபூதியாக பாதகமானால், பகதத்தன் விட்ட அஸ்த்ரத்துக்கு அர்ஜுனனைத் தள்ளித் தான் மார்வையேற்றாற்போலே, "இவை வரும்" என்று அறிந்தால் தான் கூடவிருக்க வேண்டாவோ? அவன் கூடவிருந்தானாகில் இவை தாம் இழி தொழில் செய்யத் தொடங்குமோ? [*ராமஸ்ஸௌமித்ரி ஸஹித:*] என்று அவர் தாம் நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகிற போது ஒரு தம்பியாகிலும் கூடவுண்டு நோவுபடுகைக்கு; அங்ஙனும் ஒரு துணையில்லை எனக்கு. [*ஸ:*] பிராட்டியைப் பிரிந்து நடுவே கபந்தன் கையிலே யகப்பட்டு நோவு பட்டு நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகிறது. [தாம்] இப்பிரிவும் ஆற்றாமையுமில்லாதாரையும் அழிக்கவற்றாய்த்து (புஷ்கரிணீம்) பரப்புமாறப்பூத்த பொய்கைகளும் சோலைகளுமாய், ஜலக்ரீடைக்கு யோக்யமான தேஶமாய்த்து. பிரிந்து தனியிருப்பார்க்குக் கண்கொண்டு காணப்போகாது. (கத்வா) நினைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ம்ருத்யுவினுடைய ஆஸ்யத்திற் புகுவாரைப் போலே வந்து கிட்டிக்கொடு நின்றார். ம்ருத்யுவாகிற புடைதான் ஏதென்றால்? *பத்மோத்பலஜஷாகுலாம்* முகத்துக்கும் கண்ணுக்கும் போலியானவற்றையுடைத்தாயிருந்தது. "உயர் தாமரைசெங்கழுநீர் மாதர்கள் வாண் முகமும் கண்ணுமேந்தும்" என்னக்கடவதிறே. (ராம:) பிறர் கூப்பீடு தவிர்த்துப் போந்தவராய்த்து. [ஸௌமித்ரிஸஹித:] (*ராக்ஷதர்மேண) என்று ஏதேனுமளவிலும் கூட நின்று நோக்கிக் கொண்டு போந்தவரும் முன்னாக; ஆறிழியுமவன் தெய்வம் முன்னாக இழியுமாபோலே. (விலலாப ஸலோந்த்ரிய:) அநேக லக்ஷணங்களோடேயாய்த்துக் கூப்பிட்டது. ப்ராப்யவஸ்துவைப் பெறவேணுமென்னும் மநோரதமாய், கீழ் இவருடைய மநோரதத்துக்கீடாக வந்து கிட்டும்படி அவனும் வாராதே நிற்க, அவனுடைய வரவுக்கீடான தூர்ய கோஷம், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய த்வநி, ஜ்யாகோஷம், திருவடி திருச்சிறகோசை, மற்றுமுண்டான நன்னிமித்தங்கள், மந:ப்ரஸாதாதிகள் என்றாற்போலே சொல்லுகிறவை ஒன்றும் காணாமையாலே, அநுகூலபதார்த்தங்கள் பாதகமாகிறது. கரணங்களும் ஶரீரமுமாய் க்லேஶப்படுகை

யாகிறவிது, விரோதியான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால் வாங்கவும் மாட்டாதே, இங்குப் பொருந்துவதுஞ் செய்யாதே, கண்டதடையப் பகையாயிருக்கிறபடி. ஆக, இங்குப் பொருந்தாதே அங்கு புகப் பெறாதே நடுவே நின்று க்லேசப்படுகிற அவஸ்தையை ஸத்தையாகிறது என்று இங்ஙனே ஒருகாற்பாயஞ் சொல்லக் கடவதாயிருக்கும். ... ... (1)

இரண்டாம் பாட்டு. முன்பு தூசியேறினபேர்க்கு உடம்பாக நின்ற பேரணி உறு பூசலானவர்க்கே திரளவுருக்குமாப்போலே, தனித்தனியே நலிந்த பாதகங்கள் பலவுமொன்றாக மிகப் பலகூடிவந்து நலியாநின்றதென்கிறாள்.

புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ! புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ!
பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ! பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ!
அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து எங்குமளிக்கின்ற ஆயன்மாயோன்*
இகலிடத்தசுரர்கள்கூற்றம் வாரான் இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்? 2

[புகலிடமறிகிலம்] மேல்வருகிற பாதக பதார்த்தங்களைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாகவுமாம்; அன்றிக்கே, கீழ்ச் சொன்னவை தனக்கேயஞ்சி அநுபாஷிக்கிறதாகவுமாம். [தமியமாலோ] புகலிடமற்றார்க்குத் துணையாமவன் உதவாதொழியத் தனியிருக்கிறவிருப்பிறே. (தமியம் - தனிப்பட்டநாம்.) [புலம்புறு மணி] நாகுகளைத் தொடர்ந்த ஏறுகள் கழுத்தில் மணியினுடைய த்வநி, அந்நாகுகள் கைபுகுராமையாலே கூப்பிடுகிறாப்போலே யிராநின்றது. [தென்றல்] கீழ்ப்பாட்டிலே தென்றலென்னவமையும், "மல்லிகை கமழ்தென்றல்" என்ன வேண்டா; விளாமுடிநிறைல் பின்னை யுடம்புக் கிடுகாதே எருவாரைப்போலே "ஆரஸ்திரமாக உடம்புக்கு ஈடுகிறது!" என்கிறாள் நின்றது. [ஆம்பலாலோ] குழலென்னுதல், இலைக்குழலென்னுதல். இவையெல்லாம், "ஈருமாலோ, தவருமாலோ, மயக்குமாலோ சிந்தைக்குபாலோ" என்றாற்போலே சொல்லவேண்டா; "புலி, புலி" என்பாரைப்போலே இவற்றின் பேரைச் சொல்ல, பயங்கரமாயிருக்கிறது. அன்றிக்கே இவற்றினுடையநலிவு வாயால் பேசுமளவில் வாய் வக்குரிக்கும்படியாயிருக்கையாலே, சொல்லாதொழிந்ததாதல். [பகலடுமாலை] பிராட்டியுடைய வ்யஸநத்துக்கு உறுப்பாகப்பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு வந்த ராவணன் தோற்றினாப்போலே ஆச்வாஸகரமான பகலை முடித்துவந்து தோற்றிற்றாய்த்து ஸந்த்யை. பகல் பதார்த்ததர்சனம் பண்ணி யாற்றலாமிறே; அதில்லாமையாலே ராத்ரிவ்யஸநம் ஒருமுகஞ் செய்திருக்குமிறே. [வண்சாந்தம்] அழகியசாந்தம், பஞ்சமமாகிற பண். [முல்லை] யாழ். அன்றிக்கே முல்லைப்பூதான் இடையர்க்குத்தாரமாயிருக்குமிறே; அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். [தண்வாடை] அவ்வாடையோடு தென்றலோடு வாசியற்றுப்போய்த்து. தென்றல் வருவது ஒருகாலமும் வாடைவருவது ஒருகாலமுமாயிருக்குமிறே; அவையெல்லாம் அவ்வவ காலங்களிலேவந்து தோற்றும்படியாய்த்தாக் காலம் கெடுக்கிறபடி. அன்றிக்கே அர்த்த ஸூசகமாய் எல்லாக்காற்றும் ஒருகாலே யடித்ததாகவுமாம். இனித் தென்றலுக்கருகே வாடையின் கீழ்நாதுங்க விரகில்லை. [அகலிடமித்யாதி] தன் மஹிஷியானவள் இப்படி பாதகபதார்த்தத்தின் கையிலே நோவுபடாநிற்க ஸர்வஸாதாரணமாக ஆபத்துவந்தால் வயிற்றிலே வைத்து நோக்குமவன்கிடீர் இப்போது வாராதொழிகிறான்! பரப்புடைத்தான பூமி உருமாயத்து கிடக்க உண்டாக்கி, ப்ரளயங்கொண்ட இத்தையிடந்தெடுத்து, திரியவும் ப்ரளயம் வர வயிற்றிலே வைத்து நோக்கி, உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு, மிடுக்கராயிருப்பார் இருஞ்சிக்கொள்ள எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி.வரையாதே நோக்கும் ஸ்வபாவனானவன்கிடீர் இப்போது வாராதொழிகிறான்! [ஆயன்] (*க்ருஷ்ணஸ்வஹி*) இத்யாதி. [மாயோன்] ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு அநுரூபமான ஆச்சர்யசக்தியுக்தன். [இகலித்யாதி] யுத்த பூமியில்காணும் ஆச்ரிதவர்க்கத்துக்கு மருந்துவாயிருப்பது. "சரணம்" என்கிற பதவலாத விபீஷணாதிகளையழியச்செய்திலனிறே; ராவணஹிரண்யாதிகளையிறே முடித்தது. (*துர்ஜந சக்தா யுதி ராமவத்யம்*) என்னக்கடவதிறே. [வாரான்] இங்கு அம்பேறக்கவும்வேண்டா,

விரோதிகளுமில்லை, முகங்காட்டவுமையும். [இனியித்யாதி] வரைந்துநோக்குவானொருவனை நான் ஆறியிருக்கிறேனே? வருமிடத்தில் ப்ரதிபந்தக முண்டென்று ஆறியிருக்கிறேனே? என்னுடைய ரக்ஷணத்தில் எனக்கு அன்வயமுண்டாய்த்தான் ஆறியிருக்கிறேனே? வரையாதே ரக்ஷிக்குமவனுமாய் சக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருக்கிறவன் வாராதொழிய, அவனுடைய ரக்ஷ்யகோடியிலேயாய் அசக்தையாய் அப்ராப்தையாயிருக்கிற நான் என் ப்ராணன்களை நோக்குகையென்று ஒரு பொருளுண்டோ? [இனியிருந்து] வருந்தனையும் ஜீவித்துக்கிடக்கும்படி. (*ந மாம்ஸம் ராகவோ புங்க்தே*) என்று சிலர் சொல்லுதல், (*த்வாமபச்யந் ந்ருபாத்மஜே*) என்னுதல் செய்துதான் ஆறியிருக்கிறேனே? வரவுக்கு உடலாக 'கரன்பட்டான், கபந்தன்பட்டான், வாலிபட்டான், கடலடைப்பது, வந்துபுகுந்தாரத்தனை' என்றுதானுறியிருக்கிறேனே? [இனியிருந்து] இதுக்கு முன்பெல்லாம் "அவன் காக்கழியவொண்ணாது" என்று நோக்கிக் கிடந்தமை தோற்றுகிறதாய்த்து 'இனி' என்கையாலே. [என்னுயிர்காக்குமாறென்] பிறருயிராய்த்தான் நோக்கியிருக்கிறேனே? இவற்றின் கையிலே நோவுபட எனக்குப்பணியாகவோ என்னுடைய ப்ராணரக்ஷணம்? 2

மூன்றாம்பாட்டு. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கு அஞ்சாக் கண்ணனைச் செம்புளித்தாள்; அகவாயிலே அவன் அழகு ஸ்ம்ருதமாய் நலியாநின்றதென்கிறாள்.

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென் இணைமுலை நமுக நுண்ணிடைநுடங்க*
துனியிருங்கலவிசெய் தாகந்தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன் கள்வன்*
தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான் தாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்* நீலப்
பனியிருங்குழல்களும் நான்குதோளும் பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ! 3

[இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்] என்னதென்றபிமானித்த உடம்பு பகையாய்த்து; என்னதென்று அபிமானித்த அழகு பகையாய்த்து; இனியிருந்து என்னுடைய ப்ராணரக்ஷணம்பண்ண என்றொரு பொருளுண்டோ? [இணைமுலைநமுக] அவன் சேர்த்தியழகு சொல்லி வாய்வெருவும் முலைகளானவை, கடினஸ்தலத்திலே வர்ஷித்தால் பதமாமாபோலே, ஸம்ச்லேஷஸமயத்தில் அவனுடைய ஸ்பர்சத்தால் மெல்கிக்குழைந்தபடி. நமுகுகை-குழைகை. [நுண்ணிடைநுடங்க] வெறும்புறத்திலும் அறுங்கீழ்க்கீழ் விளைநிலம்போலேநோக்கவரிதான இடை நுடங்கும்படியாகவும். கலக்கும்போது எதிர்த்தலையைப் பேண அறிந்திலன்; தன் அபிநிவேசம் தீர்ந்தானத்தனை. [துனியிருங்கலவிசெய்து] து:கப்லமான கலவியைச் செய்து. [இருங்கலவி] கலக்கிறபோது பரிமாறின வகைகள், ஆச்ரயத்தளவன்றிக்கே யிருக்கை. ஸம்ச்லேஷம் விச்லேஷாந்தமாயல்லதிராமையாலே து:க்கத்தை விளைக்குமென்னுதல்; அத்தசையிலே தலைதடுமாறாகக் கலக்கையாலே பொறுக்கவொண்ணாதபடி துக்கரூபமென்னுதல். [ஆகந்தோய்ந்து] இக்கலவியாலே நீராக்கி, (*ஏஷப்ரம்மப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்மே சீதமிவ ஹ்ரதம்*) என்கிறபடியே இவளோடே கலந்தானாய்த்து; க்ரீஷ்மகாலத்தில் மடுவிலே முழுகிக் கிடப்பாரைப்போலே. [துறந்து] இப்படி யவகாஹித்ததெல்லாம் போகடுகைக்கு உடலாய்த்து. [எம்மையிட்டு] இப்படி என்பக்கலிலே விருப்பத்தைப் பண்ணிவைத்து, சில அசித்பதார்த்தங்களைப் போகடுமாபோலே போகட்டோமென்கிற நினைவும் கூடப் போகட்டானாய்த்து. [அகல்கண்ணன்] இவனுக்குக் கலவி காதாசித்கம்; அகலுகை நிரூபகம். கலவியாலல்லது பிரிவு கூடாமைக்கலந்தானத்தனை. [கள்வன்] ஸம்ச்லேஷத்தில் குளிர நோக்கும் நோக்கும் பேசின பேச்சும், பரிமாறின பரிமாற்றமு மெல்லாம் ஸர்வஸ்வாபஹார ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிறது. கலக்கிறபோது செய்ததையுடையத தன்னுற்றுமையாலே செய்தானென்று தோற்றும்படியாய்ப் பிரிவில் இவை நழுவி பாதகமாகச் செய்தானாயிராநின்றது. [தனியித்யாதி] (*யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா - அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:*) என்னுமாபோலே, இவளோட்டைக் கலவியாலே

அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தான். [இளம்]- கலக்கக்கலக்கக்கீழ்நோக்கிப் பிராயம் புகாநின்றான். [சிங்கம்]- இவளோட்டைக்கலவியாலே பெரும்பேறு பெற்றானாய் மேனாணித்திருந்தபடி. [எம்மாயனைவாரான்] பிரிவை நினைத்துக்கலங்கிப் போகமாட்டாதே என்புக்கல அதிசாபலத்தாலே அத்தசையில தடுமாறினவன் இப்போது வருகிறிலன். அத்தசையில் சாபலத்வோபாதியும் போரும் இப்போதை விரக்தியும். அப்போது போகையிலுள்ள அருமை போரும் இப்போது வருகையிலுள்ள அருமையும். [தாமரையித்யாதி] அவன், கண்ணுக்கு விஷயமாகா தொழிந்தால் இவை நெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தா லாகாதோ? தான போகிறான், இவற்றை வைத்துப் போகவேணுமோ? கலந்தபோது தன்பேறென்று தோற்றும்படியான திருக்கண்களையுடையவனென்னுதல்; பிரிவை நினைத்து வாய்விடமாட்டாதே ஆற்றாமையடங்கலும் நோக்கிலே தோற்றும்படி நின்ற நிலையென்னுதல். [செவ்வாயும்] பிரிவை ப்ரஸங்கித்து முடியச்சொல்லமாட்டாதபோதைச் சிவந்ததிருவதரமும் இவனுடைய * நிமியும்வாயும் கண்களுமிருக்கிறபடி. [நீலப்பனியிருங்குழல்களும்] கலவியாலே குலைந்து பிரிவை நினைத்துப் பேணமாட்டாதபோதைக் கறுத்துக் குளிர்ந்த பெரிய திருக்குழலும் [நான்கு தோளும்] இவள் தடுமாற்றத்தைக்கண்டு குழலைப்பேணிவருந்தணையும் தரிகைக்காக நெருக்கியணைத்த நாலு திருத்தோளும்: [*உபஸம்ஹர*] என்றது சும்ஸாரிகளுக்கிறே; பெண்களுக்கு நாலாய்த்தோற்றுமிறே. (*ஶங்கசக்ரகதாபாணே*) என்றாளிறே. [பாவியேன்] இவ்வழகுதன்னையனுபவித்து இழந்தால் மறந்திருக்கப் பெறுதபடியான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய [மனத்தே நின்றீருமாலோ] மநஸ்ஸிலே நிரந்தரமாக நின்று நலியா நின்றது. அணைக்கும்படி [கைக்கெட்டுதல், நெஞ்சுகெட்டா தொழிதல் செய்யப்பெற்றிலேன். அறிவிழந்து மறந்து பிழைக்கவொண்ணுகைபடி பண்ணினதுமாய்த்து. (3)

நாலாம்பாட்டு. அக்காலில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேண வந்து ஸ்பர்ஶாதிகளாலே ஸிமாரகமாய் நின்று நலிகிறபதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோவாடை தண்வாடைவெவ்வாடையாலோ!*
மேவுதண்மதியம் வெம்மதியமாலோமென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாலோ!*
தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டூதுமெம்பெண்மையம் பூவிதாலோ!*
ஆவியின்பரமல்ல வகைகளாலோயாமுடை நெஞ்சமும் துணையன்றாலோ! 4

[பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ] நாட்டார், வலிய இவ்வழகுதன்னை நெஞ்சிலே வைத்துப் பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளா நிற்பர்கள்! இவ்வடிவைபரம ஸ்பாபாஶ்ரயமாக பாவித்து அபிமதங்களைப்பெறுவது. [வாடையித்யாதி] உட்பகையேயாய்ப் புறம்புள்ளவை தான அநுகூலிக்கப்பெற்றேனோ? தண்வாடை (யானவாடையும்) வெவ்வாடையாய்த்து. ஶோகதாதம் என்னுமாபோலே, புதானையிட்டுச் சொல்லும்படியாயிராநின்றது. (வாயுதானிறே அக்னி) குளிர்த்தியே ஸ்வபாவமான வாடையும், அக்நிகல்பமாய் நின்று நலியாநின்றது. 'தண வாடை' என்றவிடம், தாய்மார்வார்த்தைகேட்டுச்சொல்லுகிறாள்; 'வெவ்வாடை' என்றவிடம், அநுபவத்தாலே சொல்லுகிறாள். [மேவுதண்மதியம் வெம்மதியமாலோ] நாட்டார் தாபத்துக் கஞ்சி நிலாவிலே பொதுங்குகைகாண்கையாலே தானும் அதிலே பொதுங்கப்பார்த்தாள்; அவன அக்நிமயசந்திரனானன்; அவன் நெஞ்சு அறிந்தவனாகையாலே இவனும் வேறுபட்டான்; (*சந்த்ரமா மநஸோ ஜாதஃ*) ஆயன்றன்மனம கல்லானதறிந்து மதி கேடாயிருந்தது. [மென் மலர்ப்பள்ளி] புறம்புள்ளவை பாதகமானவாறே அவற்றுக்கஞ்சி படுக்கையிலேசென்று விழுந்தாள்: அது இருவர்க்குப்படுத்தபடுக்கையாயிருந்தது. மிருதுவான மலராலே செய்தபடுக்கை தாபஹேதுவாய் நலியாநின்றது. பழைய வாடையும் நிலாவுமே நன்றாம்படியாய்த்து. இருவர்க்குப்படுத்தபடுக்கை ஒருவர்க்கு பாதகமாமிறே. [தூவித்யாதி] பெரியதிருவடியையுடைய தைவமாகிற வண்டாலே ஆத்தஸாரமான என்னுடைய பெண்மையாகிற பூ, ஏவம்விதமாய் (நலிய) நலியுடாநின்றது, படுக்கை பாதகமானவாறே புறம்பே புறப்பட்டாள்; ஸ்வரூபாது

பந்தியான ஸ்த்ரீத்வம் சிதிலமாகத் தொடங்கிற்று. அழகிய சிறகையுடையனாய் தர்சநீய வேஷனான பெரிய திருவடி முதுகிலே வந்தாய்த்து, ஸ்த்ரீத்வத்தை அழித்தது. கருடவாஹநனிறே பரதேவதையாவான். 'இது' என்கிறது- தன் ஸ்த்ரீத்வம் அழிந்தபடி பேச்சுக்கு நிலமல்லாமை. [ஆவியின் பரமல்லவகைகளாலோ] கலக்கிறபோது அவன் பரிமாறின வகைகள் ஆஶ்ரயத்தளவன்று என்னுதல்; பாதகபதார்த்தங்களுடைய பரிப்பு ஆத்மவஸ்துவளவன்று என்னுதல்; [யாமுடைநெஞ்சமும் துணையன்றாலோ] புறம்புண்டானவை பாதகமானால் நெஞ்சுண்டாகில் உசாவித் தரிக்கலாமிறே; அதுவும் துணையாகிறதில்லை. 4

ஐந்தாம்பாட்டு. ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய், அவ்வளவிலும் அவனுடைய ப்ரஸாதம் அரிதானால் தரிக்க விரகுண்டோ என்கிறாள்.

யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ !
யாமுடையாயன்தன்மனங்கல்லாலோ அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ !
யாமுடைத்துணையென்னுந்தோழிமாரும் எம்மின்முன்னவனுக்குமாய்வராலோ !
யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென் அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. 5

[யாம் இத்யாதி] "என்னது" என்றபிமானிக்கவமையுமாகாதே துணையன்றிக்கே யொழிகைக்கு. பசுக்களும் வந்துபுகு ஸந்த்யையுமாகாநின்றது; நெஞ்சு துணையன்றிக்கே யொழிந்தால் ஓரடி தாழ்த்துவரவேண்டாவோ இம்மாலைக்கு. [யாமுடையித்யாதி] நெஞ்சு துணையன்றிக்கே மாலையும் வருகிற இது அவன் நெஞ்சிற்படுகிறதில்லை; பதார்த்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஸ்வபாவபேதம் பிறக்கிறப்போலே ‡(ம்ருதுஸ்வபாவனானவன் நெஞ்சு கல்லாய்த்து.) நெஞ்சிலும் அண்ணியவன் நெஞ்சு நெகிழவேண்டாவோ? ஒரு கல்லைப் பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சு கல்லானால் அத்தை நெகிழ்க்க வல்லாரில்லையிறே! [அவன்இத்யாதி] அவனுடைய இனிய குழலோசை, "அவன் நெஞ்சு கல்" என்று கைவாங்கவொட்டுகிறதில்லை. "நான் பகலெல்லாம் பிரிந்தேன், வரவு தாழ்த்தேன், ஆற்றேன், பரதந்த்ரனாய்க்கெட்டேன்" என்கிற புடைகளிலே சில பாசுரங்களை வைத்திறே குழலூதுவது. "அது கல்லென்று கைவாங்காதேகிடாய், நீர்கிடாய்" என்னாநின்றது; இப்பாசுரங்களாலே அவனுடைய இனியகுழலோசையானது ஈராநின்றது. [யாமுடையித்யாதி] நெஞ்சும் துணையன்றிக்கே அவனும் உதவாதபோது, துணையான தோழிமாரும் என் வ்யஸநத்தைக்கண்டு எனக்குமுன்னே "இவளுக்கு அவன் வேணும்" என்று நோவுபடாநின்றார்கள். [துணையென்னும்] மாம்பழவுண்ணிபோலேயிறே நீங்கள்தோழிமாரானபடி. (*ஏகம் து:கம் ஸுகஞ்ச நௌ*) என்றிருக்குமவர்களாகையாலே, இவள் ஆற்றாமை பொறுக்கமாட்டாமை நோவுபடுகிறார்களிறே. இவர்களுக்கு அவனோடு ஸம்பந்தம் இவள்வழியாய்த்திறே. [யாமுடையாருயிர் காக்குமாறென்] இத்தனிமையில் ஆத்மதாரணம் பண்ணும் விரகென்? பிறருயிரானால் நோக்கவுமாமிறே. [அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே] அவனுடைய ப்ரஸாதம் பெறுகை அரிதாய்த்து. அது பெறில் நம்முயிர்தன்னையும் நோக்கலாமிறே.

ஆறாம்பாட்டு. நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுக்குமவனுடைய ஸௌசீல்யம் என் ஆத்மாவை ஈராநின்றதென்கிறாள்.

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால்அவ்வருளல்லனஅருளுமல்ல*
அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாதுஅடுபகல்மாலையும்நெஞ்சுங்காணேன்*
சிவனொடுபிரமன்வண்திருமடந்தைசேர்திருவாகம்எம்மாவியீரும்*
எவமினிப்புகுமிடம்? எவம்செய்கேனோ? ஆருக்கென்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்.

[அவனுடையித்யாதி] கொள்வார் தேட்டமாயிறே அவனுடைய அருள் இருப்பது.

தண்ணீர்ப்பந்தலில்சேர்ந்து குளிர்ந்ததண்ணீர் விடாயர்க்கு அரிதாமாபோலேயிறே எனக்கரிதானபடி. அவனருள் கிடைக்குமளவும் பந்துக்களுடைய இன்சொல்லைக் கொண்டாகிலும் தரித்தாலோவென்ன ? [அவ்வருளல்லன வருளுமல்ல] "பல்லாருளும் பழுது - நல்லானருளல்லால்." விடாய்த்தவனுக்கு அக்நிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப்பரிஹரித்தாற்போலேயிறே. பரிஹரிக்கவொண்ணாமையேயல்ல, பாதகமாவதும் செய்யும். அவ்வருள் தப்பாத பின்பு பெறுமளவும் ஆறியிருந்தாலோவென்ன ? [அவனருள்பெருமளவாவிநில்லாது] அவன் ப்ரஸாதம் கிட்டுமளவும் ப்ராணன் தரிக்கிறதில்லை. க்ரமப்ராப்தியைஸஹிப்பதொரு ப்ராணனைப்பெற்றோமாகில் ஆறியிருக்கலாம்த்தே. [அடுபகல்மாலையும்நெஞ்சுங்காணேன்] பகலை முடித்துக்கொடுவந்து ஸந்த்யையும் தோற்றுகின்றது ; நெஞ்சையும் காண்கிறிலேன். மாலையும் காண்கிறிலேன் ; நெஞ்சையும் காண்கிறிலேனென்னுதல். அதாவது-மேல்வருகிற காலத்தினுடைய க்லேசத்தைப் பார்த்தவாறே, பழைய ஸந்த்யை தான்தேட்டமானபடி. வழிபோகாநிற்க திங்மோஹம்பிறந்தால் "கைப்பொருளைக்கொண்டாகிலும் வழிகாட்ட வல்லடிக்காரரையாகிலும் கிடையாதோ ?" என்னுமாபோலே; (ஆஸ்வாஸகரான பெரியவுடையாரையும் முடித்துக்கொண்டுபோந்து) - ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிதொடக்கமான ராக்ஷஸிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்து ராவணன் போகின்றாப்போலே, ஆஸ்வாஸகரமான பகலைமுடித்துக்கொண்டு வந்த ஸந்த்யை தேட்டமாம்படியாய் வந்து விழுந்தது. [சிவனொடுபிரமன்இத்யாதி] பிராட்டியோடு அந்யபரரான ருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்பு கொடுக்கும் சீலம் ஸ்மாரகமாய் நித்யமான ஆத்மாவை முடியாநின்றது. காபாலிகந்தர்க்கு எளிதான துகிலர் எனக்கு அரிதாய்த்து! ஆனால் புறம்பே போயாகிலும் தரித்தாலோவென்ன ? [எவமினிப்புகுமிடம்] ஸர்வஸாதாரணமானவுடம்பை யிழந்து இனியெங்கேபுக்கு தரிப்பது ? "அவனுடம்பு கிட்டிற்றில்லை" என்று, ஹிதஞ்சொல்லுகிற உங்களுடம்பைப்பற்றி தரிக்கவோ ? * (தோழிமாரோடே) வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணி தரித்தாலோவென்ன ? [ஆருக்கு] வடுகர்க்குத் தமிழர் வார்த்தைசொல்லுமாபோலே, சொல்லும்வார்த்தைக்கு அதிகாரிகளார் ? வ்ருத்தகீர்த்தனம் பண்ணும் தோழிமார் எனக்கு முன்னேயழிந்தார்கள். [என் சொல்லுகேன்] கேட்பாரைப்பெற்றால்தான் சொல்லுகைக்குப்ப்ராசுரமுண்டோ ? [அன்னைமீர்காள்] தோழிமார் அழிந்தார்கள், நாட்டாரந்யபரர், சேஷித்திகோள் நீங்களாயிருந்திகோள் ; உங்களுக்குச் சொல்லவோ ? மீனுக்குத் தண்ணீர் வார்த்தாற்போலே நித்யஸூரிகளுக்குச் சொல்லவோ? "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிறப்ராஹ்மாதிகளுக்குச் சொல்லவோ ? விஷயப்ரவணராய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிகளுக்குச் சொல்லவோ? அன்றியே, ஆசார்யஸமாச்ரயணம்பண்ணி ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்து, "துரும்பு நறுக்கலாகாது" என்றிருக்கிற செங்கொடுகுட்டைகளுக்குச் சொல்லவோ ? ஆருக்கு எத்தைச்சொல்ல ? சொல்லப்பாசுரமில்லை; கேட்கைக்கு அதிகாரிகளுமில்லை. 6

ஏழாம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன பாதகபதார்த்தங்கள் திரளவந்து கண் பாராதே நலியாநின்றதென்கிறாள்.

ஆருக்கேன்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்! ஆருயிரளவன்றுஇக்கூர்தண்வாடை*
காரொக்குமேனிநங்கண்ணன் கள்வம்கவர்ந்த அத்தனிநெஞ்சம் அவன்கணஃதே*
சீருற்றவகிற்புகையாழ் நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ் சாந்தணைந்து*
போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப்புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ! 7

[ஆருக்கென்செல்லுகேனித்யாதி] நெஞ்சும் உங்களதாய், பாதகபதார்த்தங்களை "போக்யவஸ்துக்கள்" என்று அவற்றைத்தேடித்திரிகிற உங்களுக்குச் சொல்லவோ ? இத்தைச் சொன்னவாறே என் நெஞ்சும் "தந்தாமதாய்," தந்தாமுக்கென்ன அநுகூலபதார்த்தங்களும் தேட்கூடவதன்றோ ? " என்பார்களிறே தங்கள்வாஸனையாலே ; உங்களுக்குச்சொல்லுவோம்:-[ஆருயிரளவன்றிக்கூர்தண்வாடை] மிகைத்துக்குளிர்ந்து வருகிறவாடையானது நம்முடைய ஆத்மாவினளவிற்போமதல்ல. பாதகபதார்த்தம்உறைத்தாலும் தரித்திருக்கலாமிறே, நமக்கென்ன ஒருநெஞ்சுபெற்றோமாகில் ; "என்நெஞ்சினாரும் அங்கேயொழிந்தார்" என்று

அதுவும் மிளாதவிடத்தே புக்கதே. [கார் இத்யாதி] மேகம்போலே ச்ரமஹரமான வடிவையு
டையனுய், அவ்வடிவைக்காட்டி நம்மை யநந்யார்ஹமாக்கி நமக்கு பவ்யனை க்ருஷ்ணனுடைய,
கள்வமூண்டு- ஸம்ச்லேஷதசையில் தாழ்ந்தபேச்சுக்களும் செயல்களும் ; *பேச்சும்செய்கையும்*
எண்ணக் கடவதிறே ; அவற்றுமேலே யபஹ்ருதமாய் அத்விதீயமான என்நெஞ்சானது அவன்
பக்கலது. [சிர் இத்யாதி] "இங்குள்ளது கேவலசரீரமேயிறே" என்றறிகிறனவில்லை அவை.
வாணட்டதானே ப்ரதாநமாய் வருகையன்றிக்கே, மற்றும் அப்ரதாநமானவற்றையும் கூடக்
கொண்டு, (*ஏகைச்வர்யஸம்ஸக்த லங்காம்*) என்கிறபடியே அஹமஹமிகயா மேல்விழாநின்றது.
[சிருற்றவித்யாதி] சிறுகையாவது- அழகுமிக்கிருக்கை. அதாவது என்னென்னில்,-பரிமளமே
யாய்க் கண்ணுக்குப்புகைந்து பதுஷ்பர்டீகாமின்றிக்கே யிருக்கை. பண்பட்டயாழ், பஞ்சம
மாகிற பண். [தண்பசுஞ்சாந்து] ஆறிக்குளிர்ந்து வாஸிதமான த்ரவ்யங்களில் செவ்விமாறாத
சாந்து. [அணைந்து] இவற்றைக் கூட்டிக்கொண்டு. [போருற்றவாடை] "கூடினபரிகரங்கள்
பங்களங்கள்" என்னும்படி தனிவீரம்செய்கிற வாடையானது. பொருகையிலே சமைந்த
வாடையானது. [தண்மல்லிகைப்பூ] ச்ரமஹரமான மல்லிகைப்பூவின் செவ்விப்பரிமளத்தை
முகந்துகொண்டு. முகப்பார் தாழ்வேயாய்த்து ; மணத்திற்குறையில்லை. [எறியுமாலோ] இவள்
விரஹார்த்தி தன்னைக் கதுவாதபடி கடக்கநின்று வீசாநின்றது ; அம்பைக்காய்ச்சி எய்வாரைப்
போலே. 7

எட்டாம்பாட்டு. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்
கோலி நலியாநின்றன வென்கிருள்.

புதுமணமுகந்துகோண்டேறியுமாலோபோங்கிளவாடைபுன்சேக்கராலோ*
அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வங்கண்ணனிற்கோடிதினியதனிலும்பர்*
மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவைவண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்து*
அதுமணந்தின்னருளாச்சியர்க்கேஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன்நான். 8

[புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடை] செவ்விப்பரிமளத்தைமுகந்
துகொண்டெறியாநின்றது, ஸ்த்ரீவதமென்றவாறே கிளர்ந்துஇளகிப்பதிக்கிற வாடையானது.
[புன்செக்கராலோ] செக்கர்வானமும்போய் மறையுமளவாய்த்து ; மேல் வருகிறகாலத்தினு
டைய தண்மையைப்பார்த்தவாறே, பகலோபாதிஸந்த்யையும் தேட்டமாய் வந்து விழுந்தது.
[அதுமணந்துஇத்யாதி] வாக்குக்குஅவிஷயமாம்படியாய்த்துக்கலந்தது. சோகவிஷயமாக இரு
பத்துநாலாயிரம் க்ரந்தம் சொன்னவன், ஸம்ச்லேஷவிஷயமாக வொன்றும் சொல்லிற்றில
னிறே, அவிஷயமாகவே வாக்குக்கு. (*சோகச்ச்லோகத்வமாகத:*) என்று சோகவிஷயமாக
விறே சொல்லிற்று. அப்படி கலந்தகன்ற நமக்கு பவ்யனைவனுடைய, கள்வம்- கலக்கிற
போதைத் தாழ்ந்த பேச்சுக்களும் பரிமாற்றங்களும். [கண்ணனிற்கொடிது] கலக்கிறபோது
நமக்கு ஸ்வம் என்னும்படியிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய தத்காலத்தில் பரிமாற்றம், அவன்தன்னிற்
காட்டில் பாதகமாகாநின்றது. இச்செயல்களில் இன்னம் அவன்தானே நல்லன். [இனியத
னிலும்பர்] பின்னையும் அதுக்குமேலே. மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவைஇத்யாதி] மது
வையும் மணத்தையுமுடைத்தான மல்லிகையாலே செறியத்தொடுத்தமாலை, அழகிய பசுஞ்
சாந்து, இவையும் நலியாநின்றன ; அதுக்குமேலே பஞ்சமமாகிற பண்ணையும் கூட்டிக்கொண்டு
குழலோசை பாதகமாகாநின்றதென்னுதல் ; இவற்றிலே பஞ்சமமென்கிற பண்ணையும் கூட்டிக்
கொண்டென்னுதல். [அதுமணந்து] அப்படியே கலக்கைக்காகவென்னுதல், அப்படிகலந்த
ஆய்ச்சியர்க்கென்னுதல். [இன்னருளாய்ச்சியர்க்கே] தன்ப்ரஸாதத்துக்குஇலக்கான இடைப்
பெண்களுக்கே. [ஆய்ச்சியர்க்கே ஊதும்] அதாவது காவல்காத்துக்கிடக்கிறவர்களைத்தொடை
குத்தியுறக்கி ஒரு பருவத்திற் பெண்களை மயிரைப்பற்றியிழுக்குமாய்த்து இக்குழலோசை.
இன்னார்க்குத் தொடுத்தஅம்பு என்னுமாபோலே. அல்லாத பாதகபதார்த்தங்களுக்கு ஜீவித்
திருந்தேனேயாகிலும், இக்குழலோசைக்கு நான் ஜீவிக்கமாட்டேன். அவையெல்லாம்ஒருபடி
யும் இது ஒருபடியுமாய்த்து நலிகிறபடி. 8

ஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனனதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோலத்
தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி*
பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொந்துபேதைநெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை*
யாதுமொன்றறிகிலமம்ம அம்ம மாலையும் வந்தது மாயன்வாரான். 9

ஒன்பதாம்பாட்டு. பண்டே இடைப்பெண்கள்நடுவே இவன் குழலூதுகிறபோது நடுநடுவே தன்னுடைமையாலே சிலஉக்திசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணின்றுகொண்டு பாடும் பாட்டை நினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாள்.

[ஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன்நான்] "கிழிலவைமிகை" என்னும்படி குழலோசையே பாதகமானபடி. [இடையிடை அதுமொழிந்து] "பிரிந்தேன்- ஆற்றேன்" என்றாற்போலே சொல்லுகிற நீசபாஷணங்களை யிடையிடையே சொல்லியாய்த்துப் பாடுவது. தாழ்ந்த செயலும் பேச்சும் தன் வாயாற் சொல்லமாட்டாமையாலே, 'அது' என்கிறாள். எம்பார், இவ்விடத்தே வந்தவாறே, "மோருள்ள தனையும்கோறேயோ? தேசிகருங்கூடப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே 'அது' என்றிருக்க, மத்யஸ்தரான நாம் இதுக்கு என்னபாசுரமிட்டுச் சொல்வது!" என்றருளிச்செய்தாராம். அன்றிக்கே, "அதுமொழிந்து" அது தவிர்ந்தென் ஸ்வாமிகள் நடுவே நடுவே பாடுகிற பாட்டைவிட்டேனவுமாம். [தன்செய்இத்யாதி] தனக்குத் தானேயந்தரங்கமாய், தன்கருத்தை அவர்களுக்கு அறிவிக்கவல்ல திருக்கண்கள். நெஞ்சில் மறத்தாலே "விட்டகடவோமல்லோம்" என்றிருக்கிற பெண்களுடைய காலைச்சென்று பிடியாநிற்கும் கண்களின்வகை. நம்பி மூத்தபிரான் செய்வுற்றையடையச் செய்யாநிற்குமாய்த்து. குழலூதுகையிலே மீண்டுமீண்டு வார்த்தைசொல்லவொண்ணாமையாலே வாக்வ்யாபாரத்தை யெறட்டுக்கொள்ளாநிற்குமாய்த்து. பேச்சாற்பிறக்கும் ஸ்பஷ்டதை நோக்காலே பிறக்கை. [தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்று நோக்கி] அழகிய பேச்சோடே கூடின இசைகளாலே, கண்ணாலே நோக்கி யீடுபடுத்து மாபோலே யீடுபடுத்தி. இசையோடே கூடச்செய்தேயும் இவனும் தெரிந்திருக்கை. வாக்வ்யவஹாரமும் நேத்ரவ்ருத்தியும் மாறுடினபடி. [பேதுறு முகஞ்செய்து நொந்துநொந்து] கேட்கிறவர்களிலும் தன்செவியணித்தாகையாலே, "நாம் ஈடுபடுகிறபடி கண்டால் அபலைகளானவர்கள் என்படுகிறார்களோ?" என்று மிகவும் நொந்து. "வன்னெஞ்சரான நம்மை வருத்தினபடி கண்டால், அபலைகளென்படுகிறார்களோ?" என்று மிகவும் நோவுபட்டான். [பேதை நெஞ்சற வறப்பாடும் பாட்டை] பெண்களுடைய நெஞ்சு உடலை மறந்துவந்து பொருந்தும்படி பாடுகிற பாட்டை. [ஆதுமொன்றறிகிலம்] அது பாதகமாகிறபடி எனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை. [அம்மவம்ம] பூசல்பூசல். [மாலையும் வந்தது] மிகவும் பாதகமாம்படி ஸந்த்யையும் வந்தது. இனியிருந்து க்லேசிக்கவேண்டாதபடி இதை முடித்தே விடும்போலேயிருந்தது. [மாயன்வாரான்] தன்னைப்பிரிந்தார் லஜ்ஜிக்கும்படி தானேயிழவாளனாய்வந்து கால்பிடிக்கும் ஆச்சர்யபூதன் வருகிறிலன். 9

பத்தாம்பாட்டு. வருவதாகச் சொன்ன காலம் வந்திருக்க அவன் வருகிறிலன்; பாதகங்களுடைய ஸந்நிதியில் அவனையொழிய தரிப்பதெங்கே? என்கிறாள்.

மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த*
கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோகொடியனகுழல்களுங்குழறுமாலோ*
வாலொளிவளர்முல்லைக்கருமுகைகள்மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ*
வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோஎன்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே. 10

[மாலையித்யாதி] மாலையையும் மாலையும் கூடப் பிணைத்துவிட்டாள்போலே காணும். வருவதாகக் குறித்துப்போன காலம் வந்தது, அவன்தான் வருகிறிலன். அவனைக்காணவே, ப்ரதிகூலமெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுமிறே. [மாமணிபுலம்ப] பெருத்தமணி த்வநிக்க.

[வல்லேறு இத்யாதி] நாகு கைப்புகுந்தாலல்லது மீளாதாய்த்து; அபிமதம் கைப்புகுந்தாலல்லது மீளாத ஏறுகளோடே கலந்த தார்ச்சீயமான ஸ்நேஹத்தையுடைய நாகுகள், அந்த ஸம்ச்லேஷத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தங்கள் பண்ணாநின்றன. நான் சோகத்தோடேயிருந்தேன், இவை ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடாநின்றன. பின்னை, அவன் செய்ததென்னென்னில்? - அவன் இன்னமும் வரவுக்கு க்ருஷிபண்ணாநின்றான். [கொடியனவித்யாதி] தூரப்போன பசுக்களை யோரிடத்திலே திரட்டுகைக்காக அங்குமிங்கும் சிதறின இடையரடையத் திரண்டு எல்லாருமொக்கக் குழல்களை வாங்கி ஸந்த்யாஸமயத்திலே தங்கள் வரவை ஊரறியும்படியாகவும் பெண்கள் நெஞ்சில் மறமறும்படியாகவும் எழுத்தும் சொல்லும்பொருளும் தெரியாதபடி ஒன்றாக விரவியெழும்படி யூதுவதொரு குழலோசையுண்டு; அது பாதகமாகாநின்றதாய்த்து. [வாலொளி இத்யாதி] மிக்க ஒளியையுடைத்தாய்க் கண்டவிடமெங்கும் தானேயாம்படி படர்ந்த முல்லை, அப்படியிருக்கிற கருமுகை, மல்லிகை, இவற்றிலே புக்கு மதுபானம் பண்ணி அலைகிற- அலிக்கிற வண்டுகளானவை ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம் பண்ணாநின்றன; திர்யக்குக்களானவை, ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டுக் களிப்பனவும், ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம்பண்ணுவனவுமாகாநின்றன. [வேலையும்] கடலும், ஆகாசத்திலே நின்று கூப்பிடாநின்றது. ஸம்போகமத்யத்திலே தைர்யபங்கம் பிறந்து கூப்பிடும்படிக்கு ஸ்மாரகமாய் நலியாநின்றது. [இங்கவனைவிட்டு- என்சொல்லியுய்வன்] பாதகபதார்த்தங்களின் நடுவே, அவனையொழிய எத்தைச்சொல்லி யுஜ்ஜீவிப்பது? இவை மேன்மேலென நலியாநின்றன: அவனோ வந்திலன், நான் உஜ்ஜீவிக்க வென்று ஒன்றுண்டோ? முடிந்தேனென்றபடி. 10

நிகமத்தில், அவன் பக்கல் சாபலமுடையார், இத்திருவாய்மொழியைச் சொல்லி அவனைப் பெறுங்கோளென்கிறார்.

அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசல்*
அவனைவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்*
அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த ஆயிரத்துள்ளிவைபத்துங்கொண்டு*
அவனியுளலற்றிநின்றுய்ம்மின் தொண்டீர் அச்சொன்னமாலை நண்ணித்தொழுதே. 11

[அவனைவிட்டகன்றுயிர் ஆற்றகில்லா அணியிழையாய்ச்சியர்] அவனை விச்லேஷித்துத் தன்தாமுடைய ப்ராணன்களைக்கொண்டு தரிக்கக்ஷமைகளன்றிக்கே, அவனுடைய வரவுக்கு உறுப்பாக ஒப்பிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய இடைப்பெண்கள். "கொங்கைமேல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்து" என்கிறபடியே அவன் வரவுக்கு உடலாகத்தங்களையலங்கரித்து வரும்காலத்தில் வரக்காணாமையாலே, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெண்கள் க்ருஷ்ணவிரஹத்திலே ஒரு ஸந்த்யையிற்கூப்பிட்ட கூப்பீடாய்த்து. [அவனைவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கி] (அவனுடைய பிரிவாலே நோவுபட்டு) அவர்களெல்லாரும்பட்ட க்லேசத்தை இவரொருவரும்பட்டாரென்கை. [அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த] (ஸர்வரையும்) ப்ரளயாபத்திலே ரக்ஷித்து அழிந்தவற்றை யடையவுண்டாக்கின ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலேயாய்த்துச் சொல்லிற்று! தொண்டீர்- அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன், அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த வாயிரத்துள் அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா வணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசல் சொன்ன இப்பத்துங்கொண்டு அம்மாலைநண்ணித் தொழுது அவனியுளலற்றிநின்றுய்மின். இப்போது இது சொல்லிற்று விரஹப்ரளயத்தில் நின்றும் தம்மை யெடுக்கவேணுமென்கைக்காக. [அச்சொன்னமாலை நண்ணித்தொழுது- அவனியுளலற்றி நின்றுய்மின் தொண்டீர்] அப்படிப்பட்ட வ்யாமோஹத்தை விளைக்கவல்லவனைக் கிட்டி, அவனைத்தொழுது, அவன்பக்கல் சாபலமுடையார், பூமியிலே நின்று அடைவுகெடக் கூப்பிட்டு உஜ்ஜீவித்துப்போகப்பாருங்கோள். இப்பாசுரத்தைப்ப்யஸிப்பார்க்கு என்னைப்போலே கூப்பிடவேண்டா; "என்சொல்லியுய்வன்" என்று ஆசைப்பட்டபேறு பெறுகையில் கண்ணழிவில்லை. 11

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

மல்லடிமை செய்யுமநாள் மால்தன்னைக் கேட்கவவன்
சொல்லுமளவும் பற்றாத் தான்காலத்தால் — செல்கின்ற
வாற்றாமை பேசியலமந்த மாறனருள்
மாற்றாகப் போகுமென் நன்றால்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாந்திருவாய்மொழி மாலைநண்ணி ப்ரவேசம்.

*ஆறெக்கும் வினையிலே அவனைப்பெறுமென்று மனோரதமாய்ச் சென்றது; மனோரதவைபவத்திலே அபேக்ஷித்தபடி கிடையாமையாலே மிகவும் க்லேசப்பட்டபடி சொல்லிற்று *மல்லிகைகமழ்தென்றலில்; அதுதான் ராத்ரி வ்யஸநமாய் நோவுபட்டபடியிறே. இப்படி மனோரதித்துப் பெறுமையாலே நோவுபடுகிற இவருடைய அவஸாதத்தை யறவைத்து, ஈச்வரன் "நீரோ இப்படி மனோரதிப்பீரும் அது கிடையாமல் க்லேசப்படுவீரும்? உம்மைப் பெறவேணுமென்று மனோரதிப்போரும் நாமன்றோ? உம்மைக் கிடையாமையால் இழவுபட்டோரும் நாமன்றோ? உமக்கொரு குறையுண்டோ? *கலங்கப்பெருநகரம் கலவிருக்கையாயிருக்க அவ்விடத்தைவிட்டுத் திருக்கண்ணபுரத்திலே நாம் வந்து ஸந்நிதி பண்ணிற்றும் உமக்காகவன்றோ? சரீராவஸாநத்திலே உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்யக்கடவோம்" என்று ஸமாதாநம் பண்ண, ஸமாஹிதராய், இவரும் த்ருஷ்டராகிறார். அவன் "நன்று செய்யக்கடவோம்" என்றால் அப்போதே பெற்றதாக நினைத்து த்ருஷ்டராகலாம்படியிறே அவன்படியிருப்பது.

இப்படி த்ருஷ்டராய், "அவன்படியிதுவானபின்பு, ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே ஸந்நிதி பண்ணினான்: எல்லாருமொக்க அவனையாச்ரயியுங்கோள்; ஆச்ரயிக்குமிடத்தில், அவன் திருவடிகளிலே பக்தியைப்பண்ணுங்கோள்; பக்திக்குப் பரிகரமில்லாதார் ப்ரபத்தியைப் பண்ணுங்கோள்; அதுக்கீடான அத்யவஸாயமில்லாதார் உக்திமாத்ரநிஷ்டையாகிலும் பண்ணுங்கோள்: அவ்வளவேகொண்டு அவன்தான் கைவிடான்; ஆனபின்பு, எல்லாருமொக்க அவனை யாச்ரயியுங்கோள்" என்று பரோபதேசத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். மோஹித்துக்கிடந்தாராகில் கிடக்குமித்தனைபோக்கி, உணர்ந்தாராகில் பிறர்க்கு ஹிதஞ்சொல்லியல்லது நிற்கமாட்டார்.

"சரீராவஸாநத்திலே உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்யக்கடவோம்' என்று ஈச்வரன் சொன்னவிடமும், அது கேட்டு இவர் த்ருஷ்டரானவிடமும் கூடாது; ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகக் கடவது' என்றன்றோ வேதாந்தங்களின் வாஸநை" என்னில்,—இத்திருவாய்மொழிதன்னிலே, "பக்தியைப்பண்ணுங்கோள்" என்றும், "அது மாட்டாதார் ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோள்" என்றும் சொல்லிற்றிறே. அதில் உபாஸகனுக்கு அதிகாரியைப்பற்றச் சொல்லுகிறது; இங்கு ப்ரபந்நனுக்குச் சொல்லுகிறது; *தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே* என்கிற வாக்யமன்றோ இவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. "இதுதான் சரீராவஸாநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறதோ, கர்மாவஸாநத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதோ? என்று விசாரித்து, கர்மாவஸாநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறதென்று ஸித்தாந்திக்கவில்லையோ? அதோடு விரோதியாதோ இது?" என்னில்,—ந்யாயாநுக்ருஹீதமாயிறே வாக்யம் அர்த்தப்ரத்யாயகமாவது: உபாஸகனுக்குத் தான் பற்றினவுபாயம் முற்றி பலிக்கவேண்டுகையாலே அவ்வளவும் ந்யாயம் நடக்கும். இவன், முதலடியிலே "என்னுடைய ஸர்வபாரங்களுக்கும் கடவாய் நீயே" என்றுகொண்டு ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே பரந்யாஸம் பண்ணினவனிறே; "இவன்

தான் செய்கிறது ஒன்றுண்டாய் அது பக்வமாய்ப் பெறவேணும்" என்னும் விளம்பஹேதுவுமில்லை! இவன்தான் ந்யாஸம்பண்ணின ஈச்வரனுக்கு அசக்தியுண்டாய் அது விளம்பஹேதுவாகிறதுமன்று. ஆக, இப்படி ந்யாயங்கள் காட்டினவாறே இவனுக்கு சரீராவஸாநத்திலே பேறுகைக்குத் தட்டில்லையிறே. இனித்தான் *பகவந்தம் ப்ரபந்நா ஸா பகவந்தமவாப ஸா* என்று மாதவி ப்ரபத்திபண்ணி அநந்தரம் பெற்றாளாகச் சொல்லாநின்றதிறே. முத்கலோபாக்யாநத்திலே வந்தவாறே "நாகாநுபவம் பண்ணுகிறவர்கள் பகவந்நாமச்ரவணத்தாலே அநந்தரம் முக்தரானார்கள்" என்றதிறே; "அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞானமுடையவன் இச்சரீராவஸாநத்திலே பெறக்கடவன்" என்றே சொல்லாநின்றதிறே; *த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி* *ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி* என்றும் சொல்லாநின்றதிறே. "ஆனால், ப்ரபத்தி பண்ணினவநந்தரத்திலே பகவத்ப்ராப்தியாகவேண்டாவோ? "இவ்விரோதியைப்போக்கி உன்திருவடிகளைத்தரவேணும்" என்றன்றோ இவன் அபேக்ஷிக்கிறது. பின்னையும், அநபிமதமான சரீரத்தோடே யிருக்கிறவிருப்பு கர்மசேஷத்தாலேயாவதோ, ஈச்வரன்வைக்க விருக்கிறானவதோ என்னில்? ஈச்வரன் வைக்கிறானாகில், அவனுக்குச் சிலதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கும்; அவன்தான் நம்விரோதியை நடுவே துண்டித்து நவ்வருகே கொண்டுபோகிறேன் என்று சொன்னதோடும் விரோதிக்கும்; ஆனபின்பு, கர்மவச்யரோபாதி இவனும் துஃகாநுபவம் பண்ணியிருக்கையாலே கர்மத்தாலேயாமித்தனையன்றோ? இனி, கர்மம் நடையாடக்கடவதானால் அவ்வளவும் போகத்தட்டென்? என்னில்,—அது வேண்டா: அதிகாரிவிசேஷத்தாலே. இவன் ப்ரபத்திபண்ணினவநந்தரம் முக்தனுமாகில் இது தன்னைநச்சுப்பொய்கையோபாதியாக நினைத்தஞ்சி ஆள்பற்றாது; இனி இவனை இங்கே சிலநாளிருத்தவே, ஸ்ரீபீஷ்மரையிட்டு நாட்டுக்கு வெளிச்சிறப்பைப்பண்ணிக் கொடுத்தாப்போலே, இவன் சிலர்க்கு உபதேசித்தும், இவனுடைய வ்ருத்தங்கண்டு திருந்துவாருமாய், இங்ஙனே சில நன்மைகளுக்கும் உடலாயிருக்கும்; இனித்தான் "இவன் தன்னைத்தந்த சரீரமன்றோ" என்று இச்சரமசரீரத்தை ஈச்வரன் தானுமபேக்ஷிக்கவும் மாட்டான். இவன்தான் ப்ரபத்திபண்ணுகிற ஸமயத்திலே 'இப்போதே விரோதிபோய் உன்திருவடிகளைப் பெறவேணும்'' என்னும் த்வரையும் இவனுக்கு உண்டாக ஸம்பாவனையில்லை; முகம் பழகினதாகையாலே "இத்தை விட" என்றால் கடுக இசையான்; இனியொரு சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுதல் கர்ப்பவாஸம் பண்ணுதல் செய்யாதொழிய வேணுமென்னுமளவாய்த்து, இவனுக்குஉண்டாகிலுள்ளது; ஆகையாலே தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே அப்படியே பேறாயிருக்கும்; இவனுடைய நினைவையும் பற்ற, "இவன்தான்இதிலே சாபலம்பண்ணியிருந்தானாகில் நாலுநாளிருந்திடுவானுக்கு" என்றிருக்கும் ஈச்வரன். "ஆனால், இங்கிருக்கிற நாலுநாளும் ஆதிவ்யாதிகளுக்கு இடங்கொடாதபடி அல்லாதாரில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இவனை ஸுகோத்தரனாக வையாதொழிவானென்? நாட்டாரோபாதி ஒன்றையிழந்ததாக சோகித்தும் ஒன்றினுண்டாய லாபமுண்டானபோது ஹ்ருஷ்டனாய்ப்போலேயிருந்தும் போரும்படிக்கீடாகவைக்கிறதென்?" என்னில்; இவன்தான் "இவ்விரோதியைப்போக்கி யுன்னைத்தரவேணும்" என்றேயபேக்ஷித்தது; இதுதான் கண்ணிதென்றறியாநிற்கச் செய்தேயும் விடமாட்டாதிருக்கிறவன், இதிலே ஸுகோத்தரமாக்கிவைக்குமன்று, "இதுதானே நன்றாயிருந்ததாகில் இன்னம் சிலநாள் இதுதானே அநுவர்த்தித்திடுக" என்றிருக்குமிறே; இவனுடைய இச்சைக்கீடாக வைக்குமன்று இன்னமும் ஒரு சரீரத்திலே யிவனுக்கு ருசி உண்டாகவும் கூடுமே; ஆகையாலே, இவனுடைய ஹிதபரனாய் "இவனிருந்தபடியிருக்கிறான்" என்றிருக்கும். ஆகையாலே, முகம் பழகின இச்சரீரம் தன்னடையே கழிந்து இனியொரு சரீரத்திலே இவனுக்கு ருசி பிறப்பதற்கு முன்னே, ஈச்வரனுக்குக் காரியம் செய்து தலைக்கட்டலாயிருக்கும். முகம் பழகினது தன்னடையே கழிந்துகொடு நிற்கும்; மேல் வரப்புகுகிறது அறியாமையாலே அதில் ருசியில்லை. "இதுதான் பொல்லாது" என்று போலியாக அறிந்தும் வைக்குமே. இவன் முதலிலே "இத்தைத் தவிர்த்துத்தரவேணும்" என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லிவைக்கையாலே, அவனுக்கு அபுருஷார்த்தம் செய்தானாகவும் வேண்டாவிறே. இனி சரமத்தசையிலே காஷ்டபாஷாணஸந்நிபனாயிருக்குமிறே. ஆகையாலே முதற்சொன்ன வார்த்தையைக்கொண்டு இவன், விலக்கமாட்டாதவளவிலே ஈச்வரன் காரியஞ்

செய்து தலைக்கட்டும். அசித்கல்பனாய்க்கிடக்கிறவன் தலையிலே ஒரு தேவையிடேன், நானே நினைக்கக்கடவேன்" என்று சொல்லிவைத்தானிறே. "இச் ச்லோகத்வயமும் எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம்" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (*ஸ்திதே மநஸி*) நின்றவா நில்லா நெஞ்சுடைய சரீரத்திலே நிற்பது. எப்படி நின்று திரியும் பசுவுடைய இவனுக்கு ஒன்றில் ப்ரவர்த்திக்க வொண்ணாதிறே; நெஞ்சைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திக்கவேணுமிறே புருஷார்த்தம் பெறும்போதும்; (தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்) என்றானிறே. நாட்டார் ஊர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்க, அவள் தான்வந்து உபஸ்தாநம் பண்ணாநிற்க, "நீ என் தாயன்றோ?" என்று நமஸ்கரித்துக் கடக்கநிற்கவல்ல விரக்தனிறே இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறான். (ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே) பரிணாமித்ரவ்யமான சரீரமும் ஒரு நிலையிலே நிற்பது. (தாதுஸாம்யே ஸ்த்திதே) அதுக்கு உறுப்பாக தாதுக்களும் ஒன்று முடங்கி ஒன்று நிமிருகையன்றிக்கே இவையுமெல்லாம் ஸமமாய், சரீரத்திலே ஒரு லாகவம் பிறந்து, ஸத்வம் தலையெடுத்தபோதாக நம்மை யாவனொருவன் ஸ்மரிக்கிறான்- "நாம் ஆர்? சரீரமாகிறஇது அசித்தாயிருந்தது: தேஹாதிரிக்தனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுளன்: அவன் தான் ஈச்வரனுக்கு சேஷபூதன்; அவனைப்பெறுகை இவ்வாத்மாவுக்கு மோக்ஷமாகிறது என்று ஸ்மரித்து. (விச்வரூபஞ்ச மாம்) குடற்றுடக்காலே முட்பாய்ந்தால் வரும் வ்யஸநம் ஆத்மாவதாமாபோலே, இவற்றுக்கு வந்தவொன்று தனக்கு வந்ததாம்படி எல்லாவற்றையும் சரீரமாகவுடையனாயிருக்கிற என்னை. (அஜம்) இவனைப்போலே ஜந்மநிபந்தநமான கலக்கமின்றிக்கேயிருக்கையிறே. (ததஸ்தம் இத்யாதி):- நடையாடித்திரியுமன்று இவனுக்கும் உண்டிறே இந்நினைவு; அசித்கல்பனாய்க் கிடந்தவன்றும் "இவன் நினைத்திலன்" என்று தேவையிடாதே நான் அவனை எப்போதும் நினைத்தபடியே நிற்பன். (மத்பக்தம்) அடைகொடு பாழ்போகடுமவனையோ அவன்பற்றிற்று? நெடுநாள் பச்சையிடுவித்துக்கொண்டு கார்யகாலத்திலே வந்தவாறே பச்சையிடாத நாளை எண்ணியகற்றுமவனையோ பற்றிற்று? (நயாமி பரமாம் கதிம்) கள்வன் கொல்லிற்பிராட்டியை அத்தவாளத் தலையையிட்டு மறைத்துக்கொடுபோனாற்போலே, தானே கையைப்பிடித்துக் கொடுபோமய்த்து. ஆதிவாஹிகரை வரக்காட்டியாதல் பெரிய திருவடியை வரக்காட்டியாதல் கொடுபோகையன்றிக்கே, ஆதிவாஹிகரில் ப்ரதாநனை தானே கொடுபோம்.

முதற்பாட்டு. இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிற ஆச்ரயணத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோ வினைகெட*
காலைமாலை கமலமலரிட்டு நீர்*
வேலைமோதும் மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து*
ஆலின்மேலால் அமர்ந்தான் அடியிணைகளே.

[மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோ] ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளைக்கிட்டி யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பாருங்கோள். "மால்" என்று ஸ்நேஹகார்யமான வ்யாமோஹமாய், மாலையுற்றென்னவுமாம்; பக்தியுக்தராயென்றபடி. 'தொழுதெழுமினோ' என்கிறார், "தொழுதெழு" என்கிற தம்முடைய வாஸனையாலே, "அருளினன்" என்று ப்ரபத்தியைப்பற்றி இழிந்தவராகையாலே, தம் வாஸநை தோற்றச் சொல்லுகிறார். [எழுமினோ] ஸர்வேச்வரன் இவ்வாத்மவர்க்கத்துக்கெல்லாம் சேஷியாய் அவனைக் குறித்து சேஷத்வாகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே புலர்க்குமாகச் சொல்லுகிறார். [வினைகெட] பகவத்ப்ராப்திவிரோதிவர்க்க மென்னுதல்; மல்லிகை கமழ் தென்றலில் விரஹக்லேசந்திரும்படி யென்னுதல். [காலைமாலை] ஆச்ரயணத்துக்குக் காலநியதி யில்லையென்கை. "ஆதிநடுவந்திவாய்" என்கிறபடியே ஸர்வகாலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். [கமலமலரிட்டு] ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் நீங்கள் விரும்பின ப்ராக்ருத த்ரவ்யமே யமையுமென்கை. [நீர்] அதிகாரிகளும் முன்புத்தை நீங்களேயமையும்.

[வேலையித்யாதி] ஸமுத்ரம் அணித்தாகையாலே திரைகள் வந்து மோதாநின்றுள்ள மதிளாலே சூழப்பட்டிருக்கிறுள்ள திருக்கண்ணபுரத்திலே. ஸம்ருத்தமான தேசமென்கை. [ஆலின்மேலால் அமர்ந்தான்] ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்து ஒரு பவனை ஆலந்தளிரின்மேலே, கண்வளர்ந்தவன், உங்கள் விரோதிநிரஸநங்கள் துர்க்கடங்களேயாகிலும் கடிப்பிக்க வல்லவனென்கை. அவனடியிணைகளை, இறைஞ்சுமின். [ஆலின்மேலால் அமர்ந்தான்] ஆல் நீரும் ஆடமும். நீரின்மேல் ஆலென்றுமாம்; ஆலின்மேலிடத்தென்றுமாம். ஆல்- செய்யுளின்பம். 1

இரண்டாம் பாட்டு. "இவ்விஷயத்துக்கு என்வருகிறதோ?" என்று அஞ்சும்சாபலமுடையார், ஸுரக்ஷிதமான தேசமென்று நிர்ப்பயராய் நித்யமாக ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின்*
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை*
வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி* நாளுந்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே! 2

[கள்ளவிழும் இத்யாதி] செவ்விப்பூவைக்கொண்டு ஆஸ்ரயியுங்கோள். ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார், செவ்விப்பூத் தேடுவர்களிறே; "கள்ளார் துழாயுங்கணவலரும்" என்கிறபடியே புஷ்பஜாதி மாத்ரமே யமையுமிறே, அவன் படியைப்பார்த்தால். ஆக, த்ரவ்ய தாரதம்யம் பாரான், ஆஸ்ரயிக்குமவன் ப்ரேமத்தையே பார்க்குமத்தனை. ஸ்ரீபுருஷோத்தமமுடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் சாத்தின செண்பகப்பூ வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. [நள்ளி இத்யாதி] நள்ளியென்று பெண் நண்டு. நீர்மாறாதவிடங்களிலேயாய்த்து அவை வர்த்திப்பது. ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட அகழினருகே. [கிடங்கு] அகழ். [வெள்ளியித்யாதி] நக்ஷத்ரபதத்தளவும் ஓங்கின மதிளென்னுதல்; வெள்ளியாலே செய்யப்பட்ட (தகுதியான) மதிளென்னுதல் ப்ரத்யக்ஷிக்கிறிலோமாகிலும் ப்ரேமாதிஶயத்தாலே அதிவிலக்ஷணமாய்த் தோற்றுமிறே. [திருக்கண்ணபுரமுள்ளி] க்ஷேமத்தாலே நிர்ப்பயமான தேஶமென்று அநுஸந்தித்து, இவ்விஷயத்திலே சபலராயிருப்பார், நித்யமாகத்தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோள். "அபர்வணி கடல் தீண்டலாகாது" என்னுமாபோலே இவ்விஷயத்தில் காலநியதியில்லை. ... ... (2)

திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனாய்த்து; உங்கள் துக்கம் கெட அநந்யப்ரயோஜனராய்க்கொண்டு ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

தொண்டர் நுந்தம் துயர்போக நீர்ஏகமாய்*
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின்*
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தண்டவாணன்* அமரர்பெருமானையே. 3

[தொண்டர்] ஆஸாலேஶமுடையாரான நீங்களென்னுதல், *அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமிக்கு இட்டுப்பிறந்த நீங்களென்னுதல். [நுந்தம் துயர்போக] துயரும் இவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தமாயிறே யிருப்பது: விஷயப்ராவண்யத்தால் வந்த து:க்கமென்னுதல், இறைஞ்சப்பெறாத து:க்கமென்னுதல். [நீரேகமாய்] நீங்கள் அநந்யப்ரயோஜநராயென்னுதல், நீங்களெல்லாரும் ஒருமிடறாயென்னுதல். "தொண்டர்" என்கையாலே எல்லாரும் ஒருமிடறாகலாமிறே. [விண்டு வாடாமலர்] அலரத்தொடங்கினவளவராய்க் கழிய அலர்ந்து வாடாத பூ. செவ்விப்பூவைக்கொண்டு ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கை. [வண்டுபாடும் இத்யாதி] வண்டுகள் மதுபான மத்தமாய்க் கொண்டு பாடாநின்றுள்ள சோலை சூழ்ந்த தேஶம்; (*ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே*) என்கிறபடியே. நிரதிஶய போக்யமான தேஶமென்கை. [திருக்கண்ணபுரத்தண்ட

வாணனமார்பெருமானையே] திருக்கண்ணபுரத்திலே வந்து எளியனாயிருக்கிறவன் உபய விபூதிநாதனாய்த்து; பரமபதநிலயனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியுமானவனென்னுதல்: லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனுமாய், நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுமானவனென்னுதல். இங்கே ஆஶ்ரயித்து விரோதியைப் போக்கிப் பூர்ணாநுபவம் பண்ண ஒருதேஶவிசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா: நித்யஸூரிகளும் இங்கே வந்து அநுபவிக்கும்படி ஶீலாதிகுணாதிக்யம் உண்டிறே இங்கு. அந்நாக்கு வைத்த சாலையில் விழித்திருப்பார்க்கு உஜ்ஜீவனமில்லையே; அப்படியன்றிறே இங்குத்தை நிலை. *ப்ரதிமாஸ்வப்ரபுத்தாநாம்* இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச் செய்யும்படி "அம்மேட்டிலும் ஏறிப்பாயாநின்றால் தேசிகருக்குச் சொல்லவேணுமோ?" என்று.

நாலாம் பாட்டு. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் நப்பின்னைப் பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆஶ்ரயியுங்கோள்; அவன் உங்களுக்கு ரக்ஷகனும் என்கிறார்.

மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை*
தேனைவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின்*
வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்*
தான்நயந்தபெருமான் சரணாகுமே. 4

[மானைநோக்கி] மானானது நையும்படியான நோக்கையுடையவள். மான் தோற்று நாணும்படியாய்த்து நோக்கிருப்பது. [மடப்பின்னை தன் கேள்வனை] ஸ்த்ரீத்வம் முதலான ஆத்மகுணங்களையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனாயுள்ளவனை. [தேனை] நிரதிஶய போக்யனானவனை. இவ்வேப்பங்குடி நீரையன்றோ நான் உங்களைக்குடிக்கச் சொல்லுகிறது. [வாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்] செவ்விப்பூவிட்டு நீர் ஆஶ்ரயியுங்கோள். தேனையும் செவ்விப் பூவையும் சேர்க்கைபோலேகாணும் ஆஶ்ரயணமாவது. [வானையித்யாதி] ஆகாஶத்தோடே ஸ்பர்த்தைப் பண்ணி அத்தைத் தள்ளுமாப்போலே யிருக்கிற மதிளாலே சூழப்பட்டவூரை. துஷ்ப்ரக்ருதிகளுக்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி ஸுரக்ஷிதமான ஊரென்கை. [தான் நயந்த பெருமான்] "ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குப் பாங்கான தேஶம்" என்று அத்தை விரும்பி வர்த்திக்கிற ஸர்வேஶ்வரனானவன். [சரணாகுமே] உங்களுக்கு ரக்ஷகனும். அம்மதிள் அவனுக்கு அரணாற்போலே உங்களுக்கு அவன் மதிளாம். ... ... (4)

அஞ்சாம் பாட்டு. இப்படி பக்தியோகத்தால் ஆஶ்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே யுபாயமாகப் பற்றினார் திறத்து அவன் செய்தருளும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

சரணமாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்*
மரணமானால்வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்*
அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன்* தனதன்பர்க்குஅன்பாகுமே. 5

[சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்] ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞானங்களால் குறையநின்றாரேயாகிலும், தன் திருவடிகளையே யுபாயமாகப் பற்றினார்க்கெல்லாம் ரக்ஷகனும். கீழ் மூன்றுபாட்டாலும் சொன்ன பக்தியோகம் அதிக்ருதாதிகாரம், இதில் சொல்லுகிற ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமென்கிறது; *ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு* என்னக்கடவதிறே. பகவத்விஷயந்தான் ஸ்பர்ஶவேதியாயிருக்குமிறே. கைசிகத்தில் பகவத்ஸம்பந்தமுடையானொரு சண்டாளனோட்டை ஸம்பாஷணம் ப்ராம்ஹணனுடைய ஆசார வைகல்யத்துக்குப் பரிஹாரமாய்த்து. அவ்விடத்திலெல்லாம் சொல்லுகிற அர்த்தம் இதுவேயாய்த்து. [மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்] இவன் தன் பக்கலிலே பரந்யாஸம் பண்ணினவன்று தொடங்கி இவனையொழியத்தனக்குச் செல்லாமை யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், இவனுடைய ருசியை யநுவர்த்

த்து, ஶரீர விச்லேஷத்தையும் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நின்று, பின்னையதுண்டானால் ப்ராப்யத்தைக் கொடுக்கும் உபகாரகன். தன் திருவடிகளைப் பற்றினவன்றே தானிருக்கிறவிடத்திலே இவனைக்கொடுபோய்ச்சேரவைத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கச்செய்தேயும் நடுவு இவனிருக்கும் நாளுநாளும் அவனுக்கு ஒரு பகலாயிரமூழியாயிருக்கையாலே 'மரணமானால்' என்கிறது. "மரணமானால்" என்கிறது - தனக்கு அபேக்ஷையில்லை, இவனுக்குக் கர்த்தவ்யமில்லை, இவன் ருசியைக்கடாக்ஷித்து நிற்கிறவித்தனை. இப்பாட்டில் "மரணமானால்" என்றத்தைக் கொண்டிறே கீழ்ச்சொன்ன நிரூபணமெல்லாம். [அரணமைந்த] 'நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங்கேநின்றான்; என்வருகிறதோ?' என்று அஞ்சவேண்டாதிருக்கை. அரணமாம்படி சமைந்த [தரணியாளன்] பூமிக்கு நிர்வாஹகன். ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனென்கை. [தனதன்பர்க்கன்பாகுமே] தனக்கு ஸ்நேஹிகளானார் பக்கல் அதிப்ரவணனும். [அன்பனாகும்] "அன்புடையவன்" என்று பிரிக்கவொண்ணாதபடி. அன்புதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலேயிருக்கை. 5

ஆறும்பாட்டு. தன்னை ஆச்ரயிப்பாருடையப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியாமென்கிறார்.

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்*
செம்பொனாகத்துஅவுணனுடல்கீண்டவன்*
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தன்பன்* நாளும்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. 6

[அன்பன் இத்யாதி] தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றினார்க்கு, *சரணாகதவத்ஸல:* என்கிறபடியே அவர்கள் தோஷம் தோற்றாதபடி வ்யாமுக்தனாயிருக்கும்; *தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்*. இவர்களுடைய விரோதி செய்வதென்னென்னில் — ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதி பட்டது படும். ஹிரண்யனாகிற அஸுரனுடைய சரீரத்தை அநாயாஸேந கிழித்தவன். [நன்பொனேய்ந்த மதிள்] நல்ல பொன்னாலே செய்யப்பட்ட மதிள்; ஸ்ப்ருஹணீயமான மதிள் என்கை. [திருக்கண்ணபுரத்தன்பன்] "ஆச்ரித ரக்ஷணத்துக்குப்பாங்கான தேசம்" என்று விரும்பி வர்த்திக்கிற ஊர் [நாளும்தன மெய்யர்க்கு மெய்யனே] தன் பக்கல் அநந்ய ப்ரயோஜனராயிருப்பார்க்கு, தானும் அவர்கள் பக்கல் என்று மொக்க அநந்ய ப்ரயோஜனனாயிருக்கும், தன் பக்கல் மித்ரபாவமுடையார்க்கு *ந த்யஜேயம்* என்றிருக்குமவன்.

ஏழாம் பாட்டு. அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ஸுலபனாய் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அத்தைக் கொடுத்துத் தான் அகல நிற்குமென்கிறார்.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்*
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம்*
செய்யில்வாளையுகளும்திருக்கண்ணபுரத்
தையன்* ஆகத்தணைப்பார்கட்கு அணியனே. 7

[மெய்யனாகும் இத்யாதி] அநந்ய ப்ரயோஜனராயிருப்பார்க்கு அவர்களாரேனுமாகிலும் அபேக்ஷிதத்தை முடியநடத்தும்; புறம்பே ப்ரயோஜனங்களைப் பெற்று ஆச்ரயிப்பார்க்கு பந்தகமான அப்புருஷார்த்தங்களை யதாரித்துக் கொடுத்தானாய்த் தன்னைக் கொண்டகலும். *க்ருஷ்ணாச்ரயா: க்ருஷ்ணபலா:* என்றிருப்பார்க்கு மெய்யனாயிருக்கும். படைத்துணை வேண்டிவந்த துர்யோதனனுக்கு நாராயண கோபாலர்களை படையக்கொடுத்தானாய், தான் பாண்டவர்களுக்காக நின்று அத்தலையை யழியச் செய்கையாலே பொய்யனாகும். [செய்யில் இத்யாதி] செய்களிலே மத்ஸ்யமானது உகளித்து வர்த்தியாநிற்கிற திருக்கண்ணபுரத்திலே

நிற்கிற பரமபந்து. திர்யக்குக்களும் களித்து வர்த்திக்கும்படியான போக்யதையையுடைய தேசமென்கை. தன்னை ஹ்ருதயத்திலே வைப்பார்க்குக் கையாளாயிருக்கும்; அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு* கிங்கரௌஸமுபஸ்த்திதௌ என்றிருக்கும். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு. அவனை யாஶ்ரயியுங்கோள்; உங்களுடைய துஃகத்தையும் துஃகஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும் போக்கியருளும் என்கிறார்.

அணியனுகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியுஞ்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நாளும் பரமேட்டிதன்பாதமே. 8

[அணியனுகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்] தன்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தாரை வரையாதே அவர்களுக்கு ஸுலபனும். இன்று ஆஶ்ரயித்ததொரு திர்யக்கைக்குறித்து* கிட் கார்யம் ஸீதயாமம என்றாரிறே. [பிணியும் சாரா] உங்களுடைய ஸகலதுஃகங்களும்போம் [பிறவிகெடுத்தாளும்] அந்த துஃகஹேதுவான ஜன்மத்தைப் போக்கி அடிமைகொள்ளும் [மணிபொனேய்ந்த மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்] மணியாலும் பொன்னாலும் செய்த மதிளாலே சூழப்பட்ட திருகண்ணபுரத்திலே யென்று ஸப்தமியாக்கிக்கொள்வது. [பரமேட்டி தன்பாதமே - பணிமின்நாளும்] பரமபதத்திலிருக்கும்படியி லொன்றும் குறையாதப் யாய்த்து இங்கிருப்பது. அவன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைப் பணுங்கோள். அங்கு நித்யஸூரிகள் பணியவிருக்குமவன் இங்கே வந்தபின்பு, நீங்கள் அவன் திருவடிகளிலே பணியப்பாருங்கோள். ... ...

ஒன்பதாம்பாட்டு. உபதேசநிரபேக்ஷமாக நான் முன்னம் அவனை யாச்ரயி ஸுகியாகப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

பாதநாளும் பணியத்தணியும்பிணி *
ஏதம்சாரா எனக்கேல் இனியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்
தாதியானை * அடைந்தார்க்குஅல்லலில்லையே.

[பாதநாளும்பணியத்தணியும்பிணி] - அவன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கவே, காலார்ஜிதமான பூர்வாகம் நஶிக்கும், இனியதுசெய்ய, விரோதியானபாபம்போமெ [ஏதஞ்சாரா] - உத்தராகமானது ஶ்லேஷியாது. [எனக்கேல்இனியென்குறை] - அவன் வடிகளிலே தலைசாய்க்க என் ஸகல துரிதங்களும் போவதானபின்பு, எனக்கு ஒரு யுண்டோ? [வேதநாவர் இத்யாதி] - வேதார்த்த வித்துக்கள் விரும்பி வர்த்திக்கிற கண்ணபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனான ஜகத்காரணபூதனை. 'வேதநாவர்' என்கிறது - திருமழ்வார்போல்வாரை; விரும்புகையாவது - "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு ஒருவர்க்கு உரியேனோ" என்கை. ப்ரமாணம் வேதமாய், ப்ரமேயம் ஜகத்காரணயிருப்பது. *காரணம்துத்யேயஃ* என்று ஜகத்காரண வஸ்துவிறே த்யேயம். [யடைந்தார்க்கல்லல் இல்லையே] - தாய்மடியிலே சாய்ந்தார்க்கு க்லேஶமில்லை நிஶ்சித ... ...

ப தாம்பாட்டு. ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லி, நுஷ்டாநங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச் சொ துஃகங்களும் போமென்கிறார்.

இல்லையல்லல் எனக்கேல்இனியென்குறை? *
அல்லிமாதர்மருவும் திருமார்பினன்*

கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல* நாளும் துயர் பாடுசாராவே. 10

[இல்லையல்லல்] - ஸகலதுःகங்களும்போம். [எனக்கேல் இனியென்குறை] - இனியெனக்கென்ன குறையுண்டு? பகவதநுபவவிரோதியான துரிதங்களும்போனபின்பு, எனக்கு அநுபவத்துக்கு ஒரு தேஶவிசேஷம் தேடிப் போகவேண்டியிருந்ததோ? [அல்லிமாதரமர்திருமார்வன் ... இத்யாதி] - பெரியபிராட்டியார் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருமார்வையுடையவன். ஆஶ்ரயணத்திற்குறை பார்த்து அவன் அநாதரியாதபடி* நகஶிந்நாபராத்யதி என்பாரும் அருகேயுண்டு. திண்ணிதான மதிளையுடைய திருக்கண்ணபுரத்தை வாயாலேசொல்ல. பக்தியிலிழிகைக்குப்பரிகரமின்றியே ப்ரபத்திக்கு வ்யவஸாயமின்றிக்கே யிருக்குமவர்கள், "திருக்கண்ணபுரம்" என்று வாயாலேசொல்லவே, ஸமஸ்ததுःகங்களும் போம். ... ... (10)

நிகமத்தில், ப்ரதிபந்தகங்கள் ஸவாஸநமாகப் போகவேண்டியிருக்கில், இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளை யாஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர்! *
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் *
பாடலானதமிழ் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
பாடியாடிப்பணிமின் அவன்தாள்களே. 11

[பாடுசாராவினைபற்றற வேண்டுவீர்] வினை உங்கள் பார்ஶ்வத்திலே வந்து கிட்டாதபடி ஸவாஸநமாகப் போகவேண்டியிருந்திகோளாகில்: [மாடநீடு இத்யாதி] நித்யமான மாடங்களை யுடைத்தான திருநகரியையுடையரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த. ஆப்தோபதேஶமாகையாலே, ...வாய்மொழியிற் பிறந்த வற்றிலர்த்தவாதமில்லை. [பாடல் இத்யாதி] அநாப்தர்சொல்லிலும் ...வொண்ணாத போக்யதையையுடைத்தான இப்பத்து. புஷ்பம் பரிமளத்தோடேயலரு...போலே, இசையோடேகூடப்பாடின தமிழ். [பாடியாடிப்பணிமின் அவன் தாள்களே] ...பூர்வகமாகப்பாடி இருந்தவிடத்திலிராதே யாடி. ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு அவன் ...டிகளிலே விழுங்கோள். இதன்றோ நான் உங்களைக் குடிக்கச்சொல்லுகிற வேப்பங்குடிநீர்! ...ணமலரும் திருப்பாதத்தையிறே சேரச்சொல்லுகிறது. 11

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

...மொழி ...தாதி } மாலுமது வாஞ்சைமுற்றும் மன்னுமுடம் பின்முடிவில்
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து - மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே சேருமெனும் சீர்மாறன்
தாரானோ நந்தமக்குத்தாள்.

...களேசரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம், ஜீயர் திருவடிகளே ...ணம்.

பகவத்விஷயம் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியில்
ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.